

7 OCAK DESTANI

İşgale uğramıştı kutsal vatan toprağımız.

Esaret altına alınmak istenmişti varlığımız.

Silinmek istenmişti Anadolu'dan şanlı adımız.

Üzerimize çökertilmeye çalışılmıştı Türklük çadırımız.

Fransız hain emellerini gerçekleştirmeye gelmişti.

Kutsal vatan toprağımıza gözlerini dikmişti.

Haksızlıkla zalimler yurdumuzu işgal etmişti.

Sanırdı parayla her şey hallolmuş bitmişti.

Devleti Aliyye onlara göre hastaydı.

Haçlı zalimlere göre hastanın malı paylaşılmalıydı.

Hastanın malı onlara göre helaldi.

Osmaniyelinin tokadı Fransız'ın yüzünde patlamalıydı.

Yediği ekmeğe ihanet eden Ermeni.

Hayâsızca kalleşçe oldu düşman askeri.

Görmüştü dostunu Düşmanını Türk milleti.

Neydi acaba azınlıkların ihanetinin nedeni.

Vakit dolmuştu artık harp başladı.

Yiğit Osmaniyelim garp ehlini haşladı.

Silahı olmayan da eli ile taşladı.

Vatanını kurtarmak için canını bağışladı.

Rahime Hatun tek başına orduydu.
Canından vazgeçmek vatanın kurtuluş yoluydu.
Düşmana en sert şamarı vurduydu.
Erkeğiyle kadınıyla Osmaniye'm yiğit doluydu.

Palalıoğlu Süleyman eşsiz bir yiğitti.
Hırlakya'nın hanını basıp şehit edildi.
Ermenilerin gerçek yüzü artık bilindi.
Düşmanın kallesliğı halk tarafından sezildi.

Fransız Osmaniye'ne gönderdi dördüncü tümeni.
Hainlerin yöntemiydi yakmak karşı geleni.
Kanlıgeçit'te yiğit Alim geçit vermedi.
Vatanın kutsal toprağını önlerine sermedi.

Feke Kaymakamı Yiğit Saim Beyim.
Hiç düşünmedi Hainlere boyun eğeyim.
Düşmana ne uşağım ne köleyim.
Şehit olsam da ölümsüzüm bükülmez bileğim.

Nihayet Gösterince tarihler yedi ocağı.
Fransız terk edip gitti kutsal toprağı.
Teslim etmedi yiğit Osmaniyelim vatanı.
Yiğitçe Mücadele verdi Cebelibereket sancağı

Ahmet SAYMAN

ŞANI BÜYÜK OSMANİYEM

Şanı büyük yiğit Osmaniye,
Düşmana karşı savaştı mertçe.
Ay yıldızlı bayrak yere düşmesin diye,
Sönüyordu mermiler Mehmetciğin göğsünde.

Vurulmak istendi esaretin zinciri
Osmaniye kabul eder mi hiç sömürgeyi?
Rahime Hatun,Palalı Süleyman
Kahramanların emaneti bize bu vatan.

Şanlı Direniş 7 Ocak'ta açtı çiçeğini,
O çiçek ki özgürlüğün temeli.
Vatanı yaşatmak için niceleri,
Gözünü kırpmadan şehadete erdi.

Alper DALDABAN

ZAFERİN ADIDIR OSMANİYE

Gâvur girmiş memlekete, Türk yerinde duramaz,
Cesur bir halkın şahlandığı yerdir Osmaniye!
Yiğitlik Türk harcı, Gâvur bu harbe dayanamaz,
Müminin, küffarı boğduğu yerdir Osmaniye!

Hadi durma saldır, namahrem dayanmış kapına,
Henüz her şey bitmedi, siper ol aziz vatana,
Seyit Onbaşı gibi, sen de layık ol atana,
Umudun, cesaret bulduğu yerdir Osmaniye!

Ya Allah, Bismillah deyip girişildi savaşa,
Düşmanlar korkuya kapılıp düştüler telaşa,
Bir selam gönderildi Urfa, Antep ve Maraş'a,
Cenk ateşinin yakıldığı yerdir Osmaniye!

Çetebaşı Mehmetler, Hacı, Habib Ağaların,
Rahime Hatun gibi yiğit, tayyar kadınların,
Anaların, kızların ve de cevval çocukların,
Şehadete doğru koştuğu yerdir Osmaniye!

Yedi ocak bin dokuz yüz yirmi iki gününde,
Memleketten sürüldü düşman Allah'ın izniyle,
Yüreklerde sarsılmaz iman, tekbirler dillerde,
Tarihin baştan yazıldığı yerdir Osmaniye!

Savaş bitti, bir zeval getirilmedi vatana,
Binlerce şehidimiz yükseldiler Hak katına,
Fransız'ın, Ermeni'nin tam alnının çatına,
Zafer mührünün vurulduğu yerdir Osmaniye!

Yüz değil bin yıl geçse de unutulmaz bu zafer,
Dünden alınan dersler, yarınları inşa eder,
Yediden yetmiş, her biri pulat gibi nefer,
Dosta, güvenin verildiği yerdir Osmaniye!

Aysel GÜVELOĞLU

UYANIŞ

Yıl 1918...

İşgal başlamış; şehir şehir, kasaba kasaba,
Mazlumların feryadı, yükselmiş arşa..
Kadirli, Bahçe, Toprakkale,Sumbas
Anadolu'nun yalçın kayaları
Karanlığa gömülmüş iman odaları
Mondrosun acı rüzgarı kavurmuş mazlum halkı
Harabe kanlar içinde doğan taze kırları
Yerler buz, Gavur dağları renksiz
At nalları topraklarda
Bebelerin göğsü Fransız mızraklarında
Heyhat heyhat!
Öyle ağlıyorki arşı ala
Acı çığlıklarla şimdi uyanma vakti
VATAN İÇİN ŞAHLANMA VAKTİ
ŞEHİTLE, KANLA
ŞEREFLE, ŞANLA
ŞİMDİ DESTAN YAZMA VAKTİ

YIL 1922...

Ateşten bir rüzgarla,
Palalı Süleyman'ın baltasıyla,
Kadir Çavuş'un zekasıyla,
Nacar Ökkeş'in inancıyla,
Rahime Hatun'un vatan sevdasıyla,
Yandı zafer meşaleleri.
Vatan, ak güvercin gibi

Osmaniye'den Antep'e

Maraş'tan Urfa'ya

İstanbul'dan Ağrı'ya

Çoşkuyla, şanla

Kurtuldu anaların dualarıyla...

Aysun ALTUN

DESTANSIN OSMANİYE

Düşman Yok Saydı Ecdadımı

Bahane Gösterdi Mondros Anlaşmasını

Parsel Parsel Paylaştı Vatanımı

Susacak Sandı Osmaniye Evladını

Samsunda Yandı Kurtuluş Ateşi

Mehmedin Oğlu Dede Bey Kurdu Çeteyi

Hüseyin'in Kadir'in Ökkeş'in Süleyman'ın Ahmet'in

Bir Olup Çarptı Yüreği

Rahime Hatun Dedi Varım Bende

İleri Atıldı Hiddetle

Kadını Erkeği Tek Neferle

Şanınla Yürü Osmaniye

Bükülmez Bileği Sanırsın Çelik Miğfer

Ayyıldızın Gölgesi Yeter

Düşmana Durdu Siper

Destanlar Yazdı Osmaniye

Aysun GÜNEŞ

KUTLU ÇAĞRI

Her karışında bir kutlu mücadelenin ayak izi,
Ölümsüz bir mazi ile kuşatmış memleketimizi.
Bu çağrı onundur bak kanlı canlı beklemekte bizi,
Anlatmak için hakikatle asra kazanmış hikayemizi.

Kaç er meşaleydik topyekün kurtuluş için yandık,
Tam bağımsız bir günde buluşacağımıza inandık.
Ülkemin her vilayeti istikbal uğruna savaştık,
Osmaniye'mizi işgalden işte böyle kurtardık.

Ermenisi,Fransızı hep zulmetmekteydi ülkeme;
Eşime,aşıma,evime hatta kutsal bildiğime.
Yedi Ocak günü bir bayram gibi doğdu şehrim,
Dinle,sayıp sayamadığım şehitlerimiz hürmetine:

Yazgımdan bir müjde ile yıllar evvel yurduma doğdum,
Ninnilerle kundaklandım,destanlarla yoğruldu.
Mertlikse dostlar bilir kaç merte ben kuvvet oldum,
Ben,o müjdeye erişenlerden,Rahime Hatun'um.

Şimdi milletimin kalbinde kahramanlıktır yerim,
Ben,ulu şehadet mertebesinden Hacı Ali Bey'im.
Kozan'dan Mamure'ye müdafaa etmiş bir isim,
Ben,vatanına can verenlerden Kaymakam Saim'im.

Ecdadımız ile var olduk,soyumuzla dallanacağız;
Bu topraklarda yeşerip yarınlara kök salacağız.
Akdeniz şahit bize bir devri gururla anlatacağız,
Yüz yıl yetmez biz bu gökte payidar kalacağız...

Ayşe Ceyda SÖNMEZ

OSMANİYE'M

İl olur;

Fıstığıyla süslersin

Ses olur;türküsiyle bezersin

Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Toprağında suyunda

Mehmetçiğin yanında

Olduğun her haritada

Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Derler ki: Cebelibereket

Etrafında toplar binbir nimet

Bu dünyada eşin bulunmaz elbet

Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Tarihin dillere destan

Fransızlara bırakmadın bostan

Kattın sen şanına şan

Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Kalbidir, Rahime Hatun

Dostudur, Kara Fatma

Eline aldığın her karış toprakta,

Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Diğer adıdır, sevgi bucağı
Gavurdağlının baba ocağı
Dimdik durur al sancağı
Sen en güzelsin Osmaniye'm!

Ayşe Nur Erdemir

NE ANLARLAR?

Ne anlarlar toprak sevdasından...

Ne anlarlar tüten dumandan,

Ne anlarlar bayrak aşkından,

Bunlar Fransız'dır Fransız!

Ayağında çaput, gönlünde tabut

Osmaniye derler,

Şehitler diyarı da veyahut...

Sen bilmezsin ben söyleyeyim namustur, hudut.

Gerçi, ne bilsinler...

Bunlar Fransız'dır Fransız!

İşgale gelir, bir haberler Tayyar Rahime'den,

Hele ki sorma,

Bir görse kaçarlar, Yörük olan Selim'den.

Ne bilirler ne de anlarlar,

Nice kahramanlar yetiştiren Osmaniye'den

Bunlar Fransız'dır Fransız!

Yedi ocakta kaçtı düşman kılıçsız,

Sen sandın mı ki Osmaniye kimsesiz, ıssız.

Çalabilir misin toprağı Mehmet'ten bre hırsız?

Gerçi, ne bilsinler...

Bunlar Fransız'dır Fransız!

OSMANİYE'DE

İşgal edilince yurdun dört yanı
Fransız kışladı Osmaniye'de
Bu milleti artık bitirdik sandı
Kalmayı düşledi Osmaniye'de

Bilmiyordu denilince bir gün kalk
Beklemezdi doğrulurdu bizim halk
Şهادeti vaat edince ona hak
Yüreğe işledi Osmaniye'de

Kahramanlar tutuşunca el ele
Gâvurun kalbine düştü zelzele
Kurt gibi dedeni sen bir gör hele
Gırtlaklar dişledi Osmaniye'de
Ne zaman nerede olsa cenk günü
Bizim yiğitlerin olur düğünü
Yırttı gömleğini açtı göğsünü
Süngüyü döşledi Osmaniye'de
Kadınlı erkekli herkes coşmuştu
Zafer için silah alan koşmuştu
Çocuklar yaşını çoktan aşmıştı
Düşmanı taşladı Osmaniye'de
Rahime Hatun ki uçarak geldi
Palalı Süleyman yerini aldı
Her biri bir yandan düşmana daldı
Adeta haşladı Osmaniye'de

İsmi anılmayan onca yiğitler
Vatan için canın veren şehitler
Giderken sözüydü Allah u Ekber
Sedayı hoşladı Osmaniye'de

Bize dostum dedi attı yalanı
Fırsatı bulunca yaptı talanı
Fransız'la birlik, kardeş olanı
Dedemiz dışladı Osmaniye'de

Binde biri değil bildiklerimiz
Silahsız ilaçsız dedelerimiz
Elde kör çakıyla ninelerimiz
Gâvuru şişledi Osmaniye'de

Öğren o günleri dinle atandan
Canın verir vazgeçmezdi vatandan
Çeteler saldırdı dört bir taraftan
Haini tuşladı Osmaniye'de

Fransız ne yapsın şaşkına döndü
Onlar için artık kaçacak gündü
Yedi ocak bize toydu düğündü
Bir bayram başladı Osmaniye'de

BEN ONBAŞI RAHİME

Ben Onbaşı Rahime!

Yiğit şehrim Osmaniye'den katıldım bu kutlu mücadeleye,
Bir an bile tereddüt etmeden savaştım kâfirle,
Bu topraklar bizimdi mutluydum yurdumda ailemle,
Tek taşını vermeyecektim düşmana, savaştım etimle kemiğimle...

Ben Onbaşı Rahime!

Yoklukla, zorlukla savaştık burada bilinmez,
Öyle çetin bir savaştı ki tahayyül dahi edilmez,
Bir hummalı savaştı bu: Oksuz, yaysız, atsız...
Bir görünmez ummandı bu: Düşmanla ihtilafsız.
Bir soluksuz imandı bu: Topa, tüfeğe karşı kaygısız!

Ben Onbaşı Rahime!

Soluksuz yürüdük atamın izinde,
Bundandır ki destanlar bitmez bizde.
Bitmez kahraman, bitmez zafer, tükenmez iman bizde.
Kadir Çavuş'tan Palalı Süleyman'a, Borazan Mehmet'ten Mamık Hüseyin'e
Samsun'dan Amasya'ya, Erzurum'dan Sivas'a; Fırat'tan Dicle'ye, Karaçay'dan Gedize...
Bırakılmaz tek bir zerresi dahi bu kutsal toprağın,
Gelsin ister İngiliz, ister Fransız, ister bütün akvam-ı beşer

Ben Onbaşı Rahime!

7 Ocak 1922'de kurtuldu kutlu şehrim,
Gördüm çünkü ben ölü değil şehittim,
Şehadetin şerbetini tek yudumda içtim,

Devam ediyorum sonsuzluk uykuma, artık huzura kefilim,
Yüzüncü yılında umutla, sevinçle hep var ol aziz şehrim

Ben Onbaşı Rahime!

Şimdi ay yıldızın gölgesinin altında,

Dinlenirim huzurla, mutlulukla vatanımın al bağrında.

Selam durdum şanlı şehrim; kuruluş, kurtuluş,

And içtim Cebel-i bereket'te ilelebet varoluşa...

Damla YÜZBAŞI

RAHİME HATUNUM BEN

Kara şalvarımdı üstümde, bembeyazdı inancım,
Göğsümde fişeklik; hak için, bayrak için taktığım.
Başımda sırmalı pusu, ayağımda ipli çarığım,
Kalbimde vatan sevgisi, en büyük varlığım.

Gönüllü müfreze komutanıyım ben,
Cebeli bereket sancağında cephede koşan,
Attığını vuran, düşmanı korkutan,
Aziz milletimin, ebedi istiklal neferiyim ben!

Kahraman Türk kadını, yiğit evlatların anasıyım ben,
'Türk çocuğu anasız kalır, vatansız kalmaz' diyen,
Nene hatunların çocuğu,
Gözü de adı gibi kara olan, Fatmaların bacısıyım ben!

Hak için, bayrak için,
Şu eşsiz mukaddes vatanım için,
Şehit olunur, gazi olunur lakin,
Düşmana esir olunmaz diyen, Türk ecdadının sesiyim ben!

Ne mutlu bana ki şehadet şerbetiyle doldu ağzım,
Vatan sevgisiyle çarpan her kalpte yaşar benim inancım.
Şimdi bir içli şiirin mısralarında gezinen hazin bir sesim,
Sakın ola ki beni öldü sanmayın!

Türküm! İnanç ve cesaretimle kim durabilirdi karşımda?

Düşman çizmeleri ile kirletmem toprağımı yurdumda.

Biliyorum yaşayacak bu inanç, her Türkün ruhunda,

Ne mutlu Türküm ben, ilelebet ve daima!

Yüz yıl değil, binlerce yıl geçse de üstünden,

Bu şanlı gurur yeter hepimize.

Cennet ülkemin destan yazan bu şehri,

Bayram coşkusuyla sonsuza dek kalbimizde.

Şehit onbaşı Rahime Hatunum ben, beni öldü sanmayın!

Her 7 Ocakta yeniden doğarım.

Omuz omuza verdiğim şüheda ile birlikte,

Kalplerinizde yatanım.

Derya ÇALIŞGAN

KURTULUŞ BAYRAMI

İşgalden kurtulmak için verdiler can uğruna savaş
Ayırmadılar kimseyi oldular tek yumruk, millettaő
Topraklarda durur izi kanın, kurumadı hâla yaş
Gölümsedi çünkü biliyor gökyüzüne çıkıyor naaő

Osmaniye'nin kurtuluşu anlatılır destanlarda
Her zaman dik baőımız kanımız damlasına kadar feda
Uğrayamaz düşman, bizi edemez bu topraklara cüda
Şanlı bayrağı anlamlı kılandır o şüheda

Türk Milleti'ne vurulmaz zincir, bağımsızlıkta dönmez kararından
Kim olduğumuzu öğrendi, bir daha da unutamadı cihan
Askerimden kalan bu toprakların her karışı bize armağan
Savaşır gözünü kırpmadan, göğsünden dolup taşar iman

Doğa ONAT

DİRİLİŞ

Bak dinle!

Burda göğüslerini yırtmış kadınların çığı, Korkuyla bakan çocukların kayboluşları var.

Bir mahşer yerini andıran,

Nehirlerde oluk oluk akan kanların rengi var.

Bir ışık yok mu?

Güneş doğmaz mı bir daha?

O an, bir güvercin kanatlanır göklere.

Haykırır!

Bir kahraman doğdu, işte! O an geldi.

Uyan uyan ki!

Bak güneş bu şehre nasıl da doğuyor.

Bir dirilişin gerçekleştiği an.

Sesler yükseldi.

Kenetlenmiş eller, dualı sözler ve gözlerde kaybolmuş korkular.

Ayşe ana, Ahmet abi ve daha niceleri.

Zaman geldi, haydi!

Bir yurdun düşmandan kurtulma zamanı geldi.

Artık! Kahraman olma zamanı geldi.

Bak dinle!

Burda bir çocuğun anne kucağındaki huzuru,

Yazılmış bir destanın izleri var.

Ebru DEMİRDİLEK

SON OCAK

Evvel İngiliz geldi sonra Fransız,
Karşısında gördü düşman Rahime Onbaşını.
Kadir Çavuşuyla Namık Hüseyiniyle yardım keferenin sırtını;
Osmaniyeli indirtmedi sancağından ay yıldızı.

Hilal olduk geçtik taarruza,
Kürşad olduk kükredik tüm cihana,
Güneş olduk son verdik karanlığa
Al olduk ay yıldızlı bayrağa.

Meram etmişim şehitlik mertebesine ulaşmaya,
Mecbur kalmıştır düşman ahüzar kalmaya.
Selam olsun bekam olan kızılılmaya,
Ömrümü adadım Kuvayimilliyeye ruhuna.

Düşmana karşı gelendir ademoğlu Muhammed'in ümmeti,
Kaç onbeşli kuşandı beyaz kefeni,
Öldürüp yıldırılmazlar bu devlet ve milletini,
Kimse söndüremez İslam'ın en büyük güneşini.

Kattım silahımın yanına ilim irfanı,
Yeniden medeniyet için verdim seferberlik ilanı.
İnancımdır ;devleti ebed müddet inancı.
İlelebet yükselmeye devam edecektir Osmaniye'nin şanı.

Yetiştirdi Osmaniye'de bir çok yiğit vatan evladı;
Her biri sağladı cumhuriyete büyük bir katkı.
Kalmadı şehidimin yerde asil kanı,
Ders aldığım asıldır Oğuz'un aslı.

Efe ÇUVAÇ

CEBELİBEREKET

Aralığın sonu hüznün başı

Cebeli gördü kor düşmanı

Girdi mabede Fransız başı

Yaradan alsın canımı neyleyim

Aşk-ı vatan gözlerinde fer

Olmuş ki kurtuluşa fener

Eğer ermişse hakka asker

Yaradan alsın canımı neyleyim

Sırtında yoldaşı geliyor Rahime

Destan yazar iken kuva-yi milliye

İhvan eylemiş ölümü kendine

Yaradan alsın canımı neyleyim

Sardı yurdu hürriyetin alevi

Geldi buldu Cebelibereket'i

Edildi telef Fransız'ı Ermeni'si

Yaradan versin canımı düğün edeyim

Elif KESKİN

100.YILINDA CAN OSMANİYEM

Kahramanlık öyküsü yazmak kolay mıdır?

Sorarım tüm dünyaya, mazlum kahraman millet kim?

Anadolu'nun bağrında, Çukurova'nın doğusunda milli direniş muştuları

Hiçe saydı canını, koydu tüm varlığını, aziz vatanın bu güzel parçasını korumaya

Öyle bir atanın evladı ki kelepçe vurulup esir olmaz, mahkûm olmaksızın hiç yakışmaz

Zafer er ya da geç gelecekti biliyor, millî duygular, dualar arşı inletiyor

“Ey şehit oğlu şehit, isteme benden makber” diyen şairimin duyguları tercüman oldu

“Kınık boyu boyumdur, milli olmak huyumdur” deyip “Cebeli Bereket Sancağı” adını

Kahramanlık şiiri yazılan, bestelenen aziz vatanın milli memleketi can Osmaniyem

Giydi zafer hırkasını göğsü kabara kabara...Atanın yolunda, ilerledi Anadolu'da

Tarihe kazıdın, yediden yetmişe anlattın, bu eşsiz kahramanlığı şeref ve şanla taşıdın

İstiklale giden yol senindir, bu vatanın bu parçası verilmez bilirsin güçlü ve emin

Haykır, koş, sevinçle coş, yeni nesiller anlatsın seni, nasıl güçlü olunur bu diriliş ebedi

Sızlayan gönüller, koşar adım giden ömürler, her ışığın ardından Osmaniye'de kutlu süzülüşler

Mehmetçikler, Elifler bu yolda seninle oldu, milli duygularla ülkemi tarihe sundu

“Eğer ölürsem cesedimi düşmana bırakmayın” diyen kahramanın Rahime Hatun

Kadir Çavuş, Palalı Süleyman, Mamık Hüseyin milli mücadelenin yiğitleri, erleri

Bağımsızlık ateşi buraya da sıçradı, destansı mücadele direnişle son buldu

Kurtuluşa ererken sonuna kadar savaştı, yırtıcılar az yaşadı, doğanlık çok sürmedi

Pehlivan ordusuyla, Mustafa Kemal'in yaktığı o meşalenin ışığıyla

İlerledi pusuda, İngiliz'i, Fransız'ı bir bir kovdu, 7 Ocak'ta hak ettiği zaferle tekrar doğdu

Yakıştı cennet sofrası, şehidin peygamberlik mertebesi, bayrağının gölgesi, gizemli mucizesi

İşte geldi 100. yılı zaferin, haykırarak gök kubbeyi inlet ey canım, sevgilim

“Uyan ey kahraman, atalarının güzel milli memleketi eşsiz Osmaniye'm!”

Bugün büyük gün, milli bayram var senin için 7 Ocak 1922'de kavuştun özgürlüğüne

Şanlı bayrağım dalgalansın, İstiklal Marşım haykırınsın, bu coşkuyla yücelsin

Esaretin kırıldığı, düşman işgalinin son bulduğu, Türk'ün iz sürdüğü tarihi büyük gün

Bu zafer senindir, ilelebet payidar kalacak, bu bayram milli bayram olarak kutlanacak

Türkün sesinin olduğu her yerde büyük coşku, sevgilerle nesillere seslenecek

“Ne mutlu Türk'üm diyene!” göndere bayrak çekilip, gururla anılacak

Ne büyük benzerliktir ki 100. yılı İstiklal Marşı'mın, 100.yılı Osmaniye'min

“Yaşasın Türk cumhuriyeti, yaşasın eşsiz memleketim, canım can Osmaniye'm!”

Emine BOZOK

OCAKTA BAHAR GÜNEŞİ

Derin bir uykunun son demlerini yaşıyor Cebelibereket

Yaşatmayı bilmeyenlerin ettikleri esaret tohumları çürümek üzere

Bu toprağın bağrından varoluşunu acımasızca koparıp atmak için gelenlerin ettikleri tohumlar

Hangi Anadolu toprağında yurt bulabilir kendine?

Özgürlüklerini kanıyla yazmadan kazananlar tarihte

Kolayca geçirebiliriz sandılar pençelerini vatan diye çarpan yüreklere

Sen, asabilir misin hiç bayrağını Cumhuriyet meydanına?

Sen, şu haddini bilmezliğinle hiçbir vakit sırrına eremeyeceksin

7 Ocağın soğuşunda Osmaniye’nde yaşanan bahar sıcaklığını.

Toprağını tanımadığın memleketin insanını da bilmediğin çok aşikâr

Ölür de Palaoglu Süleyman’ım gönderden indirtmez bayrağını

1 yaşındaki evladının baba deyişini duyamadan gitti Süleyman

Ah, yürekli Süleyman! Onurlu Süleyman!

Şimdi Cumhuriyet meydanından geçen her bebeğin yüreğinde

Yaşıyor şahadetin.

Düziçi’nde, Kovanbaşında, Mahmure istasyonunda

Durmadan harlanıyor Rahime Hatun ruhu

Aradan bir asır geçti ama sanki dün gibi tazecik

Cami meydanından tüm dünyaya haklılığınızı haykıran sesiniz

Susmuyor, susmayacak.

Esaret kulağa komik gelen bir sözcük sadece

Anlamını sildik sözlükten yok saydık.

Esir olamayacağını çoktan kanıtlayan bir ulus

Her düşman işgalinde satır satır özgürlüğe yeni anlamlar yazdı.

Biz zamanın çok ötesinde, ruhumuzda saklıyoruz ecdada duyduğumuz sevgimizi

O yüzden unutmak ne kötü kelime

Göğsümüzün içinde hüküm sürüyor günbegün filizleniyor içimizde

Diktiğiniz bağımsızlık ağacı.

100 yıllık dev çınar şimdi Cumhuriyet meydanında Osmaniye'm.

Her Ocakta tekrar yeşilleniyor kışa kafa tutarcasına.

Her Ocakta tekrar tekrar ısınıyor yüreklerimiz

Yaşıyoruz sınımsız yeşil bir bahar gününü.

Emine KEZER

İKİZ DESTAN

1.

18 Teşrin-i Sani, 1336

Mamure üstünde kara bulutlar
Örselenmiş toprak, sönmüş umutlar
Kozanlı kaymakam çıkıp gürlüyor:
“Biz ölmedik! Demek daha umut var!”

Saim Bey'im merttir, Kürşad soyludur
Tereddütsüz silahına davranır
Hürriyete âşık, bozkurt huyludur
Ne pranga bilir, ne zincir tanır
Yürür Tek Konak'tan düşman üstüne
Yürür ardı sıra kırlar, çiçekler
Yürüyenler veda eder dostuna
Bilirler bir daha dönmeyecekler
Sarsılmaz imanla yürürler yine
Cebelibereket hür olsun diye!
Şu yoksul köylüler ardı ardına
Düşerek can verir aziz yurduna
Yıkılmaz kaleler görse utanır
Bir millet yekpare dağ olmuş sanır!

2.

5 Ağustos, 1336

Çete başı Hayta Hüseyin seslenir:
“Kanlıgeçit inler, arzusu kandır
Çağrıya uyacak yiğit er var mı?”

Onbaşı Rahmiye ona ses verir:

*“Aslanın yekpare cinsi aslandır
Eri kükrer dişi aslan susar mı?”*

Sözünü çiğnetmez Rahmiye Ana
Yürür ön hatlara, döner aslana
Çalıp pençesini bedbaht düşmana
Der ki *“bir göz kem bakarsa vatana
Üşenmem bir destan daha yazarım
Kara yere mezarını kazarım!”*

Hacı Ökkeş Konağı'nda bir bayrak
Yaddır ve salınır onur kırarak
Selim Bey'in emri kati: *“İnecek!
Biraz gayret, bu sızılar dınecek!”*
Tan vaktinde düğün gibi cenk olur
Kanlıgeçit kıyamete denk olur
Rahmiye'ye bakar ki Kadir Çavuş
Sanki kadın değil, bir alıcı kuş
Gurur ile dolar göğüs kafesi
Titreşir coşkulu, dualı sesi:
*“Kurşunun sekmesin Tayyar Rahmiye
Sarıl onuruna, dönme geriye!”*
*“Şu cihanı hep üstüme sürseler
Bir adım geriye atmam vursalar
Delinse mavi gök, çökse yağız yer
Bana hür ölmenin onuru yeter!”*

Vurulur ak alnından, toprağa düşer

- Ki, ölümlle yazgılıdır her beşer -

Onun bedeninin düştüğü o yer

Bugün de haykırır: “Ayağa kalkın!”

Böyle ayaklanır onuru halkın

Her zaferden kıymetlidir bu zafer!

Nur içinde uyu Rahmiye Ana

Terin yere değdi, gözün göğe ya

Kara yer kutludur, mavi gök kutlu

Vatanın hür, sen şehitsin; ne mutlu!

Emre GENÇ

YİĞİT OSMANIYE TÜRKÜSÜ

-Rahime Hatun, Kadir Çavuş, Yörük Selim'in Şehrine

Ne güzel şehirsin Çukurova'mda,
Sancağında parlar, şan Osmaniye'm...
Ezanlar susmasın camilerinde,
Mabette çalmasın çan Osmaniye'm...

Bahçende bülbüller uçar, ötüşür,
Her tüten ocakta aslan yetişir,
Kızı da, eri de yanıp tutuşur,
Vatan aşkıyla her an Osmaniye'm...

İnsanı yığittir, başını eğmez,
Askerinin sırtı hiç yere değmez,
Nasıl bir aşk ki bu, engine sığmaz,
Ne büyük sevdasin, can Osmaniye'm...

Şehitlerin selam verir cennetten,
Yıkılmaz kalesin kemikten, etten,
Gücünü aldıkça aziz milletten,
Damarlarda coşar, kan Osmaniye'm...

Hasret kaldım toprağına, taşına,
Senden gayri nere gitsem boşuna,
Gurbet elde düştüm ben telaşına,
İçimde özlemle yan Osmaniye'm...

Engin KÜKRER

İSİMSİZ KAHRAMANLARA

Ben Kahraman Rahime Hatun'unun torunuyum

Buram buram istiklal kokar burnumda

Düşmesin diye yere, milletimin onuru

Düşmana geçit vermeyen, baş veren

Şanlı bir ecdanım, bıraktığı mirasın sahibiyim

Ben askerim, ben gazi, ben şehit

Ben isimsiz Kahramanım, Şehitler tepesinde

Dört bir yandan sardı düşman vatanımı

Toprağıma işgalciler dadandı,

Tankı, topu, tüfeği, bacıma uzandı,

Susturulmaya çalışıldı ezan sesi minarelerden

Düşman kinini kustu, aktı oluk oluk kan

Unutma ey şanlı Türk milletinin evladı

Senin atan yokla düşmana aman vermedi

Demedi elimde avucumda yok,

Var olan bir ekmeğini bölüştü, bir çorabını

Yırtık demedi postalım, batar diken

Ayağına batan dikenini çıkarmaya bulamadı zaman

Göklerden yağmur gibi yağardı kurşunlar

Demedi; akar kanım, neden, niçin

Yaşasın neslimiz hür ve sonsuz diye

Evladından geçti nice ninen

Atacak kurşun bulamadı, taş ile sapan

Atılan bombaya siper oldu göğsündeki iman

Ey bu kahraman milletin evladı

Unutma, yaşat, zihninde, aklında, kalbinde

Düşman gitti sanma, bil ki pusuda
Gaflete kapılıp unutmama,
Bizim coğrafyamız her zaman İstiklal Savaşında
Ne diyor; Mehmet Akif Ersoy İstiklal Marşı'nda
‘‘Bastığın yerleri toprak diyerek geçme.’’
Ey bu toprakların, Anadolu'nun şanlı evladı
Mazinden güç al, unutmama dünü
Her daim canlı tut hatrında, yakın tarihi
Tut ki, hataya düşmeysin, oyuna gelmeysin
Unutmama Rahime Hatun'u, Aptal Halil Ağa'yı
Binlerce isimsiz Kahramanın mücadelesini
İçtikleri Şehadet şerbetini, niçin içtiklerini
Niçin içmeleri gerektiğini...
Vatan için, bayrak için, ezan, Kur'an için
Allah için dik dur, eğilme...
Asılsın yurdumun dört bir yanına bayraklar
Düşman bilsin ki bu millet,
Hür doğdu, hür yaşadı, hür yaşayacak...

Eylül Asya ERSOY

ÇOK YAŞA

(OSMANİYE'NİN KURTULUŞU)

Bin dokuz yüz on sekiz, yirmi beş Aralıkta
İşgalci Fransızlar, yarıştı alçaklıkta
İndirildi al bayrak, yas tuttu Osmaniye
Bin yıllık ata yurdu, isyan etti kâfire

Birleşti Fransızla, yarıdakçı Ermeniler
Gençleri yaşlıları, alçakça katlettiler
Virane çevirdiler, Cebel-i Bereketi
Korku saldı her yere, Ermeni çeteleri

Kara Hasan Çetesi, isyan bayrağı çekti
İlk kurşunu atarak, gönülleri fethetti
Dillere destan oldu, kahraman Gâvur Ali
Patlattı mavzerini, Hoca Mehmet Efendi
Teşkil oldu kuvayı, milliye müfrezesi
Yankılandı dağlarda, Nuri Efe'nin sesi

Kilikya Bölgesinin efsane komutanı
Hiç unutmaz mu bu halk, Osman Tufan Paşa'yı
Ali Kılınc, Nacar Ökkeş, nice serdengeçtiler

El açıp Yaratandan, Şahadet dilediler
İmkânsızlık içinde, başladı çete harbi
Örnek oldu cihana, Türk'ün tükenmez azmi
Vurmuştu Gâvur Ali, düşman tayyaresini
Duyurmuştu dünyaya, mazlumların sesini

Bir çaresi olmalı, zulümden kurtuluşun

Baskın yaptı düşmana, Tayyar Rahime Hatun
Omzunda filintası, göğsünde fişekliği
Bir yudum özgürlüktü, Tanrı'dan istediği

Vatan bayrak uğruna, feda etti canını

ULU makamdan aldı, şehitlik beratını

Vurulmuştu alnından, olamadı farkında
Şehit düştü Saim Bey, al bayrağın altında
Nice serdengeçtiler, Koçyiğitler kaybettik
Şehitlerin kanıyla, boyandı Kanlıgeçit
Türkün iman gücüne, yetmedi yürekleri
Çıktı Osmaniye'den, Fransız askerleri

Süslendi çarşı Pazar, şenlik doldu evlere
Kahraman Türk ordusu, girdi Osmaniye'ye
Kavuştu hürriyete, Gazi Osmaniye'miz
Ta ki, ârş- ı âlâda, yankılandı sesimiz

Bin dokuz yüz yirmi bir, ocağın yedisinde
Asıldı şanlı bayrak, kondu ASİL yerine
Halk, hükümet erkânı, düğün bayram ettiler
Vatan bayrak aşkını, Dünyaya öğrettiler

Milattır Yedi Ocak, kurtuluş günümüzdür
Toroslardan Dünyaya, yayılan ünümüzdür
Korkumuz yok ölümden, söz verdik Azrail'e
ÇELİKTEN BİR KAL'ADIR, verilmez Osmaniye
Ata'mdan yadigârsın, gururumsun Türkiye'm
Bu can fedadır sana, çok yaşa Osmaniye'm

Fikret KUŞCUOĞLU

OSMANİYE MARŞI

Müjdeler kurtuluşun 100 yasında Osmaniye,
Atamdan miras toprağa künye,
Gazimden bize güzel hediye,
Cennet vatana sahip çikalım diye.

Yüzüncü yılın kutlu olsun Osmaniyem,
Binyıllar yaşasın Türkiye ölkem.

Şehit kanıyla sulandı Türkiye,
Türk ,övün,çalış,güven diye,
Cumhuriyeti korumak için çabamız gaye
Cumhuriyetim dünyaca ünlü methiye.

Yüzüncü yılın kutlu olsun Osmaniyem,
Bin yıllar yaşasın Türkiye ölkem.

Cennet vatan uğrunda savaştık ölesiye,
Zafer gününde bayrağım ölkemi süslemeye,
Yüzyıllık destan cumhuriyet bin yıllarca yaşa öлкеye
Bağımsızlık mücadele dünyalarca ünlü hikayem.

100.yılın kutlu olsun Osmaniyem.
Bin yıllar yaşasın güzel türkiye ölkem.

Miras zafer çiçeğiyle açtın Türkiye
Söz verdik Bilim teknolojide hızla ilerlemeye

Türkün sönmez cumhuriyet güneşiyle
Atatürkün yolunda takip etmek sonsuz gaye.

100 yılın kutlu olsun osmaniyem
Bin yıllar yaşasın Türkiye ülkem.

Osmaniye için can verdik toprak vermedik türküye
Kurtuluşunla sevindik vermeyiz miras toprağı diye
Bugün milletimin ünü en mutlu günü diye
Her bilimde örnek olalım dünyaca Türkiye.

100.yılın kutlu olsun Osmaniyem
Bin yıllar yaşasın Türkiye ülkem.

Güler AYHAN

OSMANİYE'M

Şahlanıp gönülden, aşk ile coşan
Tarihe not düşer, gül Osmaniye'm
Siperden sipere, meşk ile koşan
Türkmenler diyarı, gel Osmaniye'm

Türk yurdu Kınık'tan, ecdada selam
Yiğit Dadaloğlu, eylerse kelam
Yaylada yetişir, kurbanım balam
Çocuğu hamarat, bil Osmaniye'm

Geçmişten bu güne, destanlar yazar
Düşmanın fendini, zekice bozar
Yiğit binmiş ata, ovada tozar
Rahim'e Hatunlar, sel Osmaniye'm

Palalı Süleyman, naralar atar
Fıransız düşmanı, pusuya yatar
Cebeli Bereket, imanlar katar
Ecdadına sahip, yıl Osmaniye'm

Kükre Kanlı Geçit, Ermeni bakar
Saim Beyler başta, askerler akar
Canı pahasına, nice can yakar
Geçirmez düşmanı, yel Osmaniye'm

Ermeni zulmüne, karşı çeteler
Yediden yetmişe, bütün efeler
Kadınlar kızlarla, yaşlı nineler
Vermedi yurdunu, ol Osmaniye'm

Şehit dolu her yan, geçilmez ova
Yiğitler yığidi, çekiyor soya
Şahadet şerbeti, zezemi suya
İçerek büyüdü, zal Osmaniye'm

İmanı İslâm'dır, inancı Hak'tan
Zorkun Yaylası'nda, gezerler çoktan
Gözü bol ahali, var eder yoktan
Paylaşır ekmeği, böl Osmaniye'm

Yörük'tür atası, yaylalar gezer
Karacaoğlan'ı koşmalar düzer
Şairi ozanı, sazıyla yazar
Aşkın çeşmesini, bul Osmaniye'm

Özgürdür insanı, esaret bilmez
Çalışır bıkmadan, yalana gelmez
Severler güzeli, sözüne gülmez
Yabana atılmaz, kul Osmaniye'm

Katar katar Yörük, yayla yolunda
Kıvrılan yolları, dağın belinde
Yiğitçe söyleyiş, ozan dilinde
Dağlardan ovaya, yol Osmaniye'm

Yiğittir yurdumun, diyarı gülüm
Beyleri halkıyla, yarışır ölüm
Geçmişe uzanır, yaşanan zulüm
Özgürce yaşama, kül Osmaniye'm
Rumuz: Gönül Kuşu

Hacı Abdullah KOZAN

CEBEL-İ BEREKET DİYARINDA 7 OCAK DESTANI

Ant olsun kürre-i arza, hilkâtin beşiği yere
Al kana cemre düşüren nice kefensiz yatana
Ant olsun kıraç toprağı vatan eyleyen askere
Esaret bendini kesip derin kuyuya atana
İnmeyecek al bayrağım, çiğnenmeyecek mahremim
Kutsal vatan toprağında, yaşanmayacak matemim
Bereketin diyarında âdem şehadete hasret
Ey Asım'ın nesli irkil, istikbaline kıyam et

Asırların kof buğzunu, şiar edindi Fransız
Eğilmedi Osmaniye'm, kanat çırptı istiklale
Minareme mermi sıktı tek dişi kalmış arsız
Şanı yerlerde kalmadı, zül düşürmedi hilale
Portakal çiçeği nazlım, Şehit Ali'ye ağladı
Yetim kınalı kuzular, yürekleri delip dağladı
Pehlivan Mustafa ile çelik zırhlı melanete
Göğüs gerdik bî iznillah, o karanlık esarete
Katre katre rahmet düştü, Kovanbaşı sırtlarına
O gün Ebrehe ordusu, mağlup oldu eabile
Esaret yakışmazdı hiç, Toros'un bozkurtlarına
Hakk yazmış ise zaferi, bir taş yeter koca file
Şehadetle yunmuş halkım, yalnız Hakk'a eder secde
İstiklal ruhuyla dolar, vatan için gelir vecde
Sarp Toros yamaçlarından, düşmana akar Mehmet'im
Cenup'tan Anadolu'ya, şerefle bakar Mehmet'im

Kemal Paşa emir verdi, “ya istiklal ya da ölüm”
Kulak verdi Osmaniye, şanlı mübarek çağrıya
Hazırlandı izmihlale, harlanmıştı kanlı zulüm
Pusatlanmış kuva halkı, geçit vermedi gayrıya
Çekinmedi muhannetten, anamız Rahime Hatun
Ey bu vatana sevdalı uğruna can veren meftun
Serdengeçti alperenler, şehadeti nûş eyledi
Sırtlan gibi Ermeni’nin, hevasını boş eyledi
Kanlı Geçit Savaşı’nda, yas tuttu kınalı eller
Bir diriliş muştusuydu, Mamure’nin şanlı fethi
Şehadetin dergahında, Saim Bey’i andı diller
Tarihe not düşülmüştü Türk’ün bağımsızlık şerhi
Sakarya’dan duyulmuştu, Mehmet’imin zafer sesi
Kursağında kaldı küfrün, ülkemi talan hevesi
Yedi Ocak’ta işledik, vatana zafer mührünü
Pâk eyledik bağrımızdan hain haçlının küfrünü
Atatürk’ün tam burada düştü yüreğine ateş
Yekpare hürriyet oldu, sardı bütün memleketi
Ey göğsü imanla dolu, vatanına müptela eş
Görklü zaferler yazdınız, kovdunuz emperyalisti
Yaslı Toroslar’ın tekrar, bacaları tüter oldu
Gonca güller yurdumuzda terennümle biter oldu
Bayrakların güzelini, göğe çektin Osmaniye’m
Sen Cebel-i Bereket’te, Sevr’i yaktın Osmaniye’m

Hakan İLHAN

NUR-U OSMANİYE

Karanlık gecelerin,
Hıçkırıklara mahkûm sesiyim.

Issız..
Ve soğuk!..

Nefesim kesiliyor yer yer.
Çığ gibi büyüyen feryadımın,
Duyulmadığı yerdeyim...

Yutkunuyorum,
Boğazımda düğümleniyor heceler.
Benim gündüzüm yok, bitmiyor,
Bitmiyor bu sis dolu karanlık geceler.

Mikyassız..
Ve boğuk!..

Köhnemiş duvarlarda
Bir ses yankılanıyor.
Apansız gelen bir ses,
Sessizlik ortasında...

Durmuyor,
Çınlıyor kulaklarımda.
'Ama'sız, umarsız tutunuyorum.

'Ayağa kalk' diyor,
Haykırıyor duymam için!
Sorgu yok, sual yok;
Neden, niçin?

'Yeter' diyor,
Bağırıyor kalkmam için!

Gür bir sesle..
Devam ediyor...

Ben asil bozkurtların,
Çift başlı kartalların boyuyum!
Bugünlerin ve yarınların,
Bu diyarların en kızgın od'uyum!

Şanlı, şerefli ecdadımın,
Biricik torunuyum!

Ben, Anadoluyum!
Türk yurduyum!
Türk oğlu Türküm ben!
Ben, Osmaniyeyim!..
Ben, Türkiyeyim!..
Ben, 'sen'im!
Diyordu sûzinaklı!

Fakat bu başkaydı, bu farklı.
Tanıdık geliyordu bu ses,
Tıpkı ben gibi..
Biraz acı, biraz dokunaklı.

Ayağa kalktım!
Ve baktım uzaklara.
Ufuklara,
Çok uzaklara...
Uçsuz bucaksız,
Diyar diyar uzanan,
Aziz topraklara...

Toros dağlarının eteklerinde;
Türküler söylüyordu ana kuzuları..

"Ne harabe, ne zindan.
Kalk ve uyan genç adam!"

Güneş sanki yeniden doğuyordu.
Ana kuzuları, Türk yurdunda;
Destanlar yazıyordu...

Boyun eğmedim!
Eğmem zalimin bir tek sözüne,
Vurgunum bu milletin içinde yatan;
Vatan sevgisine!

Rüya değildi bu;
Destan!
Kaldığım yer;
Ne harabe, ne zindan.

Ses benim,
Feryat benim,
Figan benim...
Bu benim!..
Şânıyla, şerefiyle yaşayan,
Nur-u Osmaniyeyim...

Ben Türk yurduyum!
Destanlarla doluyum!

Haluk DEMİR

KURTULUŞ

Al eline tüfeđi ık dūřmanın karřısına kolaysa
Sür namluya mermiyi ataklık vardır kanında.
A oku oğlum tarihi, göz at Tayyar Hatun'a
Patlat dinamitleri ha tren yolu ha dūřman yurdunda.

Kolay mıdır bre ocuk nefes almak bu topraklarda?
aresi yok bileceksin! Mümkünü yok duyacaksın!
Hücum borularının sesini unutmadan yaşayacaksın
Başını her çevirdiğinde yeni bir umut bulacaksın.

Oğuz'un soyu, Osman'ın torunu
Dön bak bakalım var mıdır hiç olmayan evvelinde gazi evladı?
Ki utanç sayar at sırtında can vermiş atan,
Hasta yatağında yatmayı.

Saim gibi vatan evladı gözünü kırpmadı,
Habib Ağa süngüye göğüs gerdi.
İyice bakarsan görürsün
Yurdun her karışında bağrı yanık yiğidi yarı yaralı.

Osmaneli, Düziçi, Kadirli, vatan kapısı.
Hasanbeyli, Sumbas, kale duvarı.
Rüzgar nereden eserse essin
Yıkamaz nasıl olsa bu etten duvarı.

OSMANİYE'DE BİR AĞAÇ GÖLGESİ

Milli ruhu kuşattığında başlıyor sesler.

Ağaçlarda açan baharın,

Yükselişi şahlanıyor.

Yolların getirdiği gazabın,

Kurtuluşu söyleniyor kulaklarda.

Yankılanan ses bir müjdeyle geliyor.

Yılların doldurduğu arzusu,

Bir yüzyılı getiriyor.

Ait olan ait olduğunda,

Ağaçlar onu eken babayla kalıyor.

İşte böyle yükseliyor;

Bir yüzyılın şarkısı,

Geçmişin getirdiği acının,

Sahip olduğu ruhunda,

Kalmış sancısının

Kaderin bildiği tarihin

Kalbiyle yükseliyor Osmaniye.

Bir kaç yürek ayaklanıyor,

Bir düzine gemiye.

Ellerinde baltası,

Gemide bir dolu silahı,

Hepsi unutulduğunda,

Önemli olanı korumak zarafetinin

Uçuşan barış dalgasının

Özgürlüğüne şahlanıyor.

Korku yok karanlıktan

Geceler kadar ayımız,
Geceler kadar yıldızımız olduğundan.
Kırmızıdan almış atalarının kanını
Bu sebep kaldıramayışı,
Ama bitmeyen bir savaş görünen
Ne zaman sahip olursa yeniden
Babasının diktiği ağaca,
Yahut ölecek bile olsa
Gömsünler onu o ağacın toprağına...
Yinede o ebediyen alacak o ağacı,
Milli ruhun bitmeyen kırmızısıyla.

Bir yüzyıl sonra...
Bir Osmaniyeli geliyor,
Atasının diktiği ağaca.
Dallarından gökyüzüne açılan yolunda,
Bir ay ve yıldızla
Hilalin gölgesinde büyüyen ağaca..
Anlatıyor tarih dolu kırmızıyı
Bir milletin tarihini kendi yazışını,
7 Ocakken yine günlerden,
Şerefine bir ağaç daha dikeyor
Atalarının toprağına.
Bir orman kadar ağaçlar adına
Osmaniyeyi kuşatan atalarına.

Hatice Nilüfer ALTINOLUK

OSMANİYE’NİN ZAFERİ

Öyle bir geçtim ki kendimden,
Bayrak, hak ve vatan için.
Osmaniye ve al bayrağın uğruna,
Coştukça coştum Gavur Dağları’na.
Öyle bir geçtim ki kendimden,
Elimde silah, kalbimde iman.
Durmak bilmedim düşmana karşı.
Savurdum her ne varsa, kattım tozu dumana karşı.
Öyle bir geçtim ki kendimden,
Namusum, şerefim, vatanım için,
Gurur duydum kendimle.
Ne güzel Osmaniyeli bir yiğitmişim.
Öyle bir geçtim ki kendimden,
Düşmanların kaçtığını gördüm bir bir,
Şehitler yatıyor gül kokulu topraklarda,
Dalgalanıyor al sancağım; Osmaniye meydanlarında.
Öyle bir geçtim ki kendimden,
Son kıyafetim üzerimde sevda kokulu.
Destanlar yazdım bu topraklarda,
Gurur, şan ve şöhret dolu.
Yine geçiyorum kendimden,
Sen ey Osmaniyeli,
Yadigârımdır sana bu topraklar.
Bu topraklar ki altında, nice şehitler yatar.
Selam olsun sana 100. Yılında.
Kurtuluş mücadelenin zaferidir bugün.
Bayramın kutlu olsun Osmaniye.
Destanlar yazdın sen bir asır öncesinde

Hatice Suntay ÖZER

ZAFERİN ADIDIR OSMANİYE

Gâvur girmiş memlekete, Türk yerinde duramaz,
Cesur bir halkın şahlandığı yerdir Osmaniye!
Yiğitlik Türk harcı, Gâvur bu harbe dayanamaz,
Müminin, küffarı boğduğu yerdir Osmaniye!

Haydi durma saldır, namahrem dayanmış kapına,
Henüz her şey bitmedi, siper ol aziz vatana,
Seyit Onbaşı gibi, sen de layık ol atana,
Umudun, cesaret bulduğu yerdir Osmaniye!

Ya Allah, Bismillah deyip girişildi savaşa,
Düşmanlar korkuya kapılıp düştüler telaşa,
Bir selam gönderildi Urfa, Antep ve Maraş'a,
Cenk ateşinin tuttuğu yerdir Osmaniye!

Çetebaşı Mehmetler, Hacı, Habib Ağaların,
Rahime Hatun gibi yiğit, tayyar kadınların,
Anaların, kızların ve de cevval çocukların,
Şehadete doğru koştuğu yerdir Osmaniye!

Yedi ocak bin dokuz yüz yirmi iki gününde
Memleketten sürüldü düşman Allah'ın izniyle
Yüreklerde sarsılmaz iman, tekbirler dillerde.
Tarihin baştan yazıldığı yerdir Osmaniye!

Savaş bitti, bir zeval getirilmedi vatana,
Binlerce şehidimiz yükseldiler Hak katına,
Fransız'ın, Ermeni'nin tam alınının çatına,
Zafer mührünün vurulduğu yerdir Osmaniye!

Yüz değil bin yıl geçse de unutulmaz bu zafer,
Dünden alınan dersler, yarınları inşa eder,
Yediden yetmiş, her biri pulat gibi nefer,
Dosta, güvenin verildiği yerdir Osmaniye!

Aysel GÜVELOĞLU

BEDEL

Çiçeğin güzel
Toprağın özel
Rüzgârınsa
Mis gazel.

Saçların dantel
Dökülür tel tel
Gelirim sana
Akarım sel sel.

Gelsin düvel
Şaşkın evvel
Düşman isen
Candır bedel.

Yiğitler yurdu
Ötüken kurdu
Aslanlar sana
Selam durdu.

Canım Osman
Gülüm niye
Kanım feda
Osmaniye...

İbrahim GÖKALP

7 OCAK KURTULUŞ

Ermeni'yle Fransız el ele
Abad olur sandı zulümle
Gel Şanlı yurdum Gebel'e
7 Ocak isyanım var benim

Kadir Çavuş olsa da Şehit
Dinmez ezanlar sen de iŐit
Cennettir bizdeki son ahit
7 Ocak ağıdım var benim

Ne ana, ne yar ne de vatan
Düştü toprağa kefensiz yatan
Ümit kesmem gayrı Allah'tan
7 Ocak azabım var benim

Ali, Memed, Fatma kol kola
Toroslardan indi dörtnala
Ermeni, Fransız sağa sola
7 Ocak gazabım var benim

Atıp vurdu Rahime Hatun
Kurtulurken vatanın, yurdun
Düşmana inat yok hududun
7 Ocak uğurum var benim

Havada, karada, her yerde
Derman oldu millet bu derde
Sabırla beklenen haberde
7 Ocak umudum var benim

Gavur Dağı oldu bereket
Zulüm bitti geldi merhamet
Ümmet uyandı ya Muhammet
7 Ocak dualarım var benim

Döndü kara kışım bahara
Kapandı gönlümdeki yara
Osmaniye'm düşmedi dara
7 Ocak KurtuluŐum var benim

İlhan AYDIN

TOROSLARDAN ESEN YEL

Toroslardan bir yel esti.
Esti de nefesimi kesti.
Yel başım gözüm üstüne.
Fransız kurşunu bedenimi biçti.

Ey zalim, var git yurduna!
Yâr olmaz sana bu topraklar.
Pamuk kadar yumuşak olsa da gönlüm,
Geçit yok buralarda zulmedene.

Toroslardan bir yel esti.
Rahime Hatun göğe baktı.
Sayısız yıldız ilişti gözüne.
İşiltisini duydu her birinin ansızın.

Gayrı duramazdı bundan böyle.
Yanan köyleri, ağlayan çocukları
Nereye kadar seyredecekti?
Kanamaya başladı yarası.

Neye yarardı ağlamak?
Doğruldu yerinden birden.
Yürüdü üstüne bin canavarın.
Kaçanlar, korkanlar sayısızdı.

Derken niceleri el verdi Rahime'ye.
Atıldılar ileriye hep birden.
Sel olup taştilar,
Çukurova'yı kanlarıyla suladılar.

Durur mu yüce dağlar?
Onlar da siper oldu aslanlara.
Destanlar, türküler, ağıtlar
Anaların diline dolandı bir bir.

Toroslardan bir yel esti.
Fransız kurşunu bedenimi biçti.
Ağlamayın Çukurova gülleri!
Halaya durdu Anadolu yiğitleri.

ÖLÜMÜNE DİRENİŞ

Sene 1918 de Osmaniye

Bir anlamsız anlaşma neticesinde

Düşman taarruzuna uğradı

İnsafız ve merhametsizce

Osmaniye'nin yiğitleri, bilgeleri

Dedeleri, nineleri, topyekûn ahalisi

Düşmana karşı üstün direniş gösteren

Vatan toprağının müdafileri

Nice şehit bu uğurda

Osmaniye'den düşmanın arındırılmasında

Canını feda etti

Vatan minnette, kullar ise duada

İnşallah hiç akıldan çıkmaz

Su uyusa da düşman uyumaz

Bin bir bahaneyi sebep edinse de

Osmaniye'ye asla ayak basmaz

İrem EKŞİ

OSMANİYENİN YİĞİT EVLATLARI

Ülkenin dört bir yanını sarmıştı düşman
Yanıyordu canlar, ortalık toz duman
El uzanmıştı namusa, cana; binlerce can oldu kurban
Kayıtsız kalamazdı bu millet, söz konusuysa vatan

Kadını, erkeği, yaşlısı, genci
Başında istemezdi Fransız'ı, İngiliz'i
Bu millet vatan için serden geçerdi
Kabul etmezdi bir Türk esareti

Milli mücadele başlayınca yurttan
Bağımsızlık ateşi yandı Toroslarda
Osmaniye'nin yiğit evlatları boyun eğmezdi asla
Ermeni'si, Fransız'ı, İngiliz'i boğulacaklardı akıttıkları kanda

Yüzlerce vatan evladı şehadet şerbetinden içti
Onbaşı Rahime'de onlardan biriydi
Kırdı, parçaladı esaret zincirlerini
Vatanına, milletine, dinine sahip çıkardı Osmaniyeli

Boyunduruk altında yaşamasin diye bu millet
Şehitlerimizdi vatan için ödediğimiz diyet
Kovdular yurttan düşmanı, bitti esaret
Kahrolsun düşman, var olsun DEVLET

Kamil GÜVEN

" VAZGEÇME ARKADAŞ"

Selam olsun arkadaş,

Nur Dağlarının Cebel yiğitlerine,

Ne güzel bir Kahramanlık Destanı bu, seninle yazıldı.

Aklında bağımsızlık, yürekle bağırıyor sana, "Cebel" ellerim.

Bugün Yedi Ocak,

Vazgeçme, hürriyetinden,

Umutlarından, hayallerinden, vazgeçme özgürlükten.

Her Osmaniyeli bir Mehmetçik,

Her kızımız birer "Tayyar Rahimiye",

Ölüm varsın olsun,

Bağımsızlıktır arkamızdan kalan.

Gurur duy arkadaş!

Bu bir kahramanlık aşkı ki, seninle yazıldı.

Sevin arkadaş,

Kaldır başını bak gökyüzüne,

Al yıldızlı bayrağın nasıl dalgalanıyor.

Adını sen koy bu kahramanlığın,

İster sevda de, ister yiğitlik de,

Yeter ki, sevin arkadaş.

Sana bırakılan güzel bir vatandasın,

Şükür et, koş özgürlüğüne, yelken aç umutlarına, geleceğine,

Hiç bir zaman susma arkadaş,

Düşman gelse de kapına,

Sapasağlam bas bu vatanın toprağına,

Hak için, Adalet için, bağımsızlığın için,
Onurunla, yiğitliğine, şerefinle koş.
Sımsıkı sarıl şanlı dalgalanan bayrağına,
Söyle bugün şarkılarını,
Nice yedi ocaklar senindir bilesin.
Şehit oluruz, Gazi oluruz ama esir olamayız.
Hür doğduk ve hür yaşarız.
Mukaddes vatanımızda biz biriz, ayrı gayrı olamayız.

Asla vazgeçme arkadaş,

Vatan senin en kutsal hazinen.
Rahime Hatun, Palalı Süleyman, Köse Mehmetlerin diyarı üzerindesin.
Toros Dağlarının tepesinde tütsün her evin bacası,
Umudunu kesme sakın,
İstikbalin sesi geliyor bak öteden!
Sar bayrağını göğsüne, sakın vazgeçme özgürlüğünden.
Umutlarını, umutlarımıza koy, ses ver!
Bu kahramanlık destanı, kahraman ecdadına el ver.

Kenan GÜÇ

ALİŐAN MEMLEKET OSMANİYE

Millet-i sadıka oldu muhasım
Peşindeydiler beyhude ilhakın
Bölünmezdir toprağı vatanın
Osmaniye perçasıdır destanın

Kahraman-ı aliőandır Şüheda
Başlarında yiğıt Rahime ana
Feda oldu mir-i toprağı
Onlar mutlak cennete teba

NeŐt oldu bağımsızlık ruhu
Anadolu Türk'ün yurdu
Unutmadık Hacı Bey, Kadir Çavuşu
Müdafaa onlara nasip oldu

Güzel vatan Osmaniye
Aman vermedin işgale
Düşmanı ettin virane
Müdafaan örnektir millete

Kerem Mert KARTAL

KAHRAMAN TÜR K HALKI KAHRAMAN OSMANİYE

Türk Milli Hareketinin gücü hep vardı.

Fakat gücü çok sonra anlaşıldı.

Asla fayda etmedi yıldırma politikaları,

İç isyanlar bastırıldı,tutuklamalar yıldıramadı.

Ne boştu yapılan psikolojik baskı.

Türk İnsanı her şeyin anlamını biliyordu.

Düşmanın insanlık,huzur nutukları bomboştu.

Buhranlı günler aydınlığa çıkacaktı.

Türk Milletinin aradığı Lider Samsun'a ayak basmıştı.

Haksız işgaller karşısında tam bağımsızlık mücadelesi başladı.

Yapılan direnme takdire şayandı.

Tüm halk etten duvar örüp,

Osmaniye'yi Fransızlara bırakmadı.

Asla fayda etmedi kötü muamele,eziyet,yağma.

Türk Halkı yoklukta da zulümde de baş eğmedi hep kahramandı.

Gönüllerde yazıldı o destan Vatan'a.

Güzel Osmaniye teşekkürler sana da!

Leyla SAPMAZ

OSMANİYE ZAFERİ

Fransızlar, Ermeniler girdi topraklarımıza.
Sessiz mi kalalım, bu haksızlık karşısında?
Atatürk'üm Samsun'da, yaktı bağımsızlık ateşini,
Başladı mücadelemiz, bu vatan uğrunda.

Patlatınca, demir yolu tüneline,
Sekteye uğradı, düşman cephanesi.
Sırtında taşıdı, vatan uğrunda şehit olan askerleri.
Tayyar Rahmiye, al bayrağa kanını verdi.

Nice kahramanlar yetişti, bu topraklarda,
Can verdiler, kan döktüler uğrunda.
Her bir zerresi şehit kanıyla sulandı da,
Düşmana yurt olmadı Osmaniye'm.

Mert ÇİÇEKLER

OSMANİYE DESTANI

Önce İngiliz'di toprağıma giren, uzun bacaklı ihanet
Sonra Fransız oldu çöreklenen destursuz hayalet
Kol geziyordu memleketimde her yer acı, her yer sefalet
Mahlukat bile üzüldü beğenilmedi bu hareket
Karanlıklar içinde yer sis, her yer pus
Allah'ım nedir bu yaşanan nedir bu kâbus,
Düşmanın bu yaptığından utanır oldu bile baykuş.
Âlem sus pus, dünya sanki olmuş sarhoş.
Ulu çamlar başında esmez oldu ılık rüzgârlar
Mehmetim şehit şimdi ağlayın ey dağlar ey taşlar
Mutlu musunuz şimdi sırtlan yavrusu gavurlar?
Küstü, bana, sana birde Müslümana ezansız diyarlar
Göğüs ger düşmana Osmaniye'm ağlamasın bacılar,
Mutlu olsun çocuklar, yas bağlamasın analar
Düşmanı def edince hemen kabuk bağlar yaralar,
Dik dur, çabuk ol, ez düşmanı millet bağlamısın karalar.
Vatanıma göz dikenin gözü böyle oyulur
Abdestsiz ecnebi cesedi, kıyma gibi kıyılır,
Düşman dediğin uyuz canavar işte böyle kovulur,
Koş ey Osmaniye'm bu gün varoluş günüdür.
Günlerden yedi ocak sisli bir Osmaniye sabahı
Bulutlar dağılmış kaplamış nur afakı
Sarmış mis kokular ezanla birlikte şafağı
Uyan ey Osmaniye'm gün bu gündür kurtuluş günü.

Mehmet Emre KILIÇ

Kalmaz ki hiçbiri yaşanmışken yanında
Doğrusunu istersen daha gel...
Yanlışlar gösterir sana,
Hayat bulmuş ağacın dalında
Başladı şimdi bir hikâye
Atlar sürülür kılıçlar başında
Hızla gitmiyor,
Hep sakin, hep dalgın, hep öfkeli
Bak! Kimdi hatırlanmaz o dimdik,
Gömülür belki, toprağa sadece
Yaşamışken hayatta doğrusu neydi?
Buradaysam neredeydi hani eski?
Kalmadı ya, birisi öğüt verirdi
Bildi,
Uzaklaştı sadece dağlara
Çiçek mi, böcek mi?
Kurt tapar artık, eğildi tanrıya
Başı ağırdı düşerdi belki
Kalmasın hiçbiri!
Düşünür
Düşünür
Bulur belki o çiçeği
Nefes verir son defa
Kalbi son kez atar
Ağzında bir söz
İnanma!
Kalmadı kimse bak dünyama
Susuyor şimdi gidiyor hiçliğe
Çiçek büyüyor
Dağ eriyor
Gelir o da sensizliğe
Bakmadan,
Koşmadan,
Habersiz ve sessiz

Mehmet Nuri GÜNGÖREN

İSİMSİZ KAHRAMANLAR

-Nedim'in Ölümü

Soğuk bir ocak gecesinde, çıkarken bir tepeye,
Bir yanımda Ceyhan arkamda kaldı Islâhiye,
Donuyorum belki de, yürümeli kurtuluş emeliyle,
Ben Hasanbeyli Satılmışoğlu, yürüyorum Osmaniye'ye

Bir yanımda tayar Rahime, gidiyoruz köprüye,
Kuvay-ı Milliye'yi daha da ilerletmeye,
Atmak için kâfiri, yürüyelim ileriye!
Güneş ufuktan şimdi doğar, savaşalım yine!

İçimde yarım bir sevgi var, her çatışmada kanar,
Yârimin özlemi Karaoğlan'da ağıtlarla yanar,
Durma, durma, durma! Diye bağırıyor beynim!
Ne kadar soğukta olsa ilerlemelisin beyim!

Arkamızda kağrı misali, top tüfek taşıyoruz,
Bin atlı ordunun, Olukbaşı'ndan geçişini izliyoruz,
Türk ordusu o, Mustafa Kemaldir o!
Bir milletin kurtuluş ateşidir o!

Akşama doğru düşman, pusu kurmuş kahpece
Yenebilirler mi bizi? Türkü düşürmüş kendince
Gece ışığında çatışma, çılgınlıklar havalarda!
Tüfegimin mermisi bitik, gönlüm bin korkuda

Vurdular Necmi'yi, sonra Şahabettin'i,
Nasıl korkusuzca çiğnerler, peygamber şehidini?
Vuruluyordu herkes teker teker, patlıyordu mermiler
Vuracaklar mıydı beni? Ayıracaklar mıydı yârimle beni?

Arkamda büyük bir curcuna, dönüp bakamadım arkama,
Yunanın çığlığını duydum, yetiştirdi Türk ordusu imdadıma,
Bir sevinç kapladı bedenimi, çılgınlıklar etrafımda,
Kader kurtardı beni, ölecek miydim ömrü hayatımca?

Orduyla beraber, yükledik silahları,
Yerlerde cesetleri durur, yurdun garibanları,
Bir anne daha ağlayacaktı, bu akşam, bir baba daha,
Bir ağaç daha dikelecekti, baba ocağına,

Aştık tepeyi, vardık bir köye birlikte,
Karşılaştık katledilmiş cesetleriyle,

Ordu komutanı ağladı, yağız asker kaldırdı,
Bir ocak daha meçhule kapandı,

Yanımıza baktık kederle, yaslandık siperlere,
Mehtabı izledik, Melahat gibi uzanan Osmaniye ile
Bir subayın yanına gittim, ona günün tarihini sordum,
6 Ocak dedi, teşekkür ile ortadan, yok oldum

Ayrıldım ordudan çıktım dağlara yine,
Belki görürüm düşman, avlarım onları diye,
Issız tepelerde türküm, ağzımda,
Başladım söylemeye, Ağıtımı yakmaya,

"4 yıl var yalnızım, vatan dağlarında,
Gurbet yollarında, çatışmalarda,
Bir gül vermeden sevdiğim yâre,
Atılan ben oldum, gurbet dağlarına"

Bir mermi sesi aniden! Kalkamadım yerimden,
Yunanlılar gelmişti, bir mağara gördüm aniden,
Girdim içeri, saklandım yunandan, silahım yoktu çünkü,
Ben girdikten 15 dakika sonra, gariptir mağara çöktü,

Acıkmıştım susamıştım korkaktım, annemi hatırladım,
Ölümlü baş başayım, içli bir ağlayıştayım, ben ne yapayım,
Keskin bir taş parçası gördüm, aldım elime döndüm duvara,
Başladım son sözlerimi tozlu duvara yazmaya,

"Gariban adıma, Nedim diyorlar,
Yârimi el alacak, yaban diyorlar,
Hastayım derdime, gurbet diyorlar,
Tarsuslu satılmış oğlu, Nedim Ali'yim ben."

Ağlamaklı feryadım, duvarları inletti,
Sanki tanrı ağlıyordu, bana çok acıyordu,
Beklenmedik bir anda, duvarlardan ses geldi,
Biri mi var orda diyerek, duvarlar inliyordu,

Varım! Varım! Diyordum, korkudan konuşamıyordum,
Taşlar kırılıp yol açılınca, yaptığım hatayı anlıyordum,
Yunanlılar gelmiş, meğer tuzak kurmuş Nedime,
O kara gözlerinde Nedim'in, azap görüyordum,

Kandırdılar sarp yiğidimi, güzelim Nedimimi,
At arkasında sarsılırken, hasta oldu o kışta,
Gurbet yolunda yürürken, kapanırdı çeşm-i kara,
Çok güceniyordu, esir etmişti onu âbî a'dâ,

Hasta oldu, esir düştüğü günlerde,
Öksürürdü mahvolurdu, ağlardı acı içinde
Ve son çift yazısını yazdı, Ocak ayının sekizinde,
Görmüştü gazeteyi, güzel Osmaniye'yi;

"Gönlümü çekse de, yârin hayali,
Aşmaya kudretim, yetmez askeri,
Gurbete atıldım, rüzgardaki yaprak misali
Hasanbeyli Satılmışoğlu, Nedim Aliyim ben,"

Artık biliyordu Osmaniye, Türk ocağı,
Rahat ölebilirdi, emeline ermişti
Bir inme gelmişti ona baştan aşağı,
Hasanbeyli Satılmışoğlu, son nefesini verdi.

Mehmet Ömer ALTEKİN

OSMANİYE' M

On dokuz Aralık gecesi, girdi düşman vatana;
Bastı kirli ayağını, Osmaniye'min toprağına.
Ey hasım dön geriye! Burası tek varımızdır;
Kalpağıımızdaki ay yıldız, bizim kutsalımızdır.

Yaptı en büyük hatasını, geldi Türk yurduna.
İndirdi al bayrağıımızı, çöktü varlığıımıza.
Ama Türk halkı durur mu? Geçit vermedi düşmana;
Zaferler yazdı kanıyla, sahip çıktı vatanına.

Cebeli Bereket dibinde, Kenceoğlu Aliler;
Rahime Hatunlar toplandı, bütün vatan geldiler.
İman gücüne güvenip, canını siper edip
Hain düşman kuvvetlerini Osmaniye'mden geçirmediler.

Melike OSKAYLAR

OSMANİYE

Nice düşmanlar görmüştük tarih boyu;
Tarihimiz hep aktı bizim lakin küffarındı koyu.
Şanlı bayrak dalgalanmalıydı bir ömür boyu!
Def edilmeliydi Fransızın ve İngilizin soyu!

Bu millet ki boyun eğmez, teslim olmazdı.
Türk'tü bu; kimseye tutsak kalmazdı!
Dedelerimin kanıyla sulanmış olan bu toprak;
Küffarın kılıcına asla teslim olmazdı!

Sarmıştı dört bir yanımızı düşman.
Ya ne yapacaktı bu millet, edecek miydi aman?
Kimseye boyun eğdi mi ki senin atan!
Kaldıracaksın başını, kurtaracaksın yurdunu;
Senin dedelerindir bu toprak altında yatan.

Olmaz!
Olmaz bu tutsaklık vatanda,
Dört bir yanı düşman sarmış olsa ne fayda!
Kurtardı aziz millet toprağını küffardan,
Sevindi cümle alem,
Sevindi Başkumandan!

Merve ATALAY

OSMANİYE

Güneş doğdu ocağın yedisinde,
Gözüktü Turna Dağı'nın ardından.
Tutsak oluştu hainin elinde,
Sildi o eli vatan toprağından

Zincir vurulmuş her bir karışına,
Kim durabilir ki türkün karşısında.
Siper oldu hainin kurşununa,
Kırdı zinciri hakikat yolunda.

Yüzyıl geçse de değişmez yürekler,
Aynı sözleri şakır görklü diller,
İlle de istiklâl ister gönüller,
Hainin kâbusu olur yiğitler.

Şehit kanıyla bulandı topraklar,
Yetim kaldı kundaktaki yavrular,
Zaferle yankılandı semalar,
Şimdi hakkındır şanlı kutlamalar.

Merve GENÇER

BEN OSMANİYEYİM

Ben Tayyar Rahmiyeyim

Toprak benim , vatan benim

Bu uğurda sadece canımı verebilirim

Vurularak ölmekti benim kaderim

Ve şimdi patlattığım demir yolu tüneliyim

Ben Yörük Selimim

Düşmanı yere sermekti emelim

Duyulur mu buradan sesim

Arkama bakmadan ilerledim

Ve koruma hakkını size verdim

Ben Osman Nuriyim

Adımı öğrendiniz mi hemşehrilerim

İsmi bilmediğim şehitlerim

Korkmayın kurtuldu memleketim

Şimdi tıpkı sizin gibi seferiyim

Ben Saim Beyim

Allah bizimle yürekten bilirim

Yalnız Osmaniye de değil her yerdeyim

Bir avuç toprak içinde bedenim

Ama her daim sizinleyim

Ben kurtarılmış Osmaniyeyim

Şehitler diyarı olarak dildeyim

Dalgalanan bayrak gibi Őenliđim
Gördünüz mü artık ebediyim
Zafer bizim çünkü ben Osmaniyeyim
Ben kurtarılmış Osmaniyeyim
Neler gördü bilir misin gözlerim
Ellerinde olmayan tüfeğim
Binlerce kiŐinin içinde bir parça ekmeğim
Zafer bizim çünkü ben Osmaniyeyim

Ben kurtarılmış Osmaniyeyim
Hem yerde hem gökteyim
Beraberliğimizin eşsiz sesindeyim
Şimdi yüzüncü yılımın Őenliđindeyim
Zafer bizim çünkü ben Osmaniyeyim

Ben kurtarılmış Osmaniyeyim
Hala kulaklarımla işitirim
İŞgal ediliŐini memleketimin
Var oluşumun yıl dönümündeyim
Zafer bizim çünkü ben Osmaniyeyim

Ben kurtarılmış Osmaniyeyim
Ayağımın bastığı yeri iyi bilirim
Annem , babam , kardeŐim
Bağımsızlık için olurken Şehitlerim
Zafer bizim çünkü ben Osmaniyeyim

Merve KOÇAK

ERLER YERİ OSMANİYE

Kalenin bedbaht kalbi,
Eli don tutmuş eri
Öyle Osmaniye ki
Bura harplerin yeri.
Mehmetçiklerin teri,
Düşman elinin kiri,
Çukurova'nın gizi
Bura destanlar yeri.
Nemli olan gözleri,
Kalem tutan elleri,
Yiğit olan erleri
Kucaklar masal yeri.
Aşsız kalmış evleri,
Mağdur olan yetimi,
Paslı olan demiri
Unutmaz şiir yeri.
7 Ocak zaferi
Eder yurtsuzu deli.
Öyle Osmaniye ki,
Efsanelerin yeri!

Merve Nur ASLANCAN

Kutlu Olsun Osmaniye

Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk
19 Mayıs 1919'da Samsun'da
Kurtuluşun ateşini yaktı
Osmaniye'ye alevi sıçradı

7 Ocak 1992'de fethedildi
Şanımızın zaferi tarihe geçti
Türklerin Osmaniyesi
Vatanımın eşsiz köşesi

Gece gündüz savaştılar
Düşmanı can evinden vurdular
Geldikleri gibi gittiler
Osmaniye'yi özgürlüğüne kavuşturdular

Osmaniye bugün senin bayramın
Her karış toprağında yaşar şanın
Türk ordusu ayak izlerini sildi düşmanın
İlelebet camilerde dinmeyecek ezanın

Binlerce yıl önce kurulmuş
Nice nesillere yurt olmuş
Köprüler camiler medreseler
Her biri ayrı şaheser

Sen Anadolunun ilk baharı
Bir başkadır ormanları akarsuları
Aşılmaz Amanosun dağları
Gururla dalgalanır Türkün bayrağı

Selam olsun kahraman şehitlerime
Rahime Namık Hüseyin yatsı kelle
Süleyman Nacar Ökkeşe
Borazan Mehmet Ali Bekir oğlu ve Ahmette
Selam olsun ismi geçmeyen nice şehitlerime

Meryem İŞLER

HÜR OSMANİYE MARŞI

Karanlık çöktüğünde memleketin üstüne,
Vakit gelmiş demektir, titre ve dön özüne,
Artık heybende yer yok ne yeise ne hüzne;
Başın öne eğilip vah, eyvah diye diye
Korkma, hüzünlenme hiçbir zaman Osmaniye!

Varırsa alçaklar bir gece vakti ansızın,
Elbet biter kurşunu, senin bitmez yağızın.
Bu diyarda hükmü hiç geçer mi Fransız'ın!
Dinle ezanı, haydi bu felah diye diye,
Hürriyetin semadan bir ferman Osmaniye!

Al edeni yanına, mahmuzla da atını
Beraberce inletin göğün yedi katını,
Vazifeni hatırla, düşünme sen zatını;
Omzumuzda olmasa da silah diye diye
Düşmana yüreğiyle saldıran Osmaniye!

Sırtta abası haber var Rahime Hatun'dan,
Zulmü sonsuz yağıya aman diletmiş aman
Gencecik erleriyle Palaoğlu Süleyman...
Sen de böyle koşarsan ya Allah diye diye
Azminden razı olur Yaradan, Osmaniye!

Sarsılmaz bir iman ve kudret-i ilahiye
Budur ancak mirasın baktığında maziye...
Ey istikbal, sana bir söz atandan hediye:
"Gecenin ardında var bir sabah diye diye
Karanlığı biz yıktık, kahraman Osmaniye!"

Mevlüt Kaan AKÇATEPE

Ey bereketli vilayet, duysun cihan seni
Nice yokluk, yoksullukla kazandın bu serveti
Bu kurtuluş bayramı, yüzyılların hasreti
Nasıl kıymetlidir nasıl toprağının her zerresi

Yavuz, yaman bir kahraman ile fetholundun
Ecdadınla yoğruldu, atalarınla var oldun
Vatanı vatan yapan yüce yola yoldaş oldun
Kurtuluş meşalesiyle düşmanlara son oldun

Şanlısın ey Osmaniye, emanetsin emanet
Çok bedeller ödendi, kolay mı hiç esaret
Dalgalansın bayrağın ezan sesleriyle hep
Bileğinin hakkıdır kazanılan hürriyet
Selam olsun şehitlere helalinizdir şehadet

Mihri Tuğba ALKAN

7 OCAK

Geliyordu Akdenizden Fransızlar, İngilizler
Düşmana korku veriyor cesur koç yiğitler
Envar-ül Hamit'den arşa yükselir sesler
Tekbir, Tekbir Allah-u Ekber

Tank, Top, Tüfek neylesin yiğide
Dokunamaz kimse Cebeli Bereket'e
Bizim sevdamız sönmez yürekte
Ey Şanlı Al Bayrağım dalgalan Göklerde

Mevzubahis Vatansa bakmaz cinsiyete, yaşa
Tanka omuz veriyor Palalı Süleyman Paşa
Eyy Rahime Hatun ! Adınla sen bin yaşa
Elinde mavzerle geliyor koşa koşa

Düşmanın zulmüne eğemem boyun
Arkamızdan kurarlar sinsi bir oyun
Plan kurdukça alırlar bozgun
Milleti Askerdir şanlı yurdumun

100 yıllık galibiyetin gururunu yaşarım
Vatan aşkı ile dolup taşarım
Aşılmaz denilen günleri aşarım
Bu kutlu Zafer bizimdir Osmaniyem

Kuşlar öter semalarda Bayram aşkıyla
Sokaklar dolar taşar genciyle yaşlıyla
Geldik dünden bugüne bir asırlık coşkuyla
7 Ocak Zaferin Kutlu Olsun Osmaniyem

Milleti Bülbül, Sen ise Gonca Gülsün
Bu güzel günde herkes coşkuyla gülsün
Türkün gücünü şimdi tüm Dünya görsün
7 Ocak Zaferin Kutlu Olsun Osmaniyem

Muhammed Emin HAS

OSMANİYE'DE 100 YILLIK SEVİNÇ

Fransızlar sardı, güney kanadı,
Cebel-i Bereket, o anki adı,
Kahraman çeteler, asla yılmadı;
Zulme karşı durduk, Osmaniye'de.

Toroslarda kalsa, tüten tek ocak,
Umut var, kurtulur, her köşe-bucak,
Millet önderine, açarken kucak;
Cemiyeti kurduk, Osmaniye'de.

Kovanbaşı, Kanlı Geçit Savaşı,
Hacı Ali Bey'i, Nacar Ökkeş'i,
Rahime Hatun'u, Kadir Çavuşu;
Ne neferler gördük, Osmaniye'de.

Kuva-i Milliye bozdu oyunu,
Dünya gördü Türk'ün, asil soyunu,
Ermeni, Fransız, aldı payını;
Defterini dürdük, Osmaniye'de.

Sakarya Harbi'nde, gelince zafer,
Kalmadı düşmanın, dizlerinde fer,
Anlaştı mecburen, başladı sefer;
Pişman edip sürdük, Osmaniye'de.

Tüfek de kullandık, kazma, nacak da,
Adadık uğruna, kol da, bacak da,
Bundan yüz yıl önce, 7 Ocak'ta;
Kurtuluşa erdik, Osmaniye'de.

Ruhunuz şad olsun, şanlı yiğitler,
Anlatmaya yetmez, kalem, kağıtlar,
Sayenizde hürüz, bitti ağıtlar;
Halaylara girdik, Osmaniye'de.

Süzülsün göklerde, aşkla bayraklar,
Bizlere emanet, kadim topraklar,
Gururla, şerefle, çarpsın yürekler;
Göğsümüzü gerdik, Osmaniye'de.

Muhittin ALACA

VATAN HÜRRİYETE KAVUŞSUN DİYE

Vatan hürriyete kavuşsun diye,
Şehitler verdi şanlı Osmaniye,
Aziz ecdattan bizlere hediye,
Bugün ve yarın hep yaşa Türkiye!
Tekbir nidalarıyla çıkıp siperden,
Geçtiler bu yolda can ile serden,
Yiğidin toprağa düştüğü yerden,
Bir vatan yeşerdi bugün yeniden.
Vurulup düşen Çukurovalı er,
Naaşın topraktan bize gülümser,
Ey kanıyla destanlar yazan asker,
Cennet müştak olmuş, hep seni özler.
Kurtarmak için esaretten yurdu,
Hasma demirden yumruklar savurdu,
Tanrı Dağları'nın yelesi kurdu,
Tarihe bir daha mührünü vurdu!
Bu dava mukaddes; sen bunu bildin,
Bir kez öldün, ama bin kez dirildin,
İstiklal uğruna çarptı hep kalbin,
Mazlumlara umuttur şanlı harbin.
Elinde mitralyöz, elinde tüfek,
Etten ve kandan ötede bir yürek,
Kurşuna, bombaya göğüs gererek,
Tarih nasıl yazılır herkes bilecek!
Gülistan ettin bize cehennemi,
Kurtardın bacımı, aziz annemi,

Bu dem ki; Müslüman Türk'ün demi,
Titretecek yine bütün aleml!
Yedi düvel gelse korkmayız heyhat!
Bizdeki aşk ile bilenmiş inat,
Duysun tüm dünya işitsin kâinat,
Haine vermedik vermeyiz fırsat!
Bazı oğul, bazı eş, bazı yardılar,
Onmaz yaraları tuzla sardılar,
Hiç kimse yokken de onlar vardılar,
Canı feda edip vatan kurtardılar.
Beş parmak dağında yılmaz mücahit,
Plevne'de gazi, Sumbas'ta şehit,
Ey bayrağına aşık şanlı yiğit,
Senin imanına Allah'ın şahit.
Hep aydınlık günler görsün o yüzün,
Yıldızla bezensin mavi gök yüzün,
Kim olduğunu hatırladığın gün,
Titreyecek gövdesi ehli küfrün!

Muhsin Muhammed KURAK

OSMANİYE MEMLEKET

Çekmedim hiç esaret haram olmadı aş'ım
Yurduma göz dikene eğilmedi hiç başım
Millet derim gururum, ülküm, özüm umudum
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Yurtta sulh cihanda sulh olmaz bizde hıyanet
Topragım, alın terim hür yaşamak adalet
Kem gözler geldi dize aklımızda hürriyet
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Her yürek bir mehmetçik aman vermez hırsıza
Her beden olur siper set çeker hep haksıza
Rahime onbaşılar ders verdi fransıza
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Ermeninin zulmunu roman yazsam anlatmaz
Post'umdur bana zikrim başka bir dost bulunmaz
O nasırlı ellere prangalar vurulmaz
Yedi Ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Duyulsun her satıhta allah, allah tekbiri
Sen ki şehit oğlusun budur rabbin takdiri
Gâvur dağlım, yığdım sen mertliğin tasfiri
Yedi ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım

Kadir çavuş namımız yörük selim ismimiz
Çetebaşı mehmed'iz al bayraktır sevgimiz
Türk'oğlu türk'tür ceddin yoktur bizim dengimiz
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Vatan için bak akmış şehidimin al kanı
Can veririz vermeyiz tek bir karış toprağı
Şan ve şeref biliriz ayyıldızlı bayrağı
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Kuvva-i milliye'ydi her satıhta bir cephe
Her isim mücahitti, yoktu imanda şüphe
İlelebet istiklal kalmasın içde ukde
Yedi ocak bir milat cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Zincirleri biz kırıp gerekirse can verdik
Engelleri biz aşıp sorulursa ar derdik
Özgürlüğe aşk deyip dilimizde yar bildik
Yedi Ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
İlelebet hür vatan ulusumun kararı
Osmaniye bir ülkü albayraktır umarı
Palalı Süleymanla Köse Mehmet diyarı
Yedi Ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşım
Ermeninin zulmunu roman yazsam anlatmaz
Post'umuz şanlı bayrak başka bir dost bulunmaz

O nasırlı ellere prangalar vurulmaz
Yedi Ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşıım
İbadetim şehitlik vatana çok minnet'im
Milliyetim hür ulus maziye var hürmetim
İsmi ni cism in emanet yar mukaddes devlet'im
Yedi Ocak bir milat Cumhuriyet'tir adım
Osmaniye'm toprağım tam bir asırdır yaşıım
Ayyıldızlı bu bayrak yüreğimin içinde
Rahat uyu Atatürk bu millet hep izinde
Her satıh ayrı mabed türk'ün kuran elinde
Yüz yıldır cumhuriyet ulusumun sözüdür
Karşımda gülümseyen şehid'im in yüzüdür

Murat Kemal KOCABALLI

VATANI SAVUNMAK GEREK

Âh ile vâh ile olmaz, vatani savunmak gerek.

Gönderden inen bayrağı, göndere çekmek gerek.

Bayrağı göğe çekmek için; cânı yere çekmek gerek.

Cebel-i Bereket'i savunmak için bize Rahimeler gerek.

Yörük Selim olub pazar-ı cânda gezmek gerek.

Çeteye girip, Kırklara karışmak gerek.

Gâvur Dağı'nı savunmak için bize Mehmetler gerek.

Kesb-i aşk-ı vatan için ateşte odun gibi yanmak gerek

Zümre-i şuhedâdan olmak için şerbet-i şehâdeti içmek gerek.

Hıfz-ı vatan için gövdeyi kurşuna, cânı sancağa siper gerek.

Davran ey genç, mahmuzla atı denize, bize nesl-i Fatih gerek.

Bize î mân, bize rûh, bize bayrak, bize vatan gerek.

Ey genç! Dem-i şuhedâ ile sultanmış bereketli yurdu bilmek gerek.

Vatana uzanan eli kırmak, dili kesmek gerek.

Rûh-ı şuhedâ için yükselmek, yükselmek için çalışmak gerek

Terakkî-i vatan için ecnebîyi bilimde, fende boğmak gerek.

Yavrum, küçüğüm! dostu düşmanı seçmek gerek.

Câna ekmek, bize vatan gerek.

Ne gerek?

Vatan gerek.

Murat POLAT

OSMANİYE KURTULUŞ DESTANI

Şükürle başlayalım, kurtuluş destanına
Şahit oldu milletim, zulmün her anına
Kalmadı şu küffarın, yaptıkları yanına
Bak! Yiğit evlatların sinmedi Osmaniye
Al bayrağım yurdumda inmedi Osmaniye

Girmesin milletimin, bir daha günahına
Gavurdağ'ı uyandı, istiklal sabahına
Şüheda ruhuyla, yedi ocak felahına
Şu ezanlar semada dinmedi Osmaniye
Al bayrağım yurdumda inmedi Osmaniye

Duramadı Ermeni, Yörük Selim coşunca
Nasıl kaçtı Fransız, Kadir Çavuş koşunca
Aşk küreksiz bir sandal, ummanları aşınca
Kara yüzlü baykuşlar konmadı Osmaniye
Al bayrağım yurdumda inmedi Osmaniye

On başı Rahime'yle, oyunları bozansın
Mustafa Kemal ile bu destanı yazansın
Yurduma göz dikene mezarları kazansın
Zalimlerin zulmüyle yanmadı Osmaniye
Al bayrağım yurdumda inmedi Osmaniye

Yürüdün Palalıyla, kutlu ülkü yoluna
Osmaniye ebedi, Türk'ün yurdu biline
Hilal sözlü destanın, cümle oldun alına
Evlatların geriye dönmedi Osmaniye
Al bayrağım yurdumda inmedi Osmaniye

Murat TAPAR

KURTULUŞ NEFERİ, OSMANİYE ZAFERİ

Karanlık bir geceden, Şafak sknce,
Eser dağlarında, yeller Osmaniye'm.
Cennet topraklarına, Şehit düşünce,
Açılır semaya, yollar Osmaniye'm.

Bir destan yazıldı, bereket dağında.
Körpe fidanlar, on dört, on beş yaşında.
Yiğit kaynıyor, peygamber ocağında.
Bu ne güzel, müthiŐ, haller Osmaniye'm.

Şehit Hacı Ali Bey, en üst bucakta.
Rahime Hatun'un, çocuğu kucakta.
Sen; hr kalasın diye, soğuk, sıcakta.
YapıŐtı tüfeğe, eller Osmaniye'm.

Fransız denizden , Ermeni karadan,
Sardılar seni; çok geçmeden aradan.
Seninle beraber, yardımcın yaradan.
Yüce Mevla seni, kollar Osmaniye'm.

Boşa zlme, sıkma sakın canını.
Yerde koymayız, Őehidinin kanını.
Vatan namustur , kirletmeyiz Őanını.
Giremez, yabancı eller Osmaniye'm.

Baş edilmez gücümüz , bileğimizde.

İnancımız sağlam, yaşar yüreğimizde.
Ümit kesmeyiz, dua, dileğimizde,
Dua eder sana, diller Osmaniye'm.
Sakın mahzun olma, eğme dik başını.
Vermeyiz , toprağını ne bir taşını.
Yüzün gülsün hep, çatmayasın kaşını.
Yakışıyor sana güller Osmaniye'm.

Geçmişi unutmayız, biliriz dünü,
Daha çok konuşulur, yayılır ünü.
Yedi Ocak'ta şanlı kurtuluş günü,
Bayram eder sana, yıllar Osmaniye'm.

Feyyazi'nin artmaz mı? gamı, kederi.
Vatansız kalmak, çilelerin beteri.
Düşmanla cenk, aziz milletin kaderi.
Kılıçlar kuşanır, beller Osmaniye'm.

Mustafa İNCİ

YİĞİDİ BOL OSMANİYE' M

İngilizi, Fransızı dört yanını sardı düşmanlar
Zehirli dalları ile kök salmak istedi yurduna,
Karış karış paylaştı vatanına göz diken hainler
Kolay sandı bunları senin tarihini bilmeyenler

Anaların, bacıların, gardaşların bir oldu
On üçünde on dördünde silahına sarıldı yiğitler
Bedenleriyle kale yapan yiğitlerin boldu
Ahmetler, Kadir Çavuşlar, Nacar Ökkeşler...

Top yoktu, tüfek yoktu, düşmansa çoktu içerde
Toplandı Kuvayı Milliye dik durdu her yerde
Kanı özgürlük için Akan Osmaniye'mde
Düşmana, haine, esarete yer yoktu

Kim göz diker bu her karışı kutsal toprağa?
Kim giydirmek ister esaret gömleğini?
Varına, yoğuna, ateşe aldırmayan
Rahime Hatunların olduktan sonra

Kurtuluşu başlattı Ulu Önder Samsun'dan
Ateşi sıçradı Osmaniye'min yüreğine,
Çoluk çocuk kim var ise bu ateşe koşan
Bağımsızlık için mücadele etti kanıyla, canıyla

7 Ocak günü sonu oldu düşmanın
zgrlk kanı ile tarih yazdı Osmaniye'm
Düşmanı kovdu dağından ovasından
Tayyare Rahime'nin, Ahmet'in, Kadir avuş'un
Yiğitlerinin ruhu şad olsun Osmaniye'm

Nazife YETİŐGEN

OSMANİYE'YLE ZAFERE DOĞRU

Bu toprakların her karışında şehit kanı var,

Bu Devleti yöneten bayraktar.

Verdi emri,hedefimiz ileri!

Mücadeleyle aştılar yeni bir devri.

Kurtuluşa yürürken korku yoktu yüreğimizde,

Titreme yoktu düşmana kalkan elimizde.

Haykırdık düşmana hep bir ağızdan;

Size geçit yok bu vatandan!

İngiliz,Fransız akın akın gelmekteydi,

Bu savaşta vatan kahramanlarını şehit verdi.

Her taraftan kurşunlar yağdı,

Osmaniye'm düşman elinden alındı.

Düşmanın sert esen poyrazına kanmadan,

Gövdesinden akan oluk oluk kana bakmadan ,

Savaşa vatan sevgisiyle yürüdü Osmaniye.

Tarihin kahramanlarını unutmaz Türkiye.

Korkmadan mücadeleye giren cesur kadın!

Bu topraklarda nice Rahime Hatunlar yaşasın.

'Ben düşmandan korkmuyorum'' dedi.

Son nefesine kadar mücadelesini verdi.

Bu yol Hak yoludur dönmeyiz yürürüz.

‘‘Vatan sağ olsun’’dur son sözümüz.

Şanlıdır,Kahramandır lakabımız.

Bu vatana helal olsun canım ,şehadet kanım..!!

Nisanur TANRIVERDİ

BİR DESTANSIN OSMANİYE

Kaldır başını! Ey yiğidin harman olduğu diyar.
Adını yazdın tarihe, bundan mukaddes daha ne var?
Her bir şehidin ne güzel, yüzü temiz, pir-ü pak,
Rahmetin ne güzel ya Rab! Şehit olmuş geliyor bak.

Ansızın çöktüğünde gece puslu kör karanlık,
Mehmet'im vurdu düşmana, yiğit gördü ortalık,
Ahirden bir yol uzanır Kadırlı'den Aslantaş'a,
Nasıl bir iman ki bu şehadet nasip oldu on beş yaşa.

Gündüz gece çarpıştı, Ocak soğuşunda çok beden,
Ah masum gençliğim! Bir asır geçti üstünden.
Zerre toprağım helal değildir sana ey küffar,
İyi ki Osmaniye, senin gibi şanlı bir şehrim var!

Osmaniye dediler toprağa düştüğüm yere,
Samsun'dan bir ses geldi Toprakkale'deki mübarek ere,
Mavzer mermisi delerken bağrımı o karanlık gece,
Ay'ıma Yıldız'ı bağladım, sayıkladım bayrağı iki hece.

Ne yaptılarsa boş, kaçacak delik aradı düşman,
İmanını bilmez Fransız, oldu sonunda pişman.
Yolumuz Mete'nin yoludur, boyumuz şanlı Oğuz,
Ey destansı güzel şehir! Atatürk'tür rehberin, Kur'an sana kılavuz.

Osman KAPAN

DİLE GEL OSMANİYE’M

Akdeniz’in bağrında Torosların önünde.
Bir başka değerlidir şanlı yurdun gözünde.
Yiğitlik, mertlik vardır insanının özünde.
Gurur duy Osmaniye’ın namın mirastır bize.

Yolun yoluma düşün, nefesin sarsın beni.
Zamana meydan okur, Ala Cami yepyeni.
Tanımak isteyenler sana sorsunlar seni.
Dile gel Osmaniye’ın anlat kendini bize.

Adın gibi yücesin, kültürün beşğisin.
Ticaret güzergâhı, tarımın eşğisin.
Yetime kol kanatsın, insanlık aşğısın.
Devam et Osmaniye’ın şanın emanet bize.

Gökyüzüne yakınsın, kartallar sana konar.
Gâvur Dağı heybetli, yıldızlar orda yanar.
Ozanlar dile gelmiş, şairler seni anar.
Dikkat et Osmaniye’ın nazar değmesin bize.

Havası mis gibidir, soğuk olur suları.
Eteğı çiçeklidir, karlı olur dağları.
Meyve, sebze, tahıl var, bin bir türlü bağları.
Böyle kal Osmaniye’ın bu gurur yeter bize.

Bazlamayı yiyenler, bir daha yemek ister.

Doyumsuz içli köften, sofraları kenetler.
Yemeklerini yedi cümle turist milletler.
Lezzet var Osmaniye'm tadın şifadır bize.

Milletin tek vücuttur, sende kardeşçe yaşar.
Ceyhan Nehri sakindir, bazen delice taşar.
Üçayak oyununla namın ülkeyi aşar.
Şaha kalk Osmaniye'm göster kendini bize.

Tarihinle bütündür güzel ilçelerin var.
Hepsi seni sarıyor, sanki dersin bir duvar.
Kalende şanlı bayrak sana güzellik katar.
Bak hele Osmaniye'm gurur veriyor bize.

Ömer KESKİN

KOMŞU OSMANİYE

Komşu Kahraman

İnsancıl ve ılıman

Sanki çok sesli bir enstrüman

Atamızdan bir armağan

Komşu GAZİ'lere yoldaş

Bu ülke için bir demirbaş

Görünüşüyle çağdaş

Doğayla arkadaş

Komşu Hatay

Eşsiz bir kurmay

Cesaret en önemli detay

Ölümsüzlükteki tek aday

Komşu Adana

Meydan okur düşmana

Yiğitler için arena

Geldi yüz yaşına

Şu Osmaniye

Korkusuz bir şövalye

Ölümsüz ruhudur; tek sermaye

Kabul etmez hiçbir himaye

Yüzüncü doğumgünü

Gezgez bitmez her yönü
Yaratandan alır gücünü
Hepsi birer vatan düşünkü

Özcan CAN

KURTULUŞ ŞİİRİ

Bugün günlerden kurtuluş günüdür,
Bugün kurtuluŐumuzun yıl dönümüdür.

Bundan yıllar önce;
Mutlak bir mücadele,
SavaŐıyoruz Şanlı Şerefle.

Yurdun her bir yanını kanla kaplı
Giden bir beden, dirilen bin beden, dirilmeye devam eden dirildikçe güçlenen.

Sarıyorlar korkacağız
Bilmiyorlar biz burada payidar kalacağız.
Her bir beden bağlıydı bu vatana özüyle
Bırakmadılar Osmaniye'yi düşman elinde

Bugün günlerden Şeref günüdür
Bugün kurtuluŐunun yıl dönümüdür ey Şanlı Osmaniye.

Özlem OMAY

KURTULUŞ AZMİ

Bizim Destanımız nedir?

Şanlı kahramanların; yüreğiyle ayakta durduğu,
Alın terini, kanını yurda harmanladığı coğrafyası,
Karış karış toprağındadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Nice hayatların tekbirlerle canından can kattığı,
Gök kubbenin altında, korkusuzluğunu haykırdığı,
Yankı yankı semasındadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Sırtında giysi, boğazında lokma, kolunda silahı eksigi,
Feri özünde, engel tanımaz serdengeçti aşar engelleri,
Yüce yüce dağındadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Damarında yaşatır soylu kanını vatanın şehidi,
Canı bedenden ayrıldığında dahi el süremez düşmanın kirli eli,
Pırıl pırıl suyundadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Milli mücadelenin ulvi bağı def etti Mondros'u, işgalleri

Şehrin her tonunda şanlı tarihi Ocak 1922

Renk renk doğasındadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Her bir kalpten başlarsa müdafaa isteği,

Millet olur bütünün ahengi,

Emek emek insanındadır: mucizesi, asaleti, gerçeği.

Bizim destanımız: Toprağıyla, semasıyla, dağıyla, suyuyla, doğasıyla, insanıyla,

Mucizesi, asaleti, gerçeği

Rabia Dilşad KÜLEKÇİ

ŞEHİTLER DİYARI OSMANİYE

Şahit olsun bu evren ile kâinat yerler ve gökler,
Katılsın kurtuluşuma tüm canlar, sarıklı öbekler,
Serilsin yere, süpürgeyle yırtılsın düşman göbekler
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Can verdiler can aldılar bu kutsal yollarda,
Düşmana aman vermediler ulu diyarlarda,
Delirmişçesine esen hoyrat rüzgarlarda
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Benim Lakabım olmuş şekerci Ökkeş,
Düşman orduları kaşımda artık birer leş
Paylaşmışlar kendilerine memleketi üleş üleş
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Ben Hürü bacının oğlu şekerci Ökkeş.
Bana yardım eden dindaş artık bana kardeş,
Kaderimiz bir olmuş kurtuluşumuz artık eş.
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Terlemiş bıyıklarım yaşım şimdi on altı,
Düşman cesaretlenmiş bilmez yediği haltı,
Atam emretmiş vatan hattı yurttan sathi,
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Dalgalan durma, Ay ile yıldız şimdi başımda,

Göz dikenin gözü oyuldu toprağında taşımada,
Sırtlan yavruları çekti dilini ekmeğimde aşımada
Vur Osmaniye'm bu gün kurtuluş günüdür.

Rabia Kübra KILIÇ

TUTSAK TOPRAKLAR

Tutsak topraklarda çıkar her evden, her boydan kınalı kuzular,
Anaların yürekleri yangın yeri, sürmeli gözlerde kurumuş pınarlar,
Cengâver ki her biri; vatanına sevdalı, ölümüne âşık,
Her birinin delik heybesinden sarkar, yarım kalmış hayatlar.

O günlerde Amanos'un, Düldül'ün, Torosların asi başları dumanlı,
Prangalar sarılmış Osmaniye'nin bedenine, her tarafı yamalı.
Keskin süngüleriyle ansızın beliriyor kapıda düşman vampir misali;
Vatan elden gidiyor, gel de rahat uyu yün yataklarda imanlı imanlı.

Fransız'ı, İngiliz'i, Yahudi'si, Ermeni'si, Ecnebisi, Anzak'ı...
Daha bir sürü ne idüğü belirsiz var asırlık yurdumda,
Tasalanma, kederlenme Osmaniye; imanlı göğüslerin diyarında,
Söz olsun, son damlası bitene kadar oluk oluk şavkır sana şüheda.

Ezelden beri ölümden korkmak haram olmuş Türk'e
Anadolu elden giderse neyleriz altını, gümüşü; hanı, sarayı
Çakal sürülerine mukabil yağız alınlı, sinesi imanlı yiğitler,
Bırakır mı sandınız namus belledikleri bir karış toprağı?

Savaş biter, bombaların gri ve hantal sisleri çöker yaralı toprağa,
Yerde mayınlı çukurlar; havada zamansız, taze ölümler var.
Rahime Hatun, 'Tayyar' lakabıyla uçar milletin gönüllerinde,
Osmaniye'den, Toroslara yükselir namı; tekmil Anadolu'da akseder.

Ey vatan evladı, kolay sanma yurdun şimdiki şeklini, özgürlük kokusunu,
Bedeli altında gizlidir vatanın; kolay ödenmez borcu, tutsak toprağın.
Üstte milletin namusu olmuş ulu bir çınarın; asırlık köklerinde saklıdır,
Can suyu olmuş şühedanın görünmez isimsiz kahramanları.

Recep TURAN

BİR ZAFER ÖYKÜSÜDÜR YEDİ OCAK

Birinci Cihan Harbi harap etti yurdumu
Neferim şehid oldu, gazi kıldı ordumu
Hayâller alabora, rüyalar tabir bekler
Takvimler delik deşik, saate asır ekler
Zemheri yüzlü mevsim, sanki her dem erbain
Aynalar kırık dökük, viranedir şehrayin
Susmuş bülbüller şimdi, sükûttan gazel dinler
Şu tarumar gülzârın bağırında nâcâr inler
Alev alev vatanım, yangın yerine dönmüş
O yangının ardından nice ocaklar sönmüş

Kuşlar istiklâl ile yaşar Osmaniye'de
Sanılmasın yönünü şaşar Osmaniye'de

Gözlerde kanlı yaşlar, yürekler ki yanardağ
Gördü mü acep bilmem böyle bir vahşet bu çağ
Yuvası bozulmuş âh o hüznü kuşların
Düzlerin yamaç olmuş, uzarken yokuşların
Hani nerede şimdi güvercinlerin dalı?
Sorulmalı hesabı, zalimden sorulmalı!
Ay yıldızın gölgesi çöl misâli kavrulur
Ebr-i nisan düşüyle nice cânlar savrulur
Çelikten balıklar kırıyılarda şu düşman
Şahlansın ki yiğitler, olsun hepsi de pişman!

Hasmın haddi hududu aşar Osmaniye'de
Koçyiğitlerin sabrı taşar Osmaniye'de

Diller lâl olur eyvah, sadrımızda terennüm
Bayrağım inerse âh geceye döner günüm
Şehâdetin aşkıyla kalk yiğidim hücumu
Huzur dolu saflarla kılınır gayrı cuma
Bırak, hasmın çılgınca üzerine saldırın
Düşen bakışlarını şecaatin kaldırsın
Er meydanına var da, koş cepheden cepheye
Feda eyle kendini, vur tepeden tepeye
Oluk oluk kanların mürekkep olup yazsın
Madem işgale gelmiş, kabri süngüler kazsın!

Yiğitler hamiyetle koşar Osmaniye'de
Seyhan'la Ceyhan gibi coşar Osmaniye'de

Deryalar ötesinden gelip taht mı kurmuşlar?

Çekip düşlerimizin alınından mı vurmuşlar?
Barut dumanı kaplar; karartır ufkumuzu
Çağdaşlık (!) masalları kaçırır uykumuzu
Asırlardan beri zül Batı'nın dilemması
Ateş düşürdüğü yer, insanlığın humması!..
Memleket toprağı ki, gayrı sayılmış sürgün
Kum saatinde rüzgâr... Bahar g/özlenir her gün!
Bâd-ı sabâ beklerken savrulmuş aşk külleri
Nevbahar iştiyâkı kavurmuş o gülleri

Pençeler bağrımızı deşer Osmaniye'de
Zalimler mezarını eşer Osmaniye'de

Şimdi hayâllerimiz çırpınır Akdeniz'de
Bakışlar alabora, derman kalmamış dizde
Ağlatır Erciyes'i, Toroslar'ın feryadı
Ülkemin aynasıdır Akdeniz'in muradı
Yeis çöreklenmezse dembedem aramızda
Küffârın şatoları yükselmez karamızda
Bedir'den Malazgirt'e bu dava yıkılmadı
Çanakkale'ye bir bak, pranga çakılmadı
Rahime Hatun gibi yiğitlerin yurdusun
Donanmalar dikilse karşısında ordusun!

Öyle bir kor ki kışlar pişer Osmaniye'de
Sanılmasın sancağım düşer Osmaniye'de

Hercümerç bir coğrafya, gayrı vatan dediğin
Baldıran olur câna leyl ü nehar yediğin
İstiklâl haberi sal keşmekeş meydanlara
İnşirah muştusu ver karanlık zindanlara
Doludizgin gel artık, gel cenke ey yiğidim
Bedel ister bayrağım; sancağa yâr, şehidim!
Siper olsun o bağrın aşılmış hudutlara
Kanatlınsın turnalar besberrak umutlara
Hele kalksın ayağa, milletim akın akın
Durduramaz bu seli... Haçlı'nın sonu yakın!

Hürriyetin yelkeni şişer Osmaniye'de
Deryama gülden kilim döşer Osmaniye'de!

Olmasın tüfek, barut... Varsın topun olmasın
İmanın var yiğidim, gayrı yüzün solmasın!
Zemherinin ardından açar bahar çiçeği

Örtemez tel örgüler bu sarsılmaz gerçeği
"Ay yıldız çığnenmesin" değil mi hem dileğin?
Devirsin armadayı o demirden bileğin!
Sağlam ise inancın elbet yakındır zafer
Dağıtır çakalları, aşkla kükreyen nefer
Buhara'dan Mostar'a tarih şahittir buna
Yedi Ocak bir destan, şanlı hilâl uğruna!

Çatlasın aşk tohumu yeşer Osmaniye'de
Destanına şahittir beşer Osmaniye'de

Saltuk Buğra BIÇAK

NEREDE YİĞİTLER

Ülkemde yangınlar yanıyor

Toprağımıza düşman birer birer göz koyuyor

Koşun, kalkın osmaniye gidiyor

Kana susamış düşman şehrimizi işgal ediyor,

Gökte tek bayrak, Kutlu ateş yanıyor,

Allah allah osmaniyenin yiğitleri geliyor

Yokluk dinlemeden canı elinde savaşıyor

Vatanına feda olsun akan kanlar,

Annaların gözünde yaş, vatan acısı bu

Üzülme sen anam

Düşman kaçtı

Bak güneş doğdu

Ne yiğitler toprak oldu

Vatan sağ olsun.

Samet DEMİR

100 yıl geçti ardından,
Bugün günlerden 7 Ocak.
Gönderdiler düşmanı evlerine,
Kurtuldu Osmaniye`m tam 100 yıl önce.

Her attığında hedefi vuran Rahimeler,
Mamure Baskını`nda şehit olan gençler.
Yastı Kelle, Mamık Hüseyin, Kadir Çavuş...
Ve daha ismini bile sayamayacağım yüzlerce şehit.

Antep nasıl gazi, Maraş ne kadar kahramansa,
Bil ki Osmaniye`mde bir o kadar yiğit.
Adına türküler yakılmış, Şehitler Diyarı için,
Beş yüz kırk sekiz bin kişi, tek yürek tek kalbiz

Samet Eren BESİLİ

VERİR Mİ SANIRSIN CENNET YURDUMU

Cepheye yürüyen şanlı yiğitler
Verir mi sanırsın Cennet yurdumu
Bir elinde bayrak bir elde Kur'an
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Türk' e bu topraklar Allah rahmeti
Toros Dağlarında Yörük Ahmet'i
Rahime Hatun'u, Köse Mehmet'i
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Toros Dağlarında bir baca tüter
Mustafa Kemal' e dumanı yeter
Türk' ün yüreğinde yiğitlik yatar
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Palalı Süleyman palayı çeker
Düşmanın kanını toprağa döker
Türk' ün kükremesi ciğerin söker
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Osmaniye sana bil ki son durak
Şehitlere binek olurken Burak
Ey gönderde üzgün duran al bayrak
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Nice ana, bacı, bala can verir
Şehitlik toprağa dala can verir
Ay yıldız üstünde ala can verir
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Yediden yetmişe yedi Ocakta
Kimimiz bastonla kimi kucakta
Biz ölmeden düşmez sancakta
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Göğüs ger düşmana desinler deli
İsterse can olsun bunun bedeli
Asil Türk soyundan Osmaniyeli
Verir mi sanırsın Cennet Yurdumu

Savaş SARIKAYA

OSMANİYE'DE KURTULUŞ

1.Dünya Savaşının sonunda,
Osmaniye'de çıktı kargaşa,
Taş girdi pişmiş aşı,
Fransız'ı, Ermeni'si geçti başa.

Kör olduk bakmadık,
Sağır olduk duymadık,
Lal olduk konuşmadık,
Sabır taşı olduk, çatladık!

Alındı can, verildi şehit
Önde bayrak, gerisi eşit
Ağızda Allah, yürekler de ümit
Tek çare bu, biz de birlik.

Oturduk düşmanla aynı masaya,
Temel attık kurtuluşa.
Sonunda geldi beklediğimiz gün
1922'nin 7 Ocağına.

Düşmanı gönderdik yurduna
Yurdumuzda kaldık baş başa
Ellerimizde bayrak var, şehitlerimizde nur.
Gözümüzde ışık var, şehitlerimizde huzur.
Biz gurur duyduk sen de duy.

Serap ATALAY

ŞEHİTLER DİYARI OSMANİYE'MİN

Eksik olmaz Gavurdağı'n dumanı,
Yayla eder yazın canı, cananı
Hüzünlenir Barak söyler ozanı,
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Ormanında maralları gezermiş,
Ovasında buğday, fıstık bitermiş
İnsanlığı tüm cihana yetermiş,
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Ateşkes'le bağlamışlar kolunu
Çevirmiş sırtlanlar sağın, solunu
Ne kesersiniz hürriyet yolunu
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Kara bulut gibi çökmüş Fransız
Ona kucak açmış birkaç vatansız
Üzerinde yaşanır mı ezansız,
Şehitler diyarı Osmaniye'min?

Tayyar Rahime olur, bazen Palalı.
Nacar Ökkeş, Kadir Çavuş belalı
Saim Bey'im toprağına vefalı,
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Yedi Ocak günü düşman kırıldı,

Geldi bayram, koca toylar kuruldu,
Öttü zurna gür davullar vuruldu,
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Muallim'im bu destana söz yetmez
Şu cennet vatanın düşmanı bitmez,
Ezan dinmez, al bayrağım hiç inmez
Şehitler diyarı Osmaniye'min.

Soner YASAN

CEBELİ BEREKET KURTULUŞ SAVAŞINDA

Tarih, ibresini yüzyıl
Öncesini gösterirken
Şaha kalktı Kınık boyu
Kurtuluş savaşında osmaniye

O günler çok zor günlerdi
O günler ateşten kor günlerdi
Yoksulluk sefalet bir yandan
Düşman öbür yandan saldırıyordu

Vatan yanıyordu osmaniye ağlıyordu
Fransızlar osmaniye ye zincir bağlıyordu
Samsuna hareketlilik başlayınca
Osmaniye zincirlerini kırıyordu

Mustafa Kemal Paşa emir verdi
Çaresi yok bu vatan kurtulacak dedi
Ölmek, en basit en kolayı
Zor olan,istiklal yürüyün millet dedi

Osmaniyeliler ayağa kalktı birden
Büyük bir kavga başladı yeniden
Allah,Allah tutmak ne mümkün
Dağ taş,baş oynadı yerinden

Rahime hatunlar Yörük selimler
Kadir çavuş hacı Ali beyler
Daha nice nice yiğitler
Ayağa kalktı kıyamet gibi Osmaniyeliler

Sen, Rahime hatunun torunu
Sen,hacı Ali beyin soyu
Yüzyıl önce sana yapılanı sakın unutma
Ataların can,ömür vermeseydi
Bu gün bu topraklar Fransız Cumhuriyeti idi

Allahım o günleri bu millete
Yalvarırım bir daha yaşatma
Şimdilerde, şu an yaşadığımız
Bu güzel günleri bizleri aratma

Süleyman YILMAZ

ŞEHİTLER DİYARI OSMANİYE

Kışın ayazında sarmıştı tüm yürekleri sıcaklık
Yakışmazdı zaten Osmaniye'ye ne tutsaklık ne de korkaklık
Düşmanın yaptığı tek bir şey vardı, alçaklık
Hedefi on ikiden vurdu Onbaşı Rahime
Kurtuluşun kutlu olsun şehitler diyarı Osmaniye.

Toros Dağlarında tütüyorsa tek bir ocak
Yedi Ocak'ta güneş en tepeden doğacak
Göklerde dalgalanmalıydı elbette sancak
Düşmanı serdi yerden yere Yastı Kelle
Bağımsızlığın kutlu olsun yiğitler diyarı Osmaniye.

Nereye adım atsan şehit kanı var taşında toprağında
Nice yiğitler can verdi şehadet uğrunda
Kimi on beş kimi yirmi yaşında
Gözü kara, cesur bir orduydu Yaveriye
Toyun kutlu olsun şanlı Osmaniye.

Yüzyıl önce nasılsa yiğitlik bugün de aynı
Vatanı için bayrağı için şehit oluyor Osmaniye halkı
Vefalı olmak nedir bilir genç yaşlı
Şükranlarımız Nacar Ökkeş'e, Borazan Mehmet'e, Hacı Ali Bey'e
Nice nice özgür yüzyıllara şehitler diyarı Osmaniye.

Tahir ALDAV

KURTULUŞUN ADI

Hakikat o ki düşman üzerinde bir uğursuzluk vardı.
O gün al sancağı düşmanın kalbine saptadı
Sancağın merkezi bu, Osmaniye kasabası
İşte şimdi sürün Kuvayı İşgaliyeyi memleketten
Yakma vaktidir kıvılcımı Cebelibereket'ten

Kim karşı koyacak bu Anadolu'ya
Mağrur ve gözü pek Torosların
Her geçidini kanla ıslattığı bu ovalarına
Şehit oğlu şehitler ki Mamure Baskınında
Heyhat! Saim adını boşa koymadılar bu diyarlarda

Görölmeye değerdi sevinci toprağa düşenlerin
Ve rehber oldular adımlarına geriden gelenlerin
Düşünecek zaman yoktu, ölüme atıldı birçoğu
Hele bilmez olur muyum cesaretini Onbaşı Rahime'nin
O ki bir bütünüdür bu şanlı istiklalin
Nice zaferlerin adıdır Osmaniye

Kurtuluşa giden yolların en görkemli kalesidir o ruhiye
Yüz yıl ne ki binlerce yıldır var olduk bu topraklarda
Var olmanın adını kanla kazıdık bozkırlarda
Şanı yürüsün! İlelebet kurtuluşun adıdır Osmaniye

Tugay Umut KARAKUŞ

YÜZ YILLIK ŞEREF

Ermenilerin kalbi mühürlü,

Ne ocaklar söndürdü.

Yağma-zulüm hepsi vardı...

Osmaniyem yoklukla sınandı.

Onbaşı Rahime, Yastı Kelle, Kadir Çavuş ile,

Nice kahramanlar vardı Osmaniye'de...

Birlik-beraberlikle bağı yanık analar da cephe de,

Görülmemiş bir sevdıyla verdiler el ele...

Canları pahasına çıktılar zafer yoluna,

Siper ettiler göğüslerini her bir adımda,

Destan yazdı yiğitleri, kutlu ateş onlara rota,

Bize emanet Osmaniye, 7 Ocak'ta.

Bölünmez vatanın evlatlarıyız.

Kalbimizde yaşatır, başımızda taşırız.

Yüz yılı aştık, yüz yıl daha geçse,

7 Ocak'tır Osmaniye...

Dalgalan yine coşkuyla, al bayrağım...

Vatan uğruna boşa dökülmedi kanım.

Osmaniye verilmez, göklere yazıldı şanın,

Yüz yıllık şerefle çalsın sazım.

Tuğba AKPINAR

KARANLIKTAN ŞAFAĞA: OSMANIYE

Kesif bir nefret kokusu sinmişti Osmaniye'ye,
Bir günah misali çirkindi, Fransız'ın soğuk nefesi
Katre katre kan , ter, gözyaşı yayılmıştı Kovanbaşı'na, Haruniye'ye,
Cepheden yükselmekteydi ,ihtiyatsız bir çığlıklar silsilesi.

Mahşeri bir kızılıktı görünen, Cebelibereket Osmaniye'de
Asumanı dolduran, Dabbetü'l- Arz'dan beter bir feveran
Gecenin ayazı nakşolunurken ,cellat misali, yüreklerde
Hangi cendereyi, hangi zilleti örtemezdi ki,bu dehhaş isyan?

Tahayyül dahi edemezdi böylesi bir hengameyi ,koca cihan,
Fütursuzca, pervasızca açtı Osmaniye'de, kan çiçekleri.
Haşre dek süremezdi bu kasvet, bu namütenahi figan,
Ve yırtılırcasına açılmalıydı, gönüllerdeki sis perdeleri

Bayrağını kefen saydı Tayyar Rahmiye , yaktı ateşi Hasanbeyli'de,
Tuttu şahadet orucunu Palaoglu Süleyman , Hırlakyan Han'da.
Sedd-i Çin'e nazire eden bir mukavemet başladı Osmaniye'de,
Avuçlar tevekkülle açıldı Huda'ya, peygambere ,bu emsalsiz buhranda.

Susuzluktan çatlayan dideler aşınaydı bu cenge, şecaatle
Ayın şavkı doğdu Mamure'ye, sanki ışık huzmesi.
Bir yalabığı döndürdü ateşe Nacar Ökkeş , Yörük Selim,beşaretle,
Titredi yedi düvel , haykırıldı hürriyet mefkuresi.

Fersah fersah yükseldi arşa nidalar ,feryatlar ,tekbirler,
Kırıldı bu cehennemi tahakküm ,bu safsata, bu hezeyan.
Öykünecekti bahadır Osmaniye'ye tüm cihan , keza tarih- i beşer,
Diremedi Aydınöğlu Tufan'a mücrim Fransız, kaldı biçare ve nadan.

Lağvoldu bu alelade nümayiş, tarumardı artık zifiri karanlık,
Çekildi göndere 7 Ocak'ta şanlı bayrak , dalgalandı şahikada.
Tüm tevarih yazmalı ki , bu meşakkatli bir kahramanlık,
Nihayete erdi, yer ile yeksandı artık bu bedbaht yeis, masmavi semada.

Şehitler diyarı Osmaniye'de tüm ağıtlar, tüm mersiyeler kifayetsiz,
Çözüldü tüm prangalar, Osmaniye'm payidar ve muteber.
Bu debdebe benzersiz, bu sitayiş yetersiz, bu ezanlar nihayetsiz,
Müsterih uyu , ebedi istirahatgahında, ey şanlı asker !

Umur BARUTÇUOĞLU

BİZ HER DAİM BİRDİK

Zafer için bu naralar,
Bu gam beni yaralar,
Osmaniye 'de tarihten,
Anlatır sayısızca sayfalar!

Destan anaların elinde,
Tarih kalmaz derinde,
Hayranlık tüm millette,
Osmaniye'ye selam var!

Gönder gelsin dedik.
Düşmanı yurttta yendik.
Andım olsun Akdeniz,
Biz her daim sendik.

Sarılmış dört bir yandan,
Durduk, demirden duvardan,
Geçit vermedi, vermeyecek!
Belli Ocak'taki başarıdan!

Şehitler can vermiş,
Analar el vermiş,
Gazilere selam olsun,
Babalar omuz vermiş.

Œimdi yeŒildir her yanın,
Bir zamanlar verdiğin kanın,
Bedel olmazsa, olmaz!
Bu yurttaki kutlu baŒarın.

Osmaniye anılır zaferle,
BaŒarılar her daim yürekte,
Gelip, görsem seni,
Zaferinle kal, sen Türkiye!

Vildan ERDAŒ

OSMANİYE MUŞTUSU

Bir fırtına kopardık sanki Yedi Ocak'ta,
Yıldırımlar kuşanıp gür olduk Osmaniye.
Nice şehit kanı var dalgalanan sancakta,
Tutsak düşüp aşkından hür olduk Osmaniye.

On Sekiz Aralık'ta Ermeni'yle Fransız,
Mübarek yurdumuzu işgal etti amansız.
Kalpakların göğünden sökülürken Ayyıldız,
Çatık kaşlı yaylarda tir olduk Osmaniye.

Mayamız saklı Kınık boyundaki heybette,
Rahime Hatun'daki görkemli hamiyette.
Türk'e kefen biçilmez Cebeli Bereket'te.
Toplu vurdu yürekler bir olduk Osmaniye.

Savaşın kızıllığı adımızı anarken,
Kavrulduk içten içe Çukurova yanarken,
Mamure'de Saim Bey şehadete kanarken,
Düziçi'nde toprağa yar olduk Osmaniye.

Abdal Halil Ağamız davul çalmaz kâfire,
İşkence edilirken her an nice esire.
Başlayınca Mehmetçik siperlerde Tekbir'e,
Savaş meydanlarına ar olduk Osmaniye.

Afakı çepeçevre sarıp kutlu çağ gibi,
Gönüllere kurulduk görklü bir otağ gibi.
Düşüp kâfir üstüne Toroslardan çığ gibi,
Kavru lan yüreklere kar olduk Osmaniye.

Görünce bayram ettik göğümüzde hilali,
Süngülerin ucunda parlayan istiklali.
Karacoğlan yurdunda uçup Anka misali,
Külümüzden bir daha var olduk Osmaniye.

Yahya ÖZKAK

MAMURE İSTASYONU

Mamure istasyonu yolcusuyum
Kahverengi bir bavul,
Siyah botların gölgesi düşüyor vagonlara
Makinist bekle
Rahime Hatun uykusu saklanmış trene geç kalanlara,
çünkü şafağı beklemez Galya
Yıpranmış paltonun küçük deliklerinden seyredilen zaferler
Şeytanı inine al,
ideolojilerin akıttığı kanlar damlıyor vagonlara
Makinist bekle
Şehitler Diyarı'nın Saim Bey durağında ineceğim
Çünkü aya kavuşan yıldızın ruhuna yenilmişti Galya

Yaren Nur ERSİN

MİRAS

Ey çocuk!
Bir bayrak yarışıdır bu,
Sana mirasımız...
Bir kurtuluş destanıdır bu,
Sana altın öğüdümüz.

100 sene evveli;
Kapımızda bir bela, bir musibet
Vaktiyle bu topraklardan göçüp giden Ermeni,
Parmağının ucuyla gösteriyor bizleri.
Yalnız değil, yanında Avrupalı, elinde uyduruk Sevr senedi;
“Ben geldim, burası benim” derdi.
Mızrağı elinde Afrikalı bile düşman bellemiş bizi,
Öfkesi kime, neyeydi?

Ev bizim, toprak bizim, tapu bizim de
Kime ne anlatıyorsun ki çocuk?
Karşıdaki hak bellemiş senin olanı.
Topu, tüfeği gırla
Saldırdı mı, cehennem Osmaniye.
Evin kapısında yangın,
Duvarında gedik,
Çatısında bomba...
Su kesik,
Ambar yıkık.
Üstünde kor alevler
Ağaçlar ve ekin tarlaları
Cansız yatıyor bak
Ya açlık ya kurşundan yarası
Hayvanlarımız canın yongası.

Toz duman, feryat figan, karışmış gökyüzüne
Bir ev ötekine ağlar
Bir mahalle diğeri için dertli.

Ölmedik daha, dur, korkma çocuk!
Yiğit mi kalmadı memlekette?
Bir yürekli adam kapı oldu bu eve,
Bir gözü pek kadın pencere.
Tüm Halk çatı oldu, silah oldu, kurşun oldu sırayla.

Dört bir yanını sardılar evimizin
Topları bitmedi, tüfekleri bitmedi, gitmediler.
Ev bombalandıkça sallandı,
Saçımız sakalımız vatan tozu toprağı,
Göz gözü aradı.

Yok Allah yok,
Silah yetmez,
Yemek yetmez,
Haber gelmez gitmez.
Sen hayal bile edemezsin be çocuk. Etme de zaten...
Silahınız yok muydu diye sordun ya?
Yoktu... Sadece tek kelime; yoktu.
“Biz” vardık
“Biz” ya...
O yoklukta o kadar çoktuk işte...
Biz, bir milletin tek yürek oluşuyduk...
Bir de umut vardı
O kadar arzuluyorduk ki bağımsızlığı,
Daha ne olsun işte?

Harcımız tuttu be çocuk,
Yeniden yükseldi damlar,
Kapandı duvardaki gedikler...
Ne mızraklı kaldı ne tek bir Avrupalı,
Tertemiz oldu öz vatanın,
Osmaniye de kurtuldu
Anavatanın da...

Çıplak ayakla bastığın toprakta
Rahime Hatun’un düşü gerçek oldu...
Selam olsun Ocak güneşine,
“Günaydın” 100 yıl öncesine,
Sana da selam olsun çocuk,
Hep selam dur geçmişine...

Yener ŞENTÜRK

TÜRK YURDU OSMANİYE

I-Tarih;

Nur Dağı'nın zirvesi fatihini beklerken,
Alperenler atlandı şafaktan bile erken.
Dediler, emri vardır Kutalmışoğlu Şah'ın,
Rengi kızıl akacak yeşil donlu Ceyhan'ın.
Bu emirle Afşin Bey, "hücum!" diye buyurdu,
"Bu yurt Türküdür gayri!" tüm dünyaya duyurdu.
Ebedi vatan yapıp yeşil Çukurova'yı,
Yıldızlarla eş etti gökten koparıp ayı.
Toroslar vatan oldu Ulaş Aşireti'ne,
Osmaniye kavuştu bozkurtların sesine.

Osmaniye şereftir,
Osmaniye vatandır.
Ay ile yıldız ile
Bayrağımdaki kandır.

II-Kurtuluş;

İşte bu yenilgiydi Batı'yı yakan ateş,
Toplanarak geldiler Ermeni Fransız'a eş.
Amanos'tan başlayıp yakmak için Erzin'i,
Üstümüze kustular sekiz asırlık kini.
Haçlının kılıcını paslı kından çekerek,
Masum kanı döktüler Payas'tan Kınık'a dek.
Bin yılanın zehriyle yoğurup Yeniçağı,
Zulüm ile örttüler cennet kokan toprağı.

Sabrın tükendiği an Ocak'ın Yedisiydi,
O gün doğacak güneş zafer müjdecisiydi.
Türk ruhu şaha kalktı Cebel-i Bereket'in,
Misak-ı Milli adı bu kutlu hareketin.
Rahime Hatun çıktı elinde mavzeriyle,
Yörük Selim, Hasan Bey boynunda kefeniyle.
Kahramanlar atlanıp dağları mesken tuttu,
İstiklalin yolunda korku nedir unuttu.
Esaretin perdesi bugün yırtılsın diye,
Göğsünü siper ettin ey aziz Osmaniye!

Kurtuluşun ateşi,

Baharı-yazı yaktı.
Gönderde dalgalanan,
Ay yıldızlı bayraktı.

III-Yarın;

Damarında dolaşan ateşten alarak hız,
Şu sonsuz gökyüzüne çizmeli ayla yıldız.
Bir ankanın eliyle küllerinden doğarak,
Yarınlara koşmalı Akçasu gibi berrak.
Yaraşır olmak için kahraman ecdadına,
Koşar adım gitmeli mazlumun imdadına.
“Türk öğün, çalış!..” yazıp her ocağın başına,
Bu ruhu işlemeli toprağına taşına.
Savran, Yarpuz, Karaçay atıye doğru aksın,
Osmaniye’ın yoların Akdeniz’e uzansın.

Tarihin şanına eş,
Ayın yıldıza kardeş
O kadar güzelsin ki
Kıskanır seni güneş.

Yunus KARA

OSMANİYE’M

Destandır “Yedi Ocak”, kağnılarla yazılan,
Candandır yedi bucak, ağırlarla kazılan.
Korku saldın küffara, vuruştun yüreklerle,
Ümit verdin Ata’na, savaştın küreklerle.

Şehitleriyle müşerref, bir ildir Osmaniye’ m,
Gazileriyle halef, bir haldir Osmaniye’ m.

Kanımızla yazılmış atamızın öyküsü,
Şanımızla çalınmış anamızın türküsü.
Vatansever sancağı, üç hilalin kalesi,
Yörüklerin bucağı, ay yıldızın halesi.

Hasmını sürükleyen bir seldir Osmaniye’ m,
Dostunu serinleten, bir yeldir Osmaniye’ m.

Canımız feda dedik, söz konusu vatansa.
Hanımız seda dedik, söz konusu “Kur’an” sa.
Safa durduk mahşerde, eşler koştuk sefere,
Toprağımız bir secde, başlar koyduk zafere.

Şehitlerin yatağı, bir yoldur Osmaniye’ m,
Bir direniş atağı, bir koldur Osmaniye’ m.

Mehmet’ime ateşi, gül eyledi toprağın,
Bağımsızlık timsali, hür eyledi sancağın.
İstiklal damarında, ceddinden kana miras,
İstikbal nazarında, mizacın cana ihlâs.

İstiklal sevdalısı, bir eldir Osmaniye’ m,
İstikbal sedalısı, bir dildir Osmaniye’ m.

Toprağımız kaderdir, firkat mahbestir bize,
Sancağımız kamerdir, visal nefestir öze.
İstiklalin gölgesi bize ebedi menzil,
Hilalinin ışığı, bize ezeli kandil.

Türkiye’nin banisi, bir eldir Osmaniye’ m
Türkiye’nin hamisi bir ildir Osmaniye’ m.

Yunus LAÇIN

KAHRAMANLARA

Kan kırmızı şafağında sabahın
Ölümsüzlüğe koşan şanlı yiğitler
Hiç düşünmeden ardın arkasın
Gidip de dönmemeye yemin ettiler

Gürletir gökleri her bir adımda
Kıyamet kopuyor er meydanında
Ertuğrul' un kanı damarlarında
Şanlı bir zafere koşup gittiler

Yol vermedi kıyasıya direndi
Dağlar taşlar al kanlara belendi
Al sancağa büyük bedel ödendi
Şehadeti düğün bilip gittiler

Ne ser vardı ne de sevda başında
İlle vatan ille vatan yâdında
Cehennemdi kara kış ortasında
Zemheriyi bahar edip gittiler

Zeynep ERDEM

OSMANİYE MARŞI

Anarken ardından marşlarda seni heceler.
Namludayken de gözlerin o soğuk geceler.
Şehadete doğrulurken kesik soluk cümleler.
Avuç avuç uzanır semaya tül den eller.
Atılır iken de ileriye yiğitlerin birer birer.

O gece;
Minareden gür sada ile okunandın Osmaniye'm.

Palalı Süleyman'ın yaşından aşkın hedefinde.
Rahime Hatun'un kulağında çınlayan ninnisinde.
Saim Bey'in son arzusunda ve ilk emelinde.
Yüzbaşı Osman'dan miras kalan emanette
Nur Dağları'nın en nazara nazır yerlerinde

O gece;
Göge düşen ilk damlada yazandın Osmaniye'm.

Kadir Çavuş'tan uzanan eldedir sancak.
Bu kavgadan kar kuru bir tabuttur ancak,
Namertte varsa da tuzak içinde tuzak.
Şühedanın dudaklarındaki tebessüme bak.
Toprak ona güllerle donatılmış kundak.

O gece;

İki metre yere uzanmış yatandın Osmaniye'm.
Biçilen hadsiz planları bozandın Osmaniye'm.

Atandan sana yadigar yegane beste;
Olsa da toplar ve tüfekler ürkekçe,
Dünya da toplansın düşmanmış bize ne!
His, ne kandadır ne bilekte ne de seste...
Can ki bana; iman yüklü atan yürekte!

O gece;
Kemikten bir kafeste, dipdiri vurandın Osmaniye'm.

Vatan sana toprak mı sanırsın bana su mu?
Biricik kurtuluşun sokaklarında dolaşan muştusu;
Ne dün de ne de yarına kalacak bir gayedir bu.
Deden sana iz, nedir oyalayan ardında torunu.
Destanlar çatlatan tarihten mukaddes daveti oku!

O gece;
Bir bakışında bin ölüyü birden sarsandın Osmaniye'm.

Diyor ki, nazlı yardan kalsan da ayrı,
Savun yaratan uğruna canı cananı.
Bu asır da der misin borç bize kaldı?
Su yatadursun, sevinçlerse zaferin harcı.
Uyumaz bekler titrer üzerine; farz et gizli bir el uzandı.

Bu gece;

Nöbette hududunu koruyadurur kınalı bir kuzudur Osmaniye'm.

Şöyle bir bak kaldır da başını hala sensin aynı sen!

Ölmedin öldürülmezsın; sönmedin ve sönmeyen...

Bu şafak;

İşte karşımdasın, hayatta dimdik ayakta duran sen

Osmaniye'm.

Ahmet TAVUSDAĞI

OSMANİYE'DE KURTULUŞ

Gözü pek yiğitler büyütür Anadolu,
Kimi babasını kaybetti, kimi oğlunu...
Ecdadı şehitti ,torunu şehitoğlu ,
Şimdi sen söyle Osmaniye kim daha soylu?

Anadolu'nun bağıında bir ateş yanar,
Bu ateş Osmaniye'nin ruhunda yaşar.
Türk değil midir nesli? Savaşta coşar,
Hiddet kan olmuş damardan taşar.

Rahime Hatun vardı, yirmi beş yaşında .
Zillete yer yok hürriyet var bakışında,
Tüfeği elinde, mor yazması başında,
Osmaniye kan tütüyor; toprağında, taşında...

Yiğitler meydanda, hedef düşman süngüsü,
Ölüme gelmiş herkes, kimsenin yok çünküsü,
Allah Allah sesleri, dillerde şehadet türküsü
Dört bir yandan düşman sarmış vatanımın üstünü...

Her yer ceset , otuzar kırkar,
Amaç şehadetti, çoğu olmuş mazhar.
Şehitlerimin yüzü gülüyor, dar geliyor mezar,
Tarihim binlerce Türk kahramanı yazar.

Soğuk eser cephede rüzgarlar,

Koşar şhadete nice insanlar.
Yurdumun üstünde inlesin diye ezanlar,
Bu ova olur gözü pek erlere mezar.

Duyulmaz sesin bağırsan da Osmaniye !
Çığlık çığlık acın yükselir Kanlıgeçit 'te.
Analar gözü yaşlı , oğlunu gönderir askere.
Dönen olur mu bu yoldan geriye?

Yolları taşlıdır, havası kasvetli,
Eli boş döndü Fransız, Ermeni...
Canını verip de dönmedi Türk eri,
Kanlıgeçit'te bir ölüm sessizliği.

Ölüm sessizliği midir bu korkutan?
Yoksa yurtsuz kalmak mıdır yürek burkan ?
Susarsa ezan, yankılanırsa bu yurttan çan;
Yaşarken ölürdü bu millet işte o zaman.

Dökülen kanlar unutturmaz matemi,
O matem ki; yakar her ananın yüreğini.
Kanlıgeçit'te can verdi kahraman Türk eri,
Yine de vermedik düşmana Osmaniye 'yi...

Ayşe GÖDEK

BU VATAN SİZİ UNUTMAYACAK

Bir millet vardı umutsuzluğun pençesinde
Gidiyordu ellerinden vatanları, benlikleri
Derken bir kıvılcım belirdi sarı saçlı mavi gözlü
Tutuşturdu kıvılcım umut ateşini

Önce umutları ateş oldu
Sonra kalpleri tutuştu vatan sevgisiyle
Öyle bir büyüdü ki bu ateş
Yaktı geçti tüm düşmanları

Kimse duramazdı artık karşılarında
Onların kalbi ateşle yanıp tutuşurken
Tek bir dertleri vardı
Vatanlarını işgal edenleri püskürtmek

Başardılar da
Milletimizin gücünü bir daha gösterdiler
Hem de öyle bir başardılar ki
Sadece işgalciler değil tüm dünya gördü

Artık herkes rahat nefes alabilirdi
Kahramanlıklarıyla, yiğitlikleriyle
Gözlerini kırpmadan feda ettiler canlarını
Cennet köşesi Osmaniyemiz için

Aradan yıllar geçti her şey değişti
Kimler geldi kimler geçti
Tek bir şey kaldı geriye
Hala hepimizin içinde yanan o kıvılcım ateşi

Bugün yedi ocak
Şehitlerimizin gözü arkada kalmayacak
Rahat uyuyunuz yattığınız yerde
Bu vatan sizi unutmayacak

Birsu ÖZENER

TÜRK ÖLÜR DE EĞİLMEZ

Ceyhan içinden akar Toros tepeden bakar
Ey canım Osmaniye'm toprağın şehit kokar
Gökyüzünü kuşatır hem coşku hem de vakar
İklimin verimlidir kan düşer yiğit çıkar

Minareden yükselen mukaddes ezanıma
Uzanır gavur eli kardaşıma bacıma
Evladır kadınıımız düşmanın adamına
Kovanmaşı merhemdir yüreğime acıma

Sekiz saat sürdü tam amansız mücadele
Topsuz tüfeksiz atam direndi ölümüne
Vermedi namusunu o kahpe Ermeni'ye
Savurdu Fransız'ı anam Tayyar Rahmiye

Kanlıgeçit'te tekrar, tekrar olduk bahtiyar
Yaklaştı vuslatımız kalmadı hem intizar
Türk'ün bitmez düşmanı çoktur üstünde nazar
Mamure'de milletim tarihe destan yazar.

Mermimiz cephanemiz olmadı hiçbir zaman
Çanakkale'de bizi tutmadı mı bu iman
Saim Bey, Yörük Selim ey Aydınoğlu Tufan
Kurtuldu Osmaniye'm şimdi yükselsin ferman

Kuvâ-yi Milliyedir; vatanın çiğnetir mi?

Şehitler Diyarı'na; Uhd mudur Bedir mi?

Ölüme aşık cana şhadet zor gelir mi?

Türk ölür de namerdin önünde eğilir mi?

Büşranur YALINIZ

7 OCAK HÜRLÜK DESTANI

Karanlık bir 1916 Kasım'ında,
Kapılar çalıyor, bu kapılar hep çaldı, çalacak!
Sinsi bir bakış masanın etrafında,
Suriye, Lübnan, Kilikya
Doğu Lejyonunun odağında,
Birisini sağa konuşlandı, birisini sola,
Birileri asker çıkarıyor, Mersin limanından karaya
Bir kapı açılıyor, ardı ardına,
Bu kapılar hep açıldı, açılacak!
Çardak koyunda bir ateş yanıyor kışlıkta,
Düşman çete olmuş boşlukta,
"Vazifemiz mühimdir", "vazifemiz mühimdir"
Yüzbaşı Bonnouver de kimdir?
Yörük Selim gibi heybetli midir?
Tayyar Rahmiye gibi kuvvetli midir?
O ki, başlı başına bir cephanesi!
IX. Tümen'de bir efsane!
Kilikya'da Kuva-yi Milliye
Kilikya'da mücahitler
Rahmiye'yi ana beller!
Gelir harp zamanı: "Allah'ımı seven yürüsün! Allah'ımı seven yürüsün!"
Bir devir bugün başlayacak!
Bir kapı açıldı, o kapılar hep açılacak!
Hacı efendi, çete başı Mehmet, Habib Ağa
Yörükler sağda, solda milisler!
Gökyüzünde yıldızlar, dilek oldu tekbirler!
"Allah u ekber! Allah u ekber!"
Raziyeler köyünden İmam Köse,
Alnından öptü kızınının,
Helaline baktı hakkınının,
129 metre rakımın,
Doğu'sundan bir rüzgâr esti, hep eser!
Bir kapı açıldı, o kapı hep açıldı, hep açıldı,
Ardında Mustafa Kemal!
7 Ocak İpekyolu'nda bir bayram!
7 Ocak! Uyan Evliya Çelebi uyan!
Çukurova gülüyor! Çukurova gülüyor!
İsos limanına gelen gemiler,
Bir müjde veriyor, bir müjde alıyor!
Bir kapı açılıyor, o kapı hep açıldı, açılacak!
Nur dağında yaz kış,
Çocuklar oynadı, oynayacak!

Fransız, İngiliz, Ermeni!
Raylarda ezildiler, yollara düzüldüler !
Osmaniye uyandı, Osmaniye uyandı!
Bir kapı açılıyor, o kapı hep açıldı açılacak!
Osmaniye hürdür, daima hür kalacak!

Damla AĞÜZÜM

KUTLU ASIR

Yurdum , özüm Cebel-i Bereket'ti
Bu bereketli topraklara Fransız gözünü dikti
Bire yüz veriyordu toprağımın her yanı
Karla kaplıyken Fransız'ın vatanı

Vatan toprağı uğruna olmazsa ölüm , bu kale düşer
Fransız ordusu kadınıma, kızıma, şehrim çöker
Kabullenilmez esaret , halkım bu uğurda kanını döker
Şehrimin kadını kahramanlıkta başı çeker

Osmaniye'mi sardı şafak rengi alevler
Yıkılıyordu savaşta dağlar, taşlar, evler
Gönülde cesaretiyle yüceleşir yiğitler
Ölmez o zaman vatan için toprağa düşmüş şehitler

Ermeni'nin , Fransız'ın baskısı gün gün artıyor
Sanmayın ki sakın vatanım düşüyor
Kadınım, erkeğim birlik olup millet oluyor
Kalpler birlikte özgürlük için çarpıyor

Almak için Cebel-i Bereket'i Fransız kalleşleşir
Osmaniye'min kadını toprağıyla haşır neşir
Nice yiğitler doğurmak için canıyla cebelleşir
Cephede yitirdi mi yavrusunu, erini , düşman önünde erkekleşir

Erlere ölse de Osmaniye kadını yiğitlikte başı çeker
Yüreğine basar erini , evladını acısını sineye çeker
Silah kuşanır da çıkar dağlara, yasını çeker
Fransız'ı bulduğu an acımaz onun başını keser

Yırtılıyordu bağı Osmaniye'min
Her gelen cephanesiyle Fransızların
Fermuar gibi ayırıyordu her karış toprağı
Patlatılmalıydı bu demir yolları

Mondros ile Fransız toprağıma gözünü dikti
Bereketli topraklarımda hak iddia etti
Bir ana dayanamadı , patlatıverdi özgürlüğüme engel tüneli
Korkusuzca üstlendi Rahime bu görevi

Fransız acımasızlıkta yapıyordu devrim
İnsanlık ağacında acı günüydü artık mevsim

Erlerini ,evlatlarını kara toprağa verdi analar, boştu beşiğim
Ben Tayyar Rahime'yim , esareti nasıl kabulleneyim

Kesilmişti artık Fransız'ın kolu , kanadı
Yıkılmıştı artık arsızın inadı
Bundan sonra halkımın İstiklal idi andı
Fransız irkildi birden, düşlerinden uyandırıldı
Düşmana karşı önce çeteleşerek savaşıldı
Sivas Kongresiyle halkım, Milli Kuvvetlere katıldı
' Ya özgürlük, ya ölüm! ' 'den başka her şey batıldı
Özgür Osmaniye'min böylece temelleri atıldı

Bunu gören düşman askeri ürktü
Kanımız da adımız da Türk 'tü
Başımızdaki önder Atatürk ' tü
Osmaniye'm düşmanın bileğini büktü

Halkımı efsunlamıştı sanki Fransız korkusu
Silkinilip atılmalıydı bu karanlık, korkaklık uykusu
Arınmalıydı düşmandan Osmaniye'min her yanı, kuytusunu
7 Ocak 1922 günü olacaktı halkımın muştusu

Halkım birlik olup düşman üstüne yürüdü
Yeri, göğü şanlı kanımız bürüdü
Fransız attı adım, geri geri yürüdü
Biliyordu halkım, ya özgür olacak ya da ölüydü

Osmaniye'mden Rahime Hatunlar doğuyordu
Hamur tutan eller artık özgürlük yoğuruyordu
Sıcak bağrında evladı yerine taş duruyordu
Kadınlarımız savaşta , cepheye vuruşuyordu

Cepheye kurşunlarla Tayyar Rahime yarıştı
Ateş hattında bırakmaz arkadaşını sırtında taşırdı
Yiğitlik de cesaret de bir anaya ancak bu kadar yakışırdı
Osmaniye'min namını dağlar ötesine aşırırdı

30 yaşındayken şahadet güneşi altında parladı
5 Ağustos 1920 'de bulutlar bile ona ağladı
Cepheden cepheye , görevden göreve ulandı
Anaydı o, Anadolu'ydü o, Rahime Hatun'du o, Tayyar'dı lakabı

Koşuyordu Osmaniye'm zafere
Binbaşı Doğan, Yüzbaşı Osman Bey ve birlikleriyle

Kadınıyla, anasıyla , Tayyar Rahime'siyle
Kara Hasan ve Kara Yusuf Çeteleriyle
Osmaniyeli Durmuş Efendi'siyle...

Tüm gözler yaşardı özgürlük haykırışından
Hiç unutmadık Bayrağımızın rengi asil kanımızdan
Def ettik düşmanı kutlu sancağımızdan
Osmaniye'm yadigar bir emanet bize atalarımızdan

Osmaniye'm erkeği, kadını yiğitle dolu
Cebel-i Bereket'im küçük bir Anadolu
Kesildi düşmanın ayağı , kolu
Halkımın kalbi artık sevinçle dolu

Tam 100 yıl oldu kesileli düşmanın başı
Artık toprağında yok düşmanın topu, tüfeği ,aşı
Bu günde yücelir şehitlerimizin naaşı
Artık zafer sevinciyle akıyor gözümün yaşı

Elif DEMİRKAYA YILDIRIM

TA Kİ O EMİR

Yüreği ıssız göklerin vatanında

Cebeli bereket sancağında

Kurtuluşa giden yolda

Ölüme hayran bırakan tayyarda

Fransız'a yar olmaz uğramaz

Sen sanma ki bu topraklarda mert doğmaz

Kuvayımilliye hazır en olmazda

Sensiz eksik bu vatanda

Sanki yüreğinde parçalanır vatan

Bi yandan Halide Onbaşı koşan

Bu yandan Nezahat Onbaşı yerde yatan

Kaç yürek var bu mücadeleye dayanan

Düziçinde uğrar ölüm habersizce

Taşı kandan eksik olmaz Kovanbaşında

Rahime Hanım öğretir ki olmaz ölümden çekince

Unutma bunları der mezarının başında

Ta ki gelmez sanma o emir

Sanma ki geldikleri gibi gitmezler

Anlar ki ekim sonu ona zifir

Demek ki taşınması kolay değil bu yükler

Enes KARATAŞ

YURDUMDA OSMANİYE

Mevzu vatan ve bayrak olursa bir gün eğer
İmkânsızlar aşılıp, konu olur maniye
Var olan değerine; katarak binbir değer
Bilge hakan şehirdir, yurdumda Osmaniye

İngiliz yandaş olup, Fransız basmış vatanı
Bütün Çukurova'nın sarılmıştı her yanı
Bulunması güç artık denilse de dermanı
Yürek yakan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Tüm geçitler kapanmış, Fransız tutmuş yolu
Tek başına değildi, Ermeni diğer kolu
Çoluk, çocuk, kadını kalkınca Anadolu
Künye takan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Omuz omza kol kola hepten dimdik durarak
Can evlerinden bütündüşmanlara vurarak
Ninesi, dedesiyle binbir plan kurarak
Sancak çakan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Fellah Mehmet duyurdu bu bir puslu haberi
Savrandakalesi'nden destekledi siperi
Eli silah tutanlar kapıp hemen mavzeri
Kurşun sıkın şehirdir, yurdumda Osmaniye

Bağımsız yaşam vardır, bu vatanın özünde
Kutsal olan bu toprak, sürme olur gözünde
Yenilgiye uğrayan, düşmanların sözünde
Hayal yıkan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Yaradanım üstünde kurduğu kafesiyle
İman gücüyle dolu, dualı nefesiyle
AğcabeyCami'sinden gelen ezan sesiyle
Ruha akan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Yediden yetmişle, düşmana karşı çıkıp
Zalime posta koyup tüm esareti yıkıp
Kundaktaki bebekle düşmana kurşun sıkıp
Cennet kokan şehirdir, yurdumda Osmaniye
Asla taviz vermez Türk, ezanımdan, marşımdan
Şehit kanıyla doymuş, tarih yazan çarşımdan
İndirtmeden ayyıldız bayrağımı karşımdan
Her gün bakan şehirdir, yurdumda Osmaniye

Açlık nedir bilmeden koruyup toprağımı
Düşürtmeden dalından bir yeşil yaprağımı
Yedi Ocak sabahı asınca bayrağımı
Arşa çıkan şehirdir,yurdumda Osmaniye.

Ergün GÜL

MEMLEKETİM OSMANİYEM

Korktuğumda sığınağım
Memleketim Osmaniye'm
Zor günümde dayanağım
Memleketim Osmaniye'm

Rahime'miz, Ali'miz var
Palalı'mız tam cengâver
Kuvvada bir berrak pınar
Memleketim Osmaniye'm

Koptu; Kelle, gövde, bacak
Doğum günü yedi Ocak
Koç yiğide kutlu ocak
Memleketim Osmaniye'm

Başucunda Gavur dağı
Eteğinde Hamus Çayı
Kucaklamış bir ovayı
Memleketim Osmaniye'm

Ocaklıkta. toğga, tirşik
Ağ pınarda, tavşan, keklik
Yazıda gül, dağda kekik
Memleketim Osmaniye'm

Sinsin için ateşi kay
Yıkılmayız kolay,kolay
Yasta ağıt, toyda halay
Memleketim Osmaniye'm

Cebel'imiz hoş memleket
Mitisin'de yorganla yat
Ankara'da yetim evlat
Memleketim Osmaniye'm

Seher vakti bozlak türküm
Akşam üstü hüzzam şarkım
Huğum,köşküm,evim barkım
Memleketim Osmaniye'm

EBEDİ DESTAN

Soğuk bir kış günü

Vatanın bağı dağlardan da soğuk!

Kara haber tez ulaşmıştır köylüye

Düşman sarmıştır etrafı

Yıkıp yağmalarcasına geliyordur, ötelerden beriye.

Çete Reisi tek tek çaldı kapıları.

Tahta kapı önüne yavaşça açıldı.

Bir kadın durdu karşısında gözü yaşlı.

Sırtında inceden Maraş abası.

"Ağam ben Tayyar Rahmiye

Beni de al çeteye

Gücüm kuvvetim çok şükür yerinde! "

Hüseyin Ağa şaştı bu yürek karşısında

Böyle bir yiğidi bırakmaz arkasında!

Nasıl gece bu yıldızlar sönük!

Anaların eli titrek, boynu bükük.

İnmiş kepenkler, sessiz evler

Sanki memleket koca bir göçük.

Ezan vakti meydana toplandılar.

Kaypak'tan öte yol aldılar.

Göğüslerine fişekler sardılar.

İşte başladı kurtuluş öyküsü!

Silahlar patladı, sanki koptu kıyamet
Düşman dediğin nedir? Bilmez ki kıymet
Atalarının ruhu hala senin kanında
Bunun sonu necattır, sen yeter ki sabret!

Kadir Çavuş, Palalı, Borazan Mehmet
Yettik ağalar, ha gayret!
Topraklar sulansa da al al
Mehmedim sen yine de dik kal!
Bu topraklar medet umar senden
Gün gelir sen de haykırırsın
Hür yaşadım, hür yaşarım ezelden!
Bu Gavurdağları ellerin olur mu?
Çukurovalı düşmanı kovmadan durur mu?
Vurun davulları, şenlensin yemekler
Bacılar, gardaşlar 7 Ocak'ı bekler!
100 yıl sonra bugün
Bu topraklarda var artık düğün
Düşman yine dayansa kapıya
Yeni yeni Rahimeler doğacak
Çelik süngü vurulsa vatana
Yine Ali Çavuşlar inecek
Bu destanın türküsü
Ebediyen sürecek!

Fatmanur Hazal TAN

KAN KIRMIZISI GELİNCİKLER

Bir sabah düşman eli geldi Nur dağına,
Seferberlik ilan edildi dört biryanda olana,
Toplandı erler, bacılar savaşa,
Düşmanı yurttan kovmaya.

Bayraklar çekildi göklere,
Rahime, Tayyar oldu bu cenkte,
Boş durmadı tüm halk bu yerde,
Savaştı, aldı bu ili tek hamlede.

Süngüsünü takmış gafil geliyor,
Karşısındaki teslim olmuş sefil sanıyor,
Osmaniye tek bir ses gibi uluyor,
Yeri, göğü inletiyor.

Kan kırmızısı gelincik oldular,
Toprağa düşen birer cemre oldular,
Şehit oldular, gazi oldular,
Bu vatan için feda edilen canlar oldular.

Ey analar, bacılar bu erler için sevinin,
Dönseler de dönmeseler de sevinin,
İçmişlerdir her adımda şehadet şerbetin,
Bastığın her yer kanıdır Mehmetçiğin.
Osmaniye'm kurtulalı tam 100 yaşında,
Her 7 Ocak bayramdır burada,
Türkiye'nin en büyük bayrağı dalgalanır meydanda,
Hep bu vatan hürdür, hür kalacakta.

GÜNDÜR BUGÜN

Selama durun ey Gavurdağları,
Düşmanın yere serildiği gündür bugün.
Fransız'ı,İngiliz'i,Ermeni'yi,
Yerden yere vurduğumuz gündür bugün.
Osmaniyem senin adın şanlıdır,
Kadir Çavuş, Rahime Hatun şanıdır.
Gökyüzün masmavi, güneşin altındır,
Halaya durulacak gündür bugün.
Nice yiğitler yatar bağrında,
Toprak kucak açar genci,yaşlısına.
Allahın huzurunda,bayrak sancağında,
Tekbirlerin arşa erdiği gündür bugün.
Cephede mermi atan eller yorulmaz
Bu toprak ,bu vatan haine bırakılmaz.
Yiğit Osmaniyeliye hesap sorulmaz,
Hesabın sorulduğu gündür bugün.
Yüzyıldır varsın,adın yaşasın,
Toprağına göz diken leşler yansın.
Cebel dağlarında türkün yakılsın,
Şiirlerimizde anıldığı gündür bugün.
Selama durun ey Gavurdağları,
Ağlasın bulutlar, şimşekler çaksın.
Namerte taş atan canlar yaşasın,
Başımızın göğe erdiği gündür bugün.

Güldane MİLLİ ASKER

BU ŞEHİR...

Feleğın çemberi ve hayatın uranı
Bu Şehir eski bir iskembe ayağımdan kayan
Bu Şehir bana tutsak ben ise ona müebbet
Engin mürekkebe rengini kanımdan alan

Sahici feryadın,yalancı bir çığlığı
Düz arazide yorgunluğı bitmez yokuşun
Okyanusta susayan bir deniz adamı
Çölde insanı su ile boğan

Bu Şehir eskinin eskisi ben ise yepyeni
Yıkılmaz sur verir bende son nefesini
Her gün doğup her an ölüme koşan
Gözlerinde vefatın resmi, yaşama nedeni

Vecdin Őevkin kısraklara verdiği heyecan
Acizliğın damarlarımdaki eşsiz saltanatı
Yok olurken heyecanı hayat nöbetimin
Kulaklarım duymayacak kadar bu alemde uzaklar.

Halil AKTAŐ

KILAVUZ

Bu yürek vatana sevdalandıka
Ŗehitlik mabedim mehmetler bitmez
Ay yıldız semada dalgalandııka
Alayımız gelin türk'e g yetmez

Osmaniye adı trklgn Ŗanı
Al bayraga sinmiŖ Ŗehidin kanı

Koskoca bir mazi alın yazımız
Yediden yetmiŖe tarih yaŖımız
Mustafa kemaldir bilin adımız
Alayımız gelin türk'e g yetmez

Yedi ocak esaretin miadı
Al bayraga sinmiŖ Ŗehidin kanı

Korkmadık kimseden asla bir zaman
Fransız, ermeni edemez talan
Cebel-i bereket bize bu vatan
Alayımız gelin türk'e g yetmez

Osmaniye adı trklgn Ŗanı
Al bayraga sinmiŖ Ŗehidin kanı

Türk'lgm onurum dillere ezber
Kuvva-i milliye çelikten miğfer
Ya allah bismillah allahuekber
Alayınız gelin türk'e g yetmez

Yedi ocak esaretin miadı
Al bayraga sinmiŖ Ŗehidin kanı

Her yürek bir mabet her nefis nefer
Her ocuk mehmetçik doĖuŖtan asker
Her birey bir lk her beden miğfer
Alayınız gelin türk'e g yetmez

Osmaniye adı trklgn Ŗanı
Al bayraga sinmiŖ Ŗehidin kanı

Bu iman oldukça sanma ölürüm
Rahime hatun'um geçti ömürüm
Kem gözlü düşmandan olmaz özürüm
Alayınız gelin türk'e güç yetmez

Yedi ocak esaretin miadı
Al bayraga sinmiş şehidin kanı

Ay yıldız gözlerim feri namusum
Hikmettir her sözün gani umudum
Hür vatan istiklal benim gururum
Alayınız gelin türk'e güç yetmez

Osmaniye adı türklüğün şanı
Al bayraga sinmiş şehidin kanı

Hasreti eceldir yâre şahidim
Sevdası vatandır sana kefilim
Pala hüseyin'im ben bir mehmedim
Alayınız gelin türk'e güç yetmez

Yedi ocak esaretin miadı
Al bayraga sinmiş şehidin kanı

Şehitlik ülküsü çoktur seveni
Osmaniyem mabed satıl bedeni
Sarılmış toprağa kanlı kefeni
Alayınız gelin türk'e güç yetmez

Hanım İNAN GÜZEL

BİL Kİ

Bilir misin ki şehitler diyarıdır burası ey oğlu;

Borazan Mehmet'in memleketidir hatta.

Palalı Süleyman'ın vatanı dersin de olur;

Yörük Selim'in bileğinin gücü dersin de.

Yastı Kelle'nin destansı hikâyesidir hatta;

Mamık Hüseyinlerin dövüşüdür desek de.

Kadir Çavuş'un can siperhane gövdesidir buralar;

Aydinoğlu Tufan'ın kahramanlığının yazgısı.

Bir bakmışsın Nacar Ökkeş çıkagelir Osmaniye'de;

Bir bakarsın Alibekiroğlu Ahmet denk gelir bu diyarlarda.

Ya da Divlimoğlu Hacı Efendi'nin kanının aktığı yerdir;

Hacı Efendiler, Çetebaşı Mehmet Habib Ağadır hatta.

Ulaşlı Aşireti'nin karşı çıkışıdır Fransız askerine;

En çok da İmam Köse'nin kızı Rahime Hatun'dur buralar.

Bildin mi Onbaşı Tayyar Rahime'yi ey oğul?

Şimdi Enverül Hamit'de yatan Raziyeler Köyünden o anlı yüzü pakı?

Dokuzuncu tümenin neferleridir şanlı bayrağımızı indirmeyenler;

Demiryolu tüneline patlayan fişeklerdir günümüzü aydınlatan.

Düziçi savaşlarıdır hatta dinmeyen acılarla o günlerin;

Mehmet Eminler Konağı'dır namahrem elinin değdiği yer.

Cebel-i Bereket Sancağıdır şehrin efsanesi, gururu;

Dokuz yüz yirmi ikinin ocağının yedisine kadar süren mücadelesi.

Hacının oğlu Gavur Ali'nin dipçiğidir düşmanın göğsüne;

Çalık Mustafa'nın tüfeğidir, sacmasıdır, barutudur ey oğul.

Kara Hasan Paşa'nın çetesidir hatta gecenin zifirinde;

Kovanbaşı'ndaki çatışma sesleridir kurtuluşa giden yolda.

Mamure İstasyon baskınıdır dillere destan da;

Kanlıgeçit muharebesidir adı gibi kanlı yaşananlar.

Kaymakam Saim Bey'in şahlandığı yerdir Kasım'ın on sekizinin şafağında

Fekeli Kamil Beyin alın teri, Ağılı Boğazlı Memiş'in gücü;

Hanefioğlu Mehmet'in gözü, Kalender Mustafa'nın bacağı;

Kim bilir İbaoğlu Mehmet'in yüreğidir belki de;

Adı bilinmeyen daha nicelerinin kanıdır;

Verilen canlardır gencecik yaşlarda toprağa düşen.

Yüzüncü yılında gururla, minnetle yad edilen;

Ama bil ki şehitler diyardır Osmaniye ey oğul...

Hasan Özgür YETİŞTİRİCİ

ZULME İNAT HATT-I MÜDAFAA

Akdeniz'in Çanakkale'si!

Adına şiirler yazılmış,

Uğruna kanlar dökülmüş,

Kurtuluşu uğruna ölümler dilenen,

Altı ilçenin bir sancağın merkezi.

Mondros'un en hüznü yan!

İskenderun Limanı şahit olsun!

Yıl 1918, 19 Aralık

Canını yakmaya geldiler Osmaniye!

Sancağını aldılar elinden,

Fransız bayrağını çektiler göndere!

Uğruna kanlar dökülen,

Al kırmızı bayrağımız yerde!

Zalimlerin bayrağı en tepede!

Kalpaklarından ay yıldızların sökülmiş,

İzin vermedi irade-i milliye!

İzin vermedi Osmaniye!

Canını verdi Palalıoğlu Süleyman,

Rahime Hatun canını verdi,

Canını verdi Çardaklı Ali Çavuş,

Paramparça ettiler bedenini!

Kanıyla bir pusula yazdılar,

Eşkîya dediler irade-i milliyeye!

Sabiha oldu "Mayrık"!

Kurşun değdi döşten döşe!

Karşı geldi milli irade!

Yaş Kovanbaşı yaş!
Kurşun değdi zalim baş!
Dar geçit oldu kanlı geçit,
Güvenmedin Fransız adaletine!
Adaletlerinden korktun Osmaniye, zulmünden değil!
Cahilliklerinden korktun, ilminden değil!
İlim sende Osmaniye! Adalet sende!
Güç sende Osmaniye!
Uğruna canını veren millet sende!
Sakarya'nın zaferi sende!
Ankara Antlaşması'nın gururu sende!
Mustafa Kemal'in cesareti sende!
Göndere çekilmiş,
Uğruna kanlar dökülmüş,
Ay yıldızına öldüğüm,
En alından bayrak sende!

Hilal İHTİYAR

AK ZAFER

Gök gürüldedi,

Zafer çığlıkları ile

Tüm dünya inledi

Haksızlığa direndim,

Bir kez daha

Keskindi kılıcım düşmandan.

Açan gökyüzü,

İnsanların bağırışları.

Bir gözyaşı daha,

Sevincimin anısına

Gök gürüldedi

Duydum bir kez daha

Türk'ün zaferini.

İlayda SAĞLANMAK

VATAN Kİ NE VATAN

O candır günlerce savaşılan
O candır vatani için kendini siper eden
Osmaniye'de kanı dökülen onca insan
Senin içindir senin
Vatan yahut Silistre
Hepimizin canı sana feda
İntak noktası Osmaniye'de
Bir cennet vatan uğruna canını feda eden milletimiz
Hepsi sana feda
Gün gelir erkek kadın demeden gidilir er meydanına
Gün gelir küçücük çocukların küçücük canları geride bırakılır
Esasen vatandır uğruna savaşılan
Vatandır canı ortaya koyduran
Bir toprak parçası Osmaniye'de
Yurttur kalbi kalbe bağlayan
Kış günü ayağında çorabı olmayan onca insan,
Vatan diye kendini siper eder
Cepheden cehpeye koşar
Yükleri mermi ile coşar
Bir vatan, bir bayrak için savaşıyor yiğitçe
Lakin vatan sevgisi bitmez gönlünde
Tıpkı Tayyar Rahmiye gibi canını ortaya koyar
Acımadan kanını döker
Gökyüzüne bayrak olur
Nehirleri gazi dağları kahraman olan bu toprakta
Her şey senin için yapılır
Öyle bir yâr işte vatan
Ata'mızdan bize yadigar
Tarihte atılan en güzel imza
Vatan ki ne vatan...

İremnur HAFO

BİZDİK

Bismallah deyip cümle âlem içinde kıratlarla dolaşanlar bizdik
Bir büyük Haşr'e uzun ince yolda gece gündüz yol alanlar bizdik
Ya Hak deyip kalu beladan kurşun gibi yuvarlananlar bizdik
Oğuz ile nehirler aşip Altay pusluğunda destan yazanlar bizdik
Selam verip yarenlere koca çınarlar altında gölgesiz yatanlar bizdik
Kayınla ebedi kardeşlik kılıp Yenisey'de şanlı toyla doğanlar bizdik
Bilge Kağan'larl birleşip Ötüken'de yağız Göktürk'ü kuranlar bizdik
Tavında demir dövüp Ergenekon'dan kahraman çıkaranlar bizdik
Kutlu uygarlıklar kurup yıkımlardan yüce mabet yapanlar bizdik
Kaşgar'da medeniyet kurup Semerkant'ta göğe şahlananlar bizdik
Rahman yazgisına uyup yetim-i mazlumdan yurtluk kuranlar bizdik
Altınla ebedi yazmalar nakşedip zamandan tılsımlı pay alanlar bizdik
Nişabur'da Tuğrul'la kanatlanıp Rey'den ebedi Çağrı'ya uyanlar bizdik
Mülk-ü Nizam'la dirlik alıp koca birliklerden tümen duranlar bizdik
Alp'ın aslanlarıyla kucaklaşıp zulüm kapılarını yerinden oynatanlar bizdik
Kutlu zaferler kazanıp ölüm vadilerinden zambak açtıranlar bizdik
Edeb-i Ali ile otağlar kurup Bilecik'ten gazileri muzaffer kılanlar bizdik
Gonca gül olup şehidi gülistandan miski amber saçanlar bizdik
Âdem'in Aslı'na gönül verip Şirin-i Rum'dan kümbet çıkaranlar bizdik
Bir müebbet ezayı Rahmet bilip cefay-ı aşktan Kerem çıkaranlar bizdik
Yusuf-u Züleyha'da ağlayıp sabrın gözyaşından ekinleri sulayanlar bizdik
Rahim secdesinde durup rahmet pınarında darağacına varanlar bizdik
Cihanda şah olup Babür mahallinden mümtaz aşklar taçlandıranlar bizdik
Gül-ü bülbül bağında yanıp aşkın özünden Yunus'u harlayanlar bizdik
Konya'da ummanlara karışıp otağda cihan imparatorluğu kuranlar bizdik
Bir hilal uğruna On dokuzuncu yaşta çağlar açıp çağlar kapayanlar bizdik

Kanunla yola çıkıp Meydan savaşlarında Balkan şahı olanlar bizdik
Bir devrin battığı yerde yolcuları durdurup göklere nakşolanlar bizdik
İlk soluğu Akdeniz’de alıp son demde peygamber duası alanlar bizdik
Bir hilal uğruna şehadet edip cümle zalimi bozguna uğratanlar bizdik
Şehit olursam üzölmeyin Vatan yahşıdır deyip mübariz olanlar bizdik
2783 şehitle Karabağ’dan Türk’ün bayrağını Allah diye dikenler bizdik

İrfan ELÇİ

7 OCAK

Şehrin dört bir yanını,
Fransızlar kuşatmış.
Her sokağın başında,
Hain bir düşman varmış.

Ama benim milletim,
Hiçbir zaman korkmamış.
Şehri kurtarmak için
Var gücüyle savaşmış.

Tayyar Rahime Bacı,
Eline tüfek almış.
Fransız yüzbaşısı,
Tek atışta haklamış.

Osmaniye kurtulmuş,
Artık özgür olacak.
Her sene kutluyoruz.
Yaşasın, 7 Ocak!

Mehmet Eren EMEN

YÜZÜNCÜ YIL

Yüz yıl önce savaşta bu tarihi yazanlar,
Kanlarıyla toprağı sulayan kahramanlar,
Altmış beş şehit verdi bu uğurda bu canlar,
Bağımsızlık aşkına yazıldı hep destanlar.

Yokluk içerisinde kurulan bir müfreze,
Ant verildi Allah'a dönmek yoktu geriye,
Vatan aşkıyla yanan bu kızıl yüreklerle,
Karargâh alınacak, koşulacak zafere.

Onbaşı Rahime'nin yankılandı gür sesi;
"Vurulursam düşmana vermeyin bedenimi,
Bu uğurda içilen şhadet şerbetleri,
Mükâfattır bizlere, haydi varın ileri!"

Silahları kuşanıp cenge çıktı neferler,
Şehrin dört bir yanında kazanıldı zaferler,
Ocak'ın yedisinde yiğit Osmaniye'de,
Ay yıldızlı al bayrak dalgalandı göklerde.

Kahramanlık destanı duyuldu her bir hatta,
Bu vatan bizim diye yazıldı dağa taşta,
Hiç bir düşman basamaz bir karış toprağına,
Sınırları çizildi şehidimin kanıyla.

Mehmet KURT

KURTULUŞ

19 Aralık'ta

Mondros Antlaşması'yla

Hakları var sandılar

Akın akın geldiler

İskenderun'dan girdiler

Tankların üzerindeki

Fransız askerleri

İşgal dediler

Dinlemedik

Bayrağımızı indirdiler

Susmadık

Var gücümüzle savaştık

Kuva-yı Milliyeciler

Teşkilatlanmayı başlattı

Nice yiğitler vatan için savaştı

Aşk ile gönül gönüle

Var ile yok ile birlik içinde

Canlar vatan uğruna...

Başkomutan sayesinde

Ankara Antlaşması ile

7 Ocak 1922'den beri

Artık Osmaniye emin ellerde

Melike DİKER

ÖZGÜRLÜK ÇERAĞI

Kalktı bütün perdeler, zaman bana göründü
Yürür sanılan mefhum, an şekline büründü
Bir hutbe irat etti, kalbim ile dinledim
Süzülürken söyleşen, ben hilali izledim
Sen ey şehit duvağı, şehametle dokundun
Bayrak diye yazılıp İslam diye okundun
Bu toprakta yeşermez küfür isimli tohum
Zaman gibi izafi, ölüm denilen mefhum
Filler yolunda yürür, Osmaniye eabil
Ecdat nasıl asilse, düşman o denli sefil
Ateşten bir zırh olur saklanmak siperlerde
Hakikate kör gözü, kalbinde yüz bin perde
Kâfirin yüreği ki sırçadan bir kadehtir
Biz de çelikten iman, karanlıkta sedeftir.
Bana mirastır ancak, iman denilen bu nur
Akıldır hayvan kılan, eksik olunca şuur
Soytarılar şuursuz, arzı endam ediyor
Bir sefil ayak durmuş, başa celalleniyor
Bir olur mu zannettin, Allah Allah diyenle
Bir olur mu hiç şehit, gömülen leş bedenle
Kimliğini kaybeden, vatansızlar ordusu
Yürür Osmaniye'de, kirli sesler korusu
Esareti özgürlük bellemiş arsız yığın
Seslenir ordusuna, sanki coşar bir lağım
Yularından tuttuğun, tarihin kır atını
Sür şimdi hakikate, yakut kanatlarını
Ölümsüz bir destansın, tarihin sayfasında
Senin aziz hatıran, kalbimin Kaf Dağı'nda
Aşk vadisi ardında, gök kanatlı ankasın
Sükût üzre yaşayan Yakup'ça vaveylasın
Kâinat şahit olsun, bu haç ve hilal savaşı
Şahit olsun verilmez, zerre olsa bir taş
Koy alnını secdeye, cihan görsün aşk neymiş
Koy başını yoluna, âlem görsün iz neymiş
Payı Kevser kiminin, kiminin payesi irin
Tuba'nın gölgesinde, bekler Ashab-ı Güzin
Vicdanlar buz tutarken ateş benim har benim
7 Ocak gününde, güneyleki nur benim
Esarete vurulan çelikten yumruk benim
Benim şanlı hikâyeye tarihin kalemi benim!

Muhammed ŞAR

AYNI KAN AYNI RUH

Yüz yıl önce bugünler, yine aylardan Ocak...
Karar verdi Osmaniye, artık hür yaşayacak.
Ata'sının açtığı yolda, onunla birlikte savaşarak
Ölürse Şehit, yaşarsa Muzaffer olacak.

Canavarca saldırmıştı düşman dört bir yandan tüm yurda,
Ne çocuk demiş ne kadın, başlamışlardı topraklarımızı paylaşmaya.
1922 de kazımıştı Osmaniye düşmanları bu topraklardan
İşte bak sokaklara, yüzyıl önceki aynı ruh, aynı aşkla...

Bize bu yurdun kapıları açıldığından bu tarafa,
Topla, tüfekte dövse de düşman topraklarımızı,
Bir yandan tohum olup ekilir, bir yandan sularız kanlarımızla,
Etten kale olur yine de bastırmayız pis ayaklarını topraklarımıza...

Kuvâ-yi Milliye de stratejik bir konumdaydın,
Rahime Hatun'un emanet çocuklarında ve omuzlarındaydın,
Kadın erkek, ihtiyar çocuk hep birlikte el ele vatan uğruna,
Al bayrağın oluşumuna kan taşımaktaydın.

İşte yine burada yaşıyor o cesurlar dön de bir bak,
Milli mücadele de ne ise yine aynı halk,
Korkma! Yürü. Sen daima önüne bak,
Sonsuza kadar arkanda bu kahraman halk.

Cebeli Bereket idin halen de öylesin,
Adın değişse de bereketin değişmesin,
Sen ki sancaklar merkezliği yapmış kadim toprak,
Kıyamete kadar adın, şanımla yaşayacak...

Muhittin KELEŞ

TÜRK'ÜN KALESİ OSMANİYE

Kalelerin şehridir bu güzel memleket,
Memleketlerin en güzelidir Cebeli Bereket,
Her gören yüzde ayrı bir hayret,
Vatanımın güzelliğisin sen Osmaniye.

Bu toprağın yiğitlerini Fransızlar unutmuş,
Unutmuş ki Osmaniye'nin yolunu tutmuş,
Millele el sürene bozkurtların ulumuş,
Düşmana at süren yiğitlerle yaşa Osmaniye.

Teslimiyet bilmez benim aziz milletim,
Bağımsızlık için yatıyor binlerce şehidim,
Al bayrağın gölgesindedir memleketim,
Al gölgeden ayrılma şanlı Osmaniye.

Sel gibi taşmış kadını, erkeği,
Kaçacak yer aramış Fransız, Ermeni,
İstiklalsiz olmaz budur Türk'ün yemini,
Aziz kahramanlarınla yaşa Osmaniye.

Bağımsızlık uğrunadır verilen canlar,
Anaların gözlerinden dökülen o yaşlar.
Boşa gitmez toprağa akan kanlar,
Toprağı şehit dolu, aziz Osmaniye.

Düşmandan kaçmamış, yiğit dolu toprağım,
Kalelerinden inmemiş ay yıldızlı bayrağım,
İnerse hilalim, aydınlanmaz şafağım,
Dalgalan bayrağım gibi ey Osmaniye!

Bu memleket toprağı şehidime kucak,
Zafer kazındı şehrimde bucak bucak,
Unutulmaz bir destandır 7 Ocak,
Türk'ün yıkılmaz kalesidir Osmaniye.

Murat SOYLU

NİCE YÜZYILLARA OSMANİYE

Nasıl seslensem sana?

Aziz Osmaniye

Kaleler şehri mi

Cebel-i bereket mi

Şehitler diyarı mı desem

Huzurlu ve dingin uzanırsın bir asırdır

Amanosların önünde nazlı nazlı

Bu bereketli ve cefakâr toprakların

Her haline tanık olmuştur

Başı dumanlı Düldül Dağı

Yüzyıldır nefes nefes özgürlük solur

Toroslarda açan kardelenler

Kutsaldır vatan toprağı

Başka ellerin olamaz asla

O nedenle “Ya özgürlük ya ölüm” demiştir

Mustafa Kemal Paşam

Pek çok uygarlığı bağrında taşıyan

Doğuyu batıya bağlayan bu şehir

“Egemenlik verilmez alınır” diyerek

Canı pahasına savaşmıştır düşmanla

Zafere koşanların şهادetleri yankılanır hâlâ

Kovanbaşı ve Kanlı Geçit’te

Palalı Süleyman, Çardaklı Ali Çavuş, Saim Bey ve niceleri

Kahraman Türk kadınının simgesi Rahime Hatun

Sizler cennet bahçesinde açan güllerimizsiniz

Boşa gitmemiştir akan kanlar, verilen canlar

Küllerinden doğan anka kuşu
Ankara semalarındadır artık
Cumhuriyet şafağı sökerken yurdumda
Dalgaları al bayrak şerefle
Kurtuluş Destanımız ibrettir tüm uluslara
Kastabala Vadisi'nden kanatlanmış yalı çapkını
Egemenlik şölenini müjdeler İzmir körfezine
Davullar güm güm gümlerken
Halaya durur şevkle Osmaniye gençleri
Artık gönlünce coşup taşar Ceyhan
Tarih boyunca zaferin simgesi olan defne
Bu şehre ve halkına
Sonsuzluğa uzanan mutluluğu sunar
Nice yüzyıllara Osmaniye

Mübeccel ÜSKÜDAR

DİRİLİŞ GÜNÜDÜR BUGÜN

Portakal çiçeği kokarken bahar
Namlular gelir de baruta boğar
Damlar dişlerinden öfke, intikam
Savurur kinini, zehrini kusar.

Kutlar zaferini susayıp kana
Çeker paçavrayı Hırlakyan Han'a
Sarılr tüfeğe, koşar Süleyman
Ateşler fitili kutlu isyana

Atılır ileri mertçe bir kadın
Geçerek önüne onca efradın
Bırakmaz elinden kanlı bayrağı
Yazar destanını bir şanlı adın

Duyurur namını Gâvur Dağı'ndan
Dönüşür orduya kaç Kara Hasan
Alır öcümüzü bir Kozanoğlu,
Kopar Aydınolu olur da Tufan,

Çakallar, sırtlanlar gelince ava
“Misakı Milli”ye dönüşür dava
Verir parolayı Sarı Kumandan
Geçirir kalpağı oluruz Kuvva...

“Varsa şu dağlarda bir kara çadır

Tütere dumanı, kim toprak alır?"

Geldikleri gibi giderler ancak,

Akıllarında hep o tokat kalır.

İlk kurşunuyuz biz, Kara Mehmet'in

Kanlı gömleğiyiz Şehit Saim'in

Adıyız Mamure İstasyonunda

Son uykusundaki on dört yiğidin

Toros Dağlarında sökerken şafak

Zafer muştusudur yükselen bayrak

Doğar küllerinden Zümrüdü Anka,

Diriliş Günüdür her Yedi Ocak

Kovanbaşı'ndaki amansız dövüş

Onlara matemdir, bizlere cümbüş

Gömülür mezara Kanlıgeçit'te

Kilikya adını verdikleri düş

H.Neslihan ÖZMAYA

GÜNEY İNCİSİ

Esaret terstir tüm benliğimize ,
Bunu nakşetti İmam Köse Kızı Rahime Hatun bize ,
Vatan kutsal ve emanettir bize ,
Onla var olabildik ne mutlu bize .

Bir asır oldu , Osmaniye de şehadet şerbetini içeli ,
Birlik , dirlik ve namus içindi zaferleri ,
Olmadı , olmayacak kahpe ellerin emeli,
Güneyde parlayan yıldız misali.

Ermeni ,Fransız bilmem kim farketmez ,
Dönüşü yok ; bir karış toprağı için Türk ihaneti affetmez ,
Halas oldu Osmaniye ecdadımız tarafından ,
Şehit kanında boğuldu ona yan gözle bakan düşman.

Topla , tüfekte kazanılmadı bu zafer ,
Kimi eşini , kimi evladını vatan için etti seferber ,
Hiçbiri aksini gütmeydi, cenk ederken ,
Hedefleri birdi kutsalı kazanırken.

Osmaniye 'nin yiğitleri kırpmadı gözlerini bir an bile ,
Fırsat vermedi canı pahasına düşman denen illete ,
Ay yıldızlı bayrak dalgalandı göklerde ,
En büyük armağan ,emanet bizlere.

Akılları ermedi , eremez bu kutlu zafere ,

Sadece toprak olarak gördüler ,aldılar hafife ,
Bir karışı haramdır , ona göz dikene ,
Hakettiklerini verdi Kadir Çavuş , daha niceleri ve Hatun Rahime.

Yurdumuzun güzel incilerindendir ; Osmaniye ,
Toroslar selam verir yeni doğan her güne ,
Zenginlikleriyle şifadır ruha ve bedene ,
Minnettârız , bu güzellikleri bize emanet edenlere.

Nezahat ÖZESKİ

AZATLIK TÜRKSÜ

Sarmıřtı yurdumuzu, dūřmanlar çepeçevre
Mantıklar savuşmuştu, vicdanlar kısa devre
Kilikya hayaliyle kudurmuştu zalimler
Hayat yařanmaz oldu sūrdūe mezalimler
Esaret gölgesinde elemler bir dağ oldu
Gönüller mahzunlaştı; yıkık, viran bağ oldu
Yurdumuza saldırdı Batı'nın baronları
Hürriyet iğnesiyle patlattık balonları
Üstümüze dar geldi esaret elbisesi
Bize hayat bahşetti hürriyetin busesi
Dūřmanın cesareti kırıldı bu řehirde
Ha(1)ka, adil bir düzen kuruldu bu şehirde
Yüce dağları aşar yolların Osmaniye!
Gönderde dalgalanır alların Osmaniye!

Vatanını savunmak 'farz-ı ayn'dı herkese
Kadın, erkek, kız, kızan; halkım koştu bu sese
Müslüman kanı içti haysiyet cüceleri
Osmaniye'miz için can verdi niceleri
Yürümeye ant içtik Ata'nın izlerinden
Mumdan gemiler geçti ateş denizlerinden
Mehmet'in narasıyla Toroslar dile geldi
Yılmadık dikenlerden, bülbüller güle geldi
Karanlık gecelerde hilâle âşık olduk
Özgürlük kapısında kutlu bir eşik olduk
Kanımız, gözyaşıyla karıldı bu şehirde

Hürriyetin yarası sarıldı bu şehirde
Dudaklardan süzülür balların Osmaniye!
Bağımsızlığa nişan alların Osmaniye!

Kâbuslara döndürdük Fransız'ın düşünü
Ders verdik işgalciye, çektik hayat fişini
Vatanı böldürmedik, derdimizi böldük biz
Gaza meydanlarında vatan için öldük biz
Canla bedel ödedik, zafer bize zor oldu
Cennet vatanımıza göz dikenler kör oldu
İğnenin deliğinden geçirirken devleri...
Hürriyetin güneşi aydınlattı evleri
Zehirli yılanların başını ezdi millet
Kırdık paslı zinciri, çok şükür bitti zillet
Düşmanlar bu topraktan sürüldü bu şehirde
Alçakların hesabı görüldü bu şehirde
Sarılsın boynumuza kolların Osmaniye!
Şehitlerden hatıra alların Osmaniye!

Kan kusturdu düşmana, halkım diredi ayak
Candan vazgeçenlerle can buldu aziz toprak
Mevzu vatan olunca; yok fakat'ı, ama'sı
7 Ocak'ta bitti hürriyet muamması
Hilâl boynunu büktü, toprağıma kan düştü
Bayrak düşmesin diye nice yiğit can düştü
Şahadete atıldık, kefeni yâr eyledik
Şanlı Osmaniye'yi düşmana dar eyledik

Fransız, İngiliz'i; zalim azdıkça azdı
Bundan bir asır önce ceddimiz destan yazdı
Düşmanın leşi yere serildi bu şehirde
Yüreğin maksuduna erildi bu şehirde
Mücadeleyle geçti yılların Osmaniye!
Bayrağın remzi oldu alların Osmaniye!

Kahraman azlarımız, çoklara galip geldi
Kursağı boş olanlar, toklara galip geldi
Vatan, millet, bayraktı omzumuzdaki yükler
Batı'nın şebekleri zalimlikte büyükler
Sustu o çirkin arya, Osmaniye yâr oldu
Sağır sultanlar bile bu sesi duyar oldu
Dudaklardan dökülen, Rabbimize niyazdı
Mevsimler zemheriydi, yüreklerimiz yazdı
Bülbül güle âşıktı, yaşamazdı kafeste
Esaret zincirini erittik bir nefeste
Gözyaşı sağanağı duruldu bu şehirde
Mazlumların hesabı soruldu bu şehirde
Köklerine sadıktır dalların Osmaniye!
Gönderde dalgalanır alların Osmaniye!

Hürriyetin izini kutlu iz eyledik iz
İdam sehparlarını milletçe devirdik biz
Yalçın dağları aştık, yokuşlar düze erdi
Dağıldı karanlıklar, gece gündüze erdi
Millete söz vermiştik, bizde her söz ahittir

Soylu mücadeleye güneşle ay şahittir
Muştulandıgımızda tarih "Yedi Ocak"tı
Karakış ortasında yürekler sımsıcaktı
Gönül gözüyle aştık ilmi, fiziği, feni...
Mevzu vatan olunca yâr eyledik kefeni
Zifirî karanlıklar boğuldu bu şehirde
Hürriyet burçlarından doğuldu bu şehirde
Şanlı bayrağı tuttu ellerin Osmaniye!
Kalelerin burcunda alların Osmaniye!

Saldırmıştı alçaklar, bu güzel yurdumuza
Güçleri yetmemişti şerefli ordumuza
Kanımızla suladık bu cennet toprakları
Ulu kökten beslendi çınarın yaprakları
Haçlının enikleri yurduma dadanmıştı
Şanlı askerlerimiz vatana adanmıştı
Bütün dünya bir olsa eğemez başımızı
Alamaz bu topraktan bir çakıl taşımızı
Aştık yalçın dağları, yokuşlar düze geldi
Mehmetçik karşısında Haçlılar dize geldi
Toprağa ceddin mührü vuruldu bu şehirde
Yiğitler silâhına sarıldı bu şehirde
Bayrağıma can katar yellerin Osmaniye!
Gönderde dalgalanır alların Osmaniye!

Nice kanlı ırmağı geçti askerlerimiz
Şahadet şerbetini içti askerlerimiz
Tarih şahittir buna, Türk'e kefen biçilmez

Ya olur ya ölürüz, Osmaniye geçilmez.
Arş-ı âlâ titredi yiğidin narasından
Rayihalar yayıldı şehidin yarasından
Bilmemek gafillikti, düşmanın niyetini
Canımızla ödedik toprağın diyetini
Batı'nın uşakları saldırdıkça saldırdı
Civanlar al bayrağı tutup yerden kaldırdı
Nefret Fizan'a kadar sürüldü bu şehirde
Aşk kalpte nakış nakış örüldü bu şehirde
Destanlarda heybettir dillerin Osmaniye!
Hiç inmesin gönderden alların Osmaniye!

Saim Bey bombalara ak göğsünü germiştii
O şereflii kaymakam şahadete ermiştii
O gün görmeliydiniz Palalı Süleyman'ı
Toprağı sulamıştı o mübarek al kanı
Düşmana kan kusturdu Şehit Rahime Hatun!
Mahşer provasına şahit Rahime Hatun!
Zemheri ortasında düşman gelmişti dize
7 Ocak tarihi Çete Bayramı bize
Osmaniye bir sabah küllerinden doğmuştu
Arsız palikaryayı kan gölünde boğmuştu
Millet kıyama durdu, bir oldu bu şehirde
Yüzsüzlerin yüzleri mor oldu bu şehirde
Türkçedir edaların, hâllerin Osmaniye!
Mağrur ve muzafferdir alların Osmaniye!

Nihat MALKOÇ

ASRIN ŞHADET ŞEHRİ

DuŐmanın rüyası Şanlı memleket,
Rüyayı kabusa çeviren Şerefli millet.
Bu Şehrin kanında var Şehadet.
Osmaniye'dir sözlüklerde cennet.

Türk diyarıdır bu memleket,
Osmaniyeli savunur bu Şehri ilelebet.
Yiğidin, Şehidin diyarı Osmaniye,
DuŐmana kapıyı gösterdi bu mücadele.

Kahramanların doğduğu Şehir,
DuŐmana yenilgiyi tattırdı bir bir.
Bu Şehre göz dikenleri,
Bozguna uğrattı yiğit milleti.

OĞuzcan GÜNGÖR

TARİHTE OSMANİYE

Alpaslan karar verdi Malazgirt savaşında,
Bin bereket var dedi toprağında taşında.

Yalın kılıç yiğitler akınlar düzenledi,
Atların nal sesiyle Anadolu inledi.

Bir çok devlet kuruldu Osmanlı hakim oldu,
Libya'dan Yemen'e dek, dünyada bir yer buldu.

Osmanlı Saltanatı, altı yüz yılı aştı,
Güçlü padişahların, ününe dünya şaştı.

Alpaslanlar, Fatihler, önder oldular bize,
İstanbul fethedildi düşmanlar geldi dize.

Ne yazık ki zamanla, Osmanlı zayıfladı,
Sevr'le, düşman payını kâğıt üstünde aldı,

Güney Doğu'yu toptan, kurnaz İngiliz almış,
Osmaniye, civarı Fransızlar'a kalmış

Düşmanlar ilk dersleri Çanakkale'de gördü,
Mehmetçik sinesiyle, etten bir duvar ördü.

Dava Misak-ı Milli, kurtuluş savaşında,
Sakarya, Dumlupınar, Ata'mız var başında.

Bir baca tütüyorsa orası bir vatandır
Şehitlik mertebesi sinelerde atandır,

Analar cephededir, nineler bebek beler,
Şehit, Kadir Çavuşlar, onbaşı Rahimeler.

Tarihler, yedi ocak esaret sona erdi,
Osmaniye egemen, dünyaya bir ders verdi

Gönderde ay yıldızlı bayrak dalgalanacak,
Osmaniye Türk ili, sonsuza dek kalacak.

CEBEL-İ BEREKETİN ASLANLARI

Döndürünce hain eller, zulüm denen çarkı,
Kana buladı Gelibolu'yu, Anadolu'yu ve Şark'ı.
Viran eyledi yurdu yuvayı, evi barkı,
Zalimlerin dilindeki işgal adlı şarkı.

Fransız, çekince sancağını göndere,
Görülmedi evvelinde böyle cendere.
Muhtaç oldu da vatan, nice yiğit öndere,
Küffarı topyekûn cehenneme göndere.

Şeyh oğlu Mehmet ile Yusuf Ağa,
Arz-ı hâl maksadıyla vardı konağa,
Düşünce namerdin ördüğü süngüden ağa,
Serildiler, kan revan içinde kara toprağa.

Toplandı Hasan Paşa, Kara Mehmet ve Hoca Emin,
Oluşunca müdafaa için en uygun zemin,
Paslı hançer, kırık tüfekte kendinden emin,
Ettiler hürriyet aşkına büyük bir yemin.

Dizildi Karakese önüne, siper taşı,
Eğilmedi hiçbir vakit o mağrur başı,
Attığı ilk kurşunla titreterek arşı,
Oldu Kara Mehmet Çavuş, bir mihenk taşı.

İlk kurşun, yankılandı Cebel-i Bereket Bağı'nda,

Çınladı Yüzbaşı Osman'ın kulağında,
El verdi Divlimoğlu Hacı, Toros Dağı'nda,
Buluştı kahramanlar, hürriyet bağında.

Hacela Ali'nin yamalı mintanı, düşmanın samur kürkü,
Yıldırılmaz hiçbir cüret, imanla yoğrulmuş Türk'ü.
Kükredi Rahime Hatun, Burhanlı'dan yükseldi ülkü,
Sustu zalim şarkılar, başladı yiğit türkü.

Sanki tutacakmış gibi desisesi, dümeni,
Ermeni'yi yaver kılmış Fransız'ın tümeni.
Bir avuç mücahitte ele alıp dümeni,
Kovanbaş'ında tarih yazdı, kuvâ encümeni.

Asım'ın neslini sen, esir sandın,
Çardaklı'ya pusu kurup hülyaya daldın,
İlk kurşunu yiyince hakikate uyandın,
Ulu çınar gölgesinde bir kuru daldın.

Kovanbaş Gazası'dır türkümün ilk kıtası,
Düşmanı defetmenin birinci muhtırası,
Yenilgiye doymayınca Fransız'ın kıtası,
Bin senede unutulmaz Kanlıgeçit Müdafaası.

Boğuldu Fransız, hürriyetin coşkun selinde,
Yazıldı bu destan, seğmenlerin soylu elinde,
Kartal olup süzülerek kahramanlık yelinde,

Dolaştı yedi düvelde, gâvur elinde.

Övün Palalı Ağam, övün, bu yüce onur, senin hakkın,
Umudunu yeşerttin Saim Bey, son raddeye gelmiş bir halkın.
Rahime'm, şehadet ile müşerref, armağanıdır sana, Hak'kın,
Sayenizde şenlendi; yurdum yuvam, evim barkım.

Hiç kolay gelmedi, memleketim bu yaşa,
Ermeni Dikran gibi kimseye olmadı maşa.
Nice Harpler, kanla yazılmış zaferler ve şaşa,
Ulusum, daim olsun ömrün, ebediyen yaşa.

Osman GÖKÇEER

ŞEHİT RAHİMİYE ONBAŞI'NIN MÜBAREK RUHLARINA İTHAFEN

Esir misin yar Osmaniye
Yurt mu oldun sen ermeniye
Haçın gölgesi mi düşer
Ya Niye ağlar yaveriye

Hey Yaveriye şahlan şimdi
Kanın emen o Frenk kimdi
Haydi durma intikam vakti
Zulum kıyım artık bitti

Şu Akçasuyum durulacak
Bugün Hesaplar dürülecek
Bir Şanlı miras yedi ocak
Yüzyıllar boyu bilinecek

En Önde Rahmiye onbaşı
Anca otuz kadar yaşı
O erlerin en er yoldaşı
Ölse bayrak taşır naaşı

Cebeli Bereket Hürdür artık
İman edip de savaştık
Ayyıldızlı bayrak gelecek
Ağlayan yurt gayrı gülecek

Ömer Sıddık NARİN

EY ŞEHİTLER DİYARI

Bir savaş çağrısını, Cennet'e davet saydın.
Çöle dönmüştü toprak, cismi sen olmasaydın.
Ceyhan kahrına tanık, Zorkun yasa belenmiş.
Tarihinde tarifsiz hüznün var Osmaniye.
Ne hasma diz çökmüşsün ne şanın lekelenmiş.
Güneşten daha parlak yüzün var Osmaniye.

Şaha kalkardı başın bayrağın bir an inse.
Kükürdi Yörük Selim; Borazan, Tufan dinse.
Şühedaya borçlusun ocakta yeşerdinse.
Bahara bedel kışın, güzün var Osmaniye.

Uğruna çarpışırken ölen de sağ kalan da.
Nice şehitler verdin o vicdansız talanda.
Vurdular Çardaklı'yı kuytusuz bir alanda.
Kan gölü yokuşların, düzün var Osmaniye.

Güneyin sembolüsün sen kurtuluş cenginde.
Destanın dalga dalga yankılanır enginde.
Okunur alın yazın, bayrağın ahenginde.
Her savaştan bir hissen, cüzün var Osmaniye.

Çehresi gül kızılı toprağının taşının.
Hesabı soruldu, bil her damla gözyaşının.
Bağımsızlık uğruna Rahime Onbaşı'nın
Çıkardığı yangında közün var Osmaniye.

Güç verdi cesaretin obalara, illere.
Sıktığın her bir kurşun, destan oldu dillere.
Kırmıtlı, kışlan mıydı yoksa ebabillere?
Belli ki göklerde de gözün var Osmaniye.

Mamure baskınında Saim Bey'di yandığın.
Kovanbaşı'nda küfre tabut, mermi sandığın.
Bir mukaddes görevdi, davaydı inandığın.
İmanla dolup taşan özün var Osmaniye.
Yüz yıllık bir zafer bu; yarın senin, dün senin.
Toroslar, Kanlıgeçit; ebedi mülkün senin.
Ey şehitler diyarı, zaptın ne mümkün senin!
Ecdadına verilmiş sözün var Osmaniye.

KURTULUŞ DÜĞÜNÜ

Kara trenler geliyor içinde binbir düşman askeri
Amanoslardan kıvrıla kıvrıla dumanıyla ölüm,düdüğüyle kara haberler taşıyor
Yanıyor Rahime Onbaşıyla beraber nice ananın yüreği
Durdukça hiddetleniyor Mamure İstasyonunda Kaymakam Saim beyle beraber
Osmaniyemin işgale geçit vermeyecek olan sayısız cesur yürekleri.

Türkün ocağına uzanmış duruyorken binbir düşmanın eli
Anadolu'ma yayılıyor Başkumandan Mustafa Kemal'in cesaret dolu sözleri
“Geldikleri gibi giderler! “diyor,
İşgal kuvvetlerini yararcasına sürüyor atını ileri.

Memleketimin dört bir yanı esaretle yanıp tutuşuyorken
Osmaniyemde hürriyete hasret, Çukurovamda Kurtuluşa gebe çaresizce bekliyorken
Elleri böğründe halk Yaradana yalvarıyorken
Bir yemin dökülüyor Yüzbaşı Yörük Selim'in dudaklarından!
Bakın nasılda titretiyor o gür sesi ile yaşlı yürekleri.

And olsun ! toprağına kurban olduğum Anadolu'm sana
And olsun namusum,şerefim,herşeyim olan Al Bayrağım sana
Kanlarımız feda olsun parlayan ayına yıldızına
Canlarımız feda olsun tüm Osmaniyemle birlikte şehit kokan o güzelim kumaşına
Ne mutlu ki bu koca millet bir karış toprağın için dahi olsa
Senin için şehit olmaya hazır inan bu uğurda sana.

Mücadele Günleri Karanlık ,işgal hançer gibi saplanmış duruyor olsada
Düşman çetin gibi görünüp,Torosları kara dumanlar kaplasada
Yeminini en büyük silah,ezanını en büyük siper olarak yüreğine kazmış bu kutlu şehir
Anasını Vatan, Atasını Alparslan olarak bilen bu şanlı topraklar
İstiklal Marşını ağıdı, Al Sancağını kefeni yapan bu yiğit yörükler
Bakın nasılda koşuyor ardı sıra Aydınoğlu Tufan Yüzbaşının peşinden
Çünkü özgürlük ateşiyle yanıyor yürekleri.

Tarihte bugün öyle bir gün ki;
Kahramanlıklarını o kara trenlerin vagonlarına yükleyip
Düşman askerleriyle geldikleri gibi geri göndererek dünyaya nam salan,
Şehadetlerini asil kanlarıyla yol verdirtmedikleri geçitlere yazan
Misakı Milli Ruhunu ebediyete kadar istasyonuyla yaşatacak olan

Milli M¼cadeleye kadın neferleriyle destek verip
Cumhuriyetimizin yüz akı olarak her daim anılacak olan
Osmaniyemin Kurtuluş D¼ğ¼n¼d¼r bu gün.

Her 7 Ocakta çal¼ns¼n davullar, kurulsun sofralar meydanlarda
Uçan kuşlar haber versin güzel yurdumun dört bir yanındaki dağ¼na, taş¼na, toprağ¼na
Torosların h¼rriyet gibi esen r¼zgar¼ barış güvercinleriyle duyursun
Bu müjdeli haberi denizlerdeki martılara.

Duymayan kalmas¼n, davetli davetsiz herkes kat¼ls¼n bugün
Kurtuluş D¼ğ¼n¼m¼z¼n bu Şanlı Cumhuriyet Halay¼na.
Anadolun buyursun!
Koşarak geceden gelsin bugün Osmaniyem Sana
Ç¼nk¼ bugün; her 7 Ocakta olduğ¼ gibi
Ne mutlu ki yeniden eriyorsun sen murad¼na.

Atat¼rk'¼m¼n şeref madalyası ş¼k¼r için aç¼lan ellerinin avuçlarına bırak¼ls¼n
Yakal¼m k¼nan¼ üzerine ki kokusu ve izi kals¼n
Cumhuriyetimizin bekçisi olan çocuklar¼m¼za
Yüz¼n¼ bayrağ¼m¼za sür sen
Yüz gör¼ml¼ğ¼n ç¼nk¼ her daim odur senin
Minarelerinden hiç susmayacak olan ezana hep kulak ver sen
Ç¼nk¼ Kurtuluş D¼ğ¼n¼n¼n Nikah şahidi odur bugün senin.

Saadet DALYAN

SEN ADINLA ÇOK YAŞA

Acı, keder, üzüntü,

Huzur, sevinç, mutluluk,

Hepsi o zaferin içinde

O kurtuluş büyük bir hikaye,

Adı ise büyük Osmaniye

Sonradan gelmiş mutluluk,

Herkes refah içinde...

Düşmanın elindeyken de bizdik;

Düşmandan kurtulduk,

Yine bizken biz olduk

Daha çok kenetlendik,

Düşmanı püskürtmesini iyi bildik

Şimdi 100 yıl geçmiş diyorlar

Ama daha dün gibi anılarda,

O şanlı, büyük zafer

O Zafer bizim bayramımız,

Bayram bizim bayrağımız

Hep birlikte bir arada

Daha nice bayramlara,

Coşku, sevinç, heyecanla...

Hiçbir zaman geri adım atmamışız

Onlar bizden korktukça,

Biz kimseden korkmamışız

Ne özel bir gündür ki,

7 ocak sen adınla çok yaşa...

Sena AKGÜN

CEBEL

Kuşlar sürgünden dönmüş işgalin habercisi,
Cebel'i geçmeye cüretlenmiş İngiliz'i Ermeni'si,
Kuşandı yiğitler, çıktılar devrin cengine,
Düşman varamasın diye engine.

Belli yetmemiş milletimin sillesi Fransız'a,
Tattırırız daha okkalısını had bilmez arsıza,
Ölçülemez toprağın tek tanesi altınla,
Ama ölçeriz hainin boyunu bir kaşık suyla.

Önde Yörük Selim yüreğinde heybeti,
Sağında Aydınoglu Tufan, vatan tutkusu adından kuvvetli,
Solunda Kozanlı Saim, komşusunun yanında her daim,
Ülküleri duruşlarından da salim.

Onbaşı Rahime, direnişin dişli simgesi,
Sırmalı poşusu, omzunda tüfeğiyle çetenin gediklisi,
Otuzunda müfrezenin azametlisi,
Şehadetin baş yeminlisi.

Yastı Kelle, Mamik Hüseyin sırt sırta,
Kadir Çavuş, Nacar Ökkeş ateşin ortasında,

Palalı, Borazan Mehmet, genci, kadını, yaşlısı,
Baş koydular korumak için toprağı.

Doğunun batıdan farkı yoktur,
Mevzu bayraksa çıkılan yol aynı yoldur,
Kuzeyin rüzgârı, güneyin sıcağı sarar,
Birlik olunca durmaz akınlar taşar.

Kan kurusa gözyaşı kazır destanı,
Can çıksa özgürlük aşkı yaşatır adını,
Ecdatlar savaşır, torunlar taşır mirası,
Katlanarak büyür ay yıldız sevdası.

Şanlı mücadelenin yüzüncü yaşında,
Osmaniye milletin bağrında dimdik ayakta,
Ocaklar bayramdır, yükselir marşlar kutlanır zaferler,
Gönülden gönüle kurtuluş coşkusu nakşederler.

Sümeyye AY

GÜNEY CEPHESİNDE BİR BULUT

Hava soğuk, gök hafif bulutlu.
Bulutlar gözyaşları çiseliyor üstümüze.
Sanki koca bir tarihin yükünü omuzlarımıza bırakmak,
Onlar gibi dik durabilmeyi hatırlatmaya çalışıyor gibi.

Tören alanından göğe kayıyor bakışlarım.
Bir bulut olağanca hızıyla geliyor üstüme.
Ve kollarımdan tutup beni,
Çıkartıyor gökyüzüne.

Uçuyor, uçuyor.
Kurtuluş yıllarına,
Osmaniye'nin gökyüzüne varıyorum.
Güney cephesinin ortasında,
Kararlılıkla dikiliyorum.
İşgal kuvvetleri bayrağımızı indiriyor semalardan.
Gök isyan ediyor,
Ay yıldızını istiyor geri.
Ve bir yıldırım gibi,
Düşman kuvvetlerinin üzerine düşüyor.

İşgal ordusu çalmasını istediğinde
'Bu din bahsidir.
Kasnağını altınla doldursan da,
Bu davul çalmaz ağa '
Diyen Halil ağanın davulunun tokmağındaki kuvvetle,
Yeniden,
Yeniden düşmanla çarpışıyoruz.
Çetelerce topraklarımızın dört bir yanında,
Dostlarımızla sırt sırta,
Düşmanımızla göğüs göğüse çarpışıyoruz.

Gök gürüldüyor,
Dağların tepesinden yığınla bulut süvari olup düşman üstüne sürüyor.
Bulutların ardından mavi gökyüzünde atamın bakışları,
Rüzgârlar da sesi oluyor.
'Toros dağlarının tepelerinde tek bir Türkmen evinin bacası tüter halde kalmış ise, ben bu milletten umudumu kesmem. Bayrağımı göğsüme sarar, milletin istikbali uğruna ölürüm. '
Diye haykırıyor.

Sararmış takvim yapraklarından,
Mayıslardan düşüyorum.

Envarül Camisinde ibadet eden cemaatimin secdeye düşen alınlarından öpüyor,
Beyaz portakal çiçeklerine bürünüp,
Şehitlerimin üstüne dökülüyorum.

Ve ne zaman Osmaniye'm portakal çiçeklerinin kokusuyla sarılsa,
Ben şehitlerimi kokluyorum, anıyorum.

Buluttan süvarileri ardıma alıp,
Telliöglü pehlivan Mustafa'yla bir tankı omuzla devirmek isteyecek kadar güçle doluyorum.

Yıldızları çekip alıyorum gökyüzünden,
Rahime onbaşımın omuzlarına takıyorum.
Şehit olmuş bedenini dahi düşman eline bıraktırmayan Rahime onbaşımın gücü,
Çetesinin azmi oluyorum.

Bedeni düşmanın zalim ellerinde paramparça olmuş şehitlerim için,
Çardaklı Ali çavuş için,
Adını sayamadığım nice şerefli şehidim için,
Bende acıyla,
Öfkeyle,
Haykırışlarımla göğü parçalıyorum.

On gün düşmana vatan toprağını teslim etmeyen vatan sevdalılarının ardından,
Yüzlerce düşman topu,
Tüfeği,
Süvarisi üzerine bırakıyorum parçalanmış göğü.

Şehit kaymakam Saim beyin söylediği gibi

'Albay biz vatanperverler, sizin zulmünüzden değil adaletinizden korkarız. Elinizden geldiği kadar zulüm ve işkence yapınız. Bunlar bizi ancak güçlendirir. '
Bir ölüyoruz,
Bin dirileceğiz.

Başkomutanımız Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi,
Ben size taarruz emretmiyorum.
Ölmeyi emrediyorum. Biz ölünceye kadar geçecek zaman zarfında yerimize başka kuvvetler ve komutanlar kaim olabilir.

Biz canımızı bizden sonra gelecek vatan evladı için,
Bizden sonra gelecek vatan evladına güvendiğimiz için,
Defalarca düşünmeden feda ettik,
Yine edeceğiz.

Bir ölüyoruz,
Bin dirileceğiz.

Son sözler de kulaklarımda gürültüyle uğuldadı
Ve beni alıp şanlı tarihime yolculuğa çıkaran bulut,
Usulca geri bıraktı.

Güney cephesi Osmaniye'den,
Osmaniye tören alanına geldim.

Şehitlerimin yaslarını, gözyaşı diye tuttum bulutlarla getirdim.
Bugün burada,
Osmaniye'mizin kurtuluşun 100. Yılında,
Anma için toplandığımız tören alanında,
Bir defa daha damarlarımda akan bu kanın şanı için, milletim için gururla,
Özlemle doldum.

Ve her 7 Ocakta olduğu gibi,
Bir bulutla tarih oldum,
Hüzün oldum,
Gurur oldum.
100 yıl önce Osmaniye topraklarına düşen şehidimin kanı oldum.
Bu vatan topraklarında,
Tarih sayfalarında şanlı bir destan oldum.

Şevval SANCAKTUTAR

OSMANİYE DESTANI

Yiğitleri meydanlarda vurdular
Çol çocuk ölüsün dağda buldular
Mazlumları bitmez derde koydular
Zalimlerden öcün al Osmaniye'm

Fransız'ı Ermeni'si ve Rum'u
Kanla doldu toprak sanma kurumu
Yaradan yalnız koymaz kulunu
Yalnız haktan medet um Osmaniye'm

Fransız gavur'u ovayı sarmış
Cebel'i Hamus'u hep düşman almış
Gavur'un nefesi dağları sarmış
Umudu dağlarda bul Osmaniye'm

Kafkas'ta Erzurum'da hep görev aldı
Makamı mevki'yi duymamış saydı
Çukurovamız'da şehadet aldı
Şanlı Saim beyi bil Osmaniye'm

Hırlakyan hanına Bayrak gerilmiş
Tam üç gün üç gece kavga verilmiş
Fransız bayrağı yere serilmiş
Palalı Süleyman'ı an Osmaniye'm

Kurtuluş uğruna canlar alındı
Bıçaklar bilendi kurşun atıldı
Borazancı Mehmet hakka sığındı
Verdiği nefesi bil Osmaniye'm

Çeteci yiğitler dört yanı sardı
Her nere gittilerse hep kurşun yağdı
Kanlı geçit ilinden rütbesin aldı
On başı Rahime'ye yan Osmaniye'm

Şehitler diyarı dendi senin adına
Her can varamaz şehadet'in tadına
Balası yiğidi yetişti imdadına
Burukta olsa şen Osmaniye'm

Kadir çavuş vurdukça düşman ezildi
Düşman cephesinde zafer sezildi

Allah Allah nidasıyla sesler kesildi
Şehadet şerbetin iç Osmaniye'm

Ne savaşlar gördün oldun kahraman
Türklüğün zaferi savaş ve iman
Sen bunu söyle ve hep buna inan
Yiğitler diyarı kal Osmaniye'm

Urfa'ya şanlı dendi, Maraş Kahraman
Antep kalesinde şen Karayılan
Şehadet şerbetinden nasibin alan
Şehitler diyarı oldun sen Osmaniye'm

Taha VAR

KAHRAMAN OSMANİYE

Bağımsızlık güneşi Osmaniye'ye doğuyor.
Kahraman Osmaniye halkı, hürriyete yürüyor
Gözlerindeki umut karanlığı deliyor.
Bir bütün oldu, direniyor Osmaniye.

Çıktılar sokağa yediden yetmişe,
Bir amaç uğruna fakirden zengine.
Bu azim ve gayreti dokunuyor kalplere,
Kurtuluş yolunda birleşti Osmaniye.

Düşman toprağında asla barınamaz!
Kim demiş memleket ordusuz korunamaz?
Halkı fedakârsa, karşısında durulamaz.
Bir bıçak gibi bileniyor Osmaniye.

Hain toprağından elbette çekilecek!
Halkın kahramanlığı, akıllara kazınacak.
Gerekirse kader baştan yazılacak,
Haklı gururuyla övünüyor Osmaniye

Halkının cesareti göklere erişiyor;
Döktükleri kanlar toprağına karışıyor.
Bu kanlar ile hürriyet yeşeriyor.
Halkın kahraman sen kahraman Osmaniye.

Tarık TORAMAN

GEÇSE DE YÜZ YIL

Hatırla Türk evlâdı , ne diyor “Bilge Ata’n :
“Unutma ecdâdını, toprak altında yatan .”
O ecdâd ki evlâdını , vatan için büyüttü
Harp sanki değirmendi, nice insan öğüttü
Yedi düvel birlik olup başladı hep işgale
Topla barut ve silah ...yoktu başka meşgale
Bütün millet set oldu ; kadın , erkek topyekün
Gönülde vatan aşkı , dillerde “Kün fe yekün”
Ve Sakarya ‘m... Kıpkızıl , bir düşün söyle niye ?
Ya aç kalıp direnen şu yiğit Osmaniye !
Mevsim kış , ocak ayı , bin dokuz yüz yirmi bir
Toroslarda her ocak vatan için bir kabir
Bakın , ruhu orada ! Şanlı Tayyar Rahmiye’nin
Sanki mihenk taşıydı , o Kuvay-i Milliye’nin
Yılmadı ; dayandı hep , duysa da acı, sızı
Aşkla demir yolunda durdurdu Fransız’ ı
Cesareti kimeydi mert Mamık Hüseyin’in ?
En cesur Hamza’sıydı sanki Osmaniye’nin
Hâsılı zor yıllar , Türk ateşle imtihanda
Hepsi gibi can verdi Palalı Süleyman’da
Yastı Kelle, Kadir Çavuş kim için şehit düştü
Millet kuru ekmeği söyle neden bölüştü ?
O millet ki âlemin en parlak süreyyâsı
Kutlu vatan ecdadın bu nesile mirası
Miras bize namustur , sözüm duy Osmaniye !
Cevap ver , Nacar Ökkeş şehit oldu ne diye ?
Yalnız Ökkeş’im değil onca can yitip gitti
Ne Aliler azaldı ne de Ökkeşler bitti.
Bu millet , necip millet , hak bildi istiklâli
Kendi düştü toprağa , düşürmedi hilâli
Küllerinden doğan bir Zümrüd ü Anka’ydı
Kanla suyu verilen çelikten bir halkaydı
Bak Borazan Mehmet’e, sence neyin timsali ?
Öyle dimdik duruşun şuan var mı emsali ?
Hamit, Cemil, Ayşeler ya Bekiroğlu Ahmet
Hepsine sonsuz şükür , hepsine olsun rahmet.
Sen yiğit Osmaniye , sen Cebel i bereket
Kaç şehrim nasip olur böyle milli hareket ?
Söyleyelim cesurca , düşünelim bir anlık
Tarih daha görür mü böyle bir kahramanlık
Ne günlerdi , ne günler ; dönüp ibret almalı
Ay yıldızlı bu bayrak gökte dalgalanmalı

Türk evlâdı... yükün ağır, yolun çetin bilesin
Kalbin vatan dedikçe bil ki ecdâd ilesin
Osmaniye'n karşında ibret gibi durmakta
Yüz yıl geçse de kalbi , "Vatan" diye vurmakta
"Vatan" diye vurmakta.

Tekin TABAN

7 OCAK OSMANİYE’NİN KURTULUŞ BAYRAMI

7 Ocak’ta doğan güneş,
Bütün Osmaniye’yi aydınlattı;
Dile geldi, dağ taş, kurt kuş,
Yorgun gönülleri yaşattı.

İşgaldn kurtuldu vatan,
Ateşlerin içinden geçerek,
Dökülen kanda, verilen canda,
Kurtuluş iksirini içerek.

Düşman içeriden, dışarıdan,
Gizlice ve kötülükle sızdı;
Yurdu namus bilen Osmaniyeli,
Ölümüne savaştı, destan yazdı.

Sesi duyuldu Rahime Hatun’un,
Kadir Çavuş’un silahı patladı,
Göğsünü açtı düşmana karşı,
Osmaniye tarihine geçti adı.

Genç demedi, yaşlı demedi,
Direnişe geçti Osmaniyeli,
İndirmediler bayrağımızı,
Kurtuluşa uzandı yaralı eli.

Her 7 Ocak, düğün, bayramdır,
Direnişin, kurtuluşun günü,
Coşkuyla, sevinçle yürür,
Haykırır yurdun özgürlüğünü.

Tülay KOÇAK

OSMANİYE’NİN ERLERİ

Köpek dişli işgal her yeri sarmıştı;

Türk’ün yurdu, düşman postu ile dolmuştu.

Yıl 1918!

Koca imparatorluk ilk kez bu denli yanmıştı.

Ne İstanbul kaldı elde

Ne inci İzmir.

Doğubeyazıt’ı Ermeni,

Antalya’yı İtalyan aldı.

Mezopotamya’da Fransız’ın ne işi vardı?

Haç, hilali devirdi:

Yıldızı kemirdi Avrupalı Milletler.

Toprak kanla yundu,

Gökyüzünde yanan evler.

Allah, Allah Anadolu’m!

Şahlan da savaş görsün

Kana susamış vampir devletler.

İşte bak toplanıyor ordular birbir,

Doğusu, batısı vatanın hepsi bir!

Bir de bakın güneye:

Coştular Allah, Allah diye cepheye

Şu uçan Tayyare Hatun

Neferlerden yalnızca biridir.

Hey Osmaniye, kalk ayağa!
Sen Osman'ın, Türk'ün yurdu,
Son Türkmen ocağı sönmeden Toroslardan
Umudunu yitirmeyecek senden Koca Ulu!

Yukarı Ova'dan çık yiğidim;
Al bayrağı, namusu ve doğmamış çocuğu koru!
Surlar boyunca uzanırsa cennet kokulu bedenim,
Sabunçay'da melekler yur seni şehidim.

Karatepe'li kilimciler işlesin bu destanı
Nasıl kurtuluyor Cebelibereket'in toprağı
1920'de görününce Yüzbaşı Osman'ın kalpağı
Osmaniye Müdafaa-i Hukuk Cemiyet'i çabucak toplandı.

Yürü pehlivan Mustafa, yürü!
Ardınısıra koştur Ulu Türk'ü,
Kelceoğlu Ali'nin düştüğü Kâbe yönü:
Süleyman Ağa'yı, Rahime Hatun'u;
Caydırır mı Fransız süngüsü?

Kovanbaşı'nda bakın hele umut var.
Çardaklı Ali Çavuş, peygamber sofrasından davet var:
Bu kutlu toprakta çok yiğit var,
7 Ocak'ta Hakk'ın size müjdesi var.

Osmaniye, Cebelibereket!
Karakış her yıl gelecek elbet,
Ocak burada mayıs gibi
Açmış her yer portakal çiçeği.
Sen, boyun eğmezsin Oguz'dan beri
Ne kutlusunuz Osmaniye'nin erleri!

Yeliz SABAZ

OSMANİYE YİĞİTLERİ

Türkler hazırды şehadete,
İndiler sokağa korkmadan.
Fransız gafildi yiğitliğe,
Gelmişti vatana sormadan.

Göründü zalimler ötede,
Yiğitleri hesap etmeden.
Girdi Osmaniye yurduna,
Rahime Hatun'u görmeden.
Hazırlıksız düşman biçare,
Böyle millet bilmediğinden.
Geçmedi yurt alçak eline,
Vatan, Bayrak, Allah aşkından.
Zalime dardı Osmaniye,
Fransızlar artık darmadağın.
Kaldı Anadolu yiğide,
Evvvelinden çok daha aydın.

Yiğit YILDIRIM

OSMANİYE’NİN KURTULUŞU

O gün sanki bulutlar ağlıyordu.

Çünkü Türkiye topraklarından biri

Fransız askerleri tarafından ele geçirilmişti

Ah Osmaniye’ın sıra sana da mı gelmişti.

Ama biliyordum o günü

O kurtuluş gününü

Ne sefillikler ne sefillikler.

Düşmanın silahı var bizim imanla atan yüreğımız.

O gün elbette yaklaşıyordu

Düşman gün gün yoruluyordu

Ama bayrak biliyordu ki

Osmaniye’de bir daha yere inmeyecekti.

İşte beklenen gün geldi

Fransız bayrakları çekildi.

Tayyar Rahime görse ne sevinirdi.

Maalesef şehit edildi.

Osmaniye’nin kurtuluşu 7 Ocak ilan edildi.

Yusuf Berat TEFEK

BOZKURT AKDİ

Cebel'den yükselen, mazlumların feryadı sarıyor, gök kubbeyi!

Değil miydi mazluma umut olma davası, senin dava?

Kim bozabilir Osmaniyelim, kutlu Hak davanı?

Çökmedikçe Amanos Dağı, delinmedikçe Çukurova!

Ayak bastı düşman, mukaddes vatanına,

Bayrak astı Fransız, hükümet konağına.

Neredesin, süphan göğüslü Gavurdağlım, Osmaniyelim?

Namahrem el uzattı, ata emaneti al bayrağına.

Ne Fransız'ı ne Ermenisi hiç kimseden korkmayan Osmaniyelim,

Bozkurt yurdunda zulalanmış, çakallar silsilesi...

Derununda saklı, sana yol gösterecek görklü rehberin,

Kesilmesinin vaktidir gayrı, gemi azıya alan düşmanın, haram nefesi!

Şu Cebelibereket'in ufuklarında, dağılıyor kara alametler,

Alibekiroğlu Dede'nin atlı çetesi, Kürşad ve 40 çeri gibiydiler.

Kelcoglu, Palalı, Hayta Süleyman ve nice namlı yiğitler,

Ağızlardan döküldü, Türkmen Beyi üsluplu nidalarla; Allahu Ekber!

Suluk soluğa şaha kalkan, Osmaniyelim vatan sevdası,

Çosturur dile geldiğinde, göğsü güzel dombra cenk toyunu.

Börülerden farksız katunların börteçinesidir; Tomris Anası!

Savunur memleketini Kara Fatma'sı, Rahime Hatun'u...

Kanlıgeçit'te bir gece vakti, Kızılelma ülküsünün şafağında,

Saim Beylerce kuruldu bozkurt akdi, gök pusatların şavkında.

Ölümü öldüren tunç yürekli, hürriyet için birbirine karıştığında,

Tutuldu kurulan akdin, şehadet ahdi, Mamuriye baskınında!

Dört yön, yedi kıta işitsin, öksüz Türklerin destanıdır bu destan,

Suladı kanlarıyla can alıp, can verenler, yeşersin diye vatan!

Muştular olsun Osmaniyelim, düşmedi kutlu davan,

Gülümsüyor sana girip, çıkacağımız al bayraklı tabutluklarda yatan!

Zekeriya ŞAŞMAZ

Osmaniyemizin Kurtuluğu

Tebessüm ve haklı bir gurur ile selamlar şehri, Osmaniye,
Ocağın yedisi, bulutların pare pare yayılan edası ile,
Zilletten kurtulmanın vermesi ruha, bir dolu sürur,
Katmerlenir oyle gönüller, yağar temiz yüreklere dolu dolu yağmur,
Ey Osmaniye, ne güzel selamlarsın kendini öyle,
Sana en yakışan ile,
Kurtulmuş prangalardan, esareti yutmuşsun, atmış bedeninden, kanından,
Yüz binlerce hür yurek ile dolmussun,
Sende taşmışlar Osmaniye, sende bir olmuş,
Sende bilmişler cesareti,
Sende hürriyeti bulmuş.
Özgürlük, tattırır yaşamayı, yaşatmayı,
Gösterir ayna misali,
Şanlı ay bayrağımdan gönlüme yayılan haleti ruhiyemi,
Kahramanlık, yüreğimden gelir,
O cânım yürek, elbet milletimin kahraman yüreği,
Hissedersin, sonbaharda kışta,
Şarkta yahut garpta,
En çok da savaşta,
Hissedersin,
Olsa o Edirne'de, sen Kars'ta,
Elbette dolu dizgin atan yüreği,
Osmaniye, ne şerefli haldesin, ne yürekli askere sahipsin,
Ne büyük gurur,
Haydi,
Sana "Es-selam." diyen Mehmetçiğe selam dur.

Korku , kuşku yer almaz selam veren kalpte,
O elbet mutmain olmuştur senin gibi,
Gönlü hür bir kuş olup uçmuştur, özgürlüğe.

Zeynep IŞIK

NEYDİ VATAN

Acı ; kaç dirhem eder veya kaç arşın?

Acı; kilogram misali tartı hesabı mı? Yoksa bedende can kesatı mı?

Acı neydi Osmaniye'm ?

Hak-i vatan yolunda canını siper edercesine koşmak mı?

Karanlıklar içinde fecre karşı gök kubbe,

Yedi düvel bir olsa yıkılmaz Osmaniye.

Yağmur gibi dökülen kurşunların esiri,

Sanmayın ki ölüdür, onlar vatan şehidi.

Neydi vatan?

Vatan bizim yolumuzda yoldaş,

Vatan Palalı Süleyman, vatan Çardaklı Ali Çavuş gardaş,

Oturduğum sıra,anam,babam,okuduğum İstiklal Marşı,

Vatan Tayyar Rahime Hatunun gözyaşı.

Acı evet acı... Kaç dirhem eder veya kaç arşın?

Kanlı geçitte Fransızlar olacak şaşkın,

7 Ocak sabahı Osmaniye'de bir telaş,

Ay yıldız parlıyor,Akdeniz taşkın.

Zeynep TUNCİL

